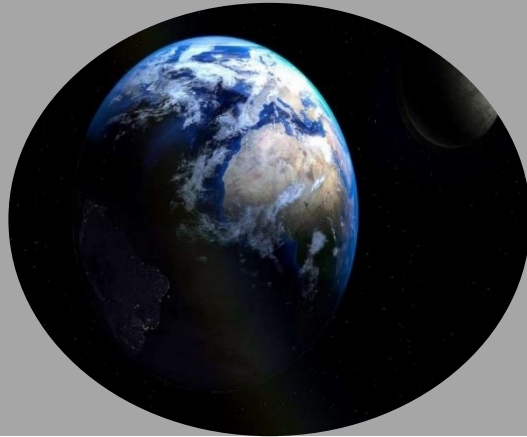

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ (ΜΑΚΗΣ)

Γ. ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ

**Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ
(ΟΙ ΘΕΩΡΙΕΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΡΗΞΗΣ
ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ)**

Οι μύθοι, οι θεωρίες και η επιστημονική πραγματικότητα για τη δημιουργία του σύμπαντος (της γης, των άστρων, των φυτών, των ζώων, των ανθρώπων κλπ). Η θεωρία της μεγάλης έκρηξης του σύμπαντος και γιατί είναι λάθος. Η θεωρία της εξέλιξης και γιατί είναι λάθος . Η ύπαρξη ή όχι του θεού κ.α.

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Η ΑΘΗΝΑ»
Α' ΕΚΔΟΣΗ ΑΘΗΝΑ 2019**

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ (ΜΑΚΗ) Γ. ΚΡΑΣΑΝΑΚΗ
(Επίτιμου Δ/ντη Υπ. Πολιτισμού, συγγραφέα)

ΟΙ ΜΥΘΟΙ, ΟΙ ΘΕΩΡΙΕΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ (ΤΗΣ ΓΗΣ, ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ, ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ, ΤΩΝ ΖΩΩΝ, ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΛΠ). Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΡΗΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΟΣ. Η ΘΕΩΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΟΣ . Η ΥΠΑΡΞΗ Ή ΟΧΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ Κ.Α.

Περιεχόμενα	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	4
Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ	4
1. ΟΙ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΒΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΒΙΩΝ ΟΝΤΩΝ	4
2. Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΟΣ	6
Α. ΟΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΛΑΜΑΡΚ ΚΑΙ ΔΑΡΒΙΝΟΥ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ	6
Β. Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ Η ΘΕΩΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΛΑΘΟΣ, ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕΧΝΟ ΑΝΟΥΣΙΟΥΡΓΗΜΑ	11
1) Ο ΚΟΙΝΟΣ ΠΡΟΓΟΝΟΣ, Ο ΚΟΙΝΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ (Ο ΘΕΟΣ) ΚΑΙ Η ΑΙΤΙΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.	11
2) ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞΕΛΙΞΗ Ή ΕΞΕΛΙΓΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΕΞΕΛΙΓΕΝΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ, ΑΛΛΑ ΑΛΛΗΛΕΝΔΕΤΑ ΕΙΔΗ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ Ή ΑΛΛΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ, ΠΟΥ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΔΕ ΖΟΥΝ – ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ Τ' ΑΛΛΑ, ΓΙΑΤΙ ΟΛΑ ΜΑΖΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΑΛΥΣΙΔΑ	12
3) ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥΣ, ΗΤΟΙ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΠΟΥ ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ ΚΑΙ ΝΑ ΖΟΥΝ , ΑΡΑ ΤΗ ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΑΛΥΣΙΔΑ	19
4) ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΖΩΑ ΠΟΥ ΑΛΛΑ ΕΝΑΙ ΑΠΟ ΑΟΡΑΤΑ ΕΩΣ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΕΩΣ ΤΕΡΑΣΤΙΑ	20
5) Ο ΓΕΝΕΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ (DNA) ΚΑΙ Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ	21
6) ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΑ-ΠΡΟΟΡΙΣΜΕΝΑ ΣΕ ΠΟΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΝΑ ΖΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ.	23
7) ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ ΕΙΝΑΙ ΘΝΗΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟ ΑΥΤΟΥ ΑΝΑΠΑΡΑΓΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ	23
8) ΠΟΙΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΖΩΑ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ	25

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

9) ΟΙ ΣΠΙΝΟΙ ΚΑΙ Η ΛΑΘΟΣ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ ΤΟΥ ΔΑΡΒΙΝΟΥ	28
10) Η ΦΥΣΗ ΠΑΡΕΧΕΙ, ΔΕΝ ΕΠΙΛΕΓΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟΥΣ ΩΣ ΠΙΟ ΙΣΧΥΡΟΥΣ	31
11) Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ, Η ΜΕΤΑΛΛΑΞΗ, Η ΣΕΙΡΑ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ	37
12) Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΜΒΙΟΥ ΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΗ	40
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20	49
ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΚΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ	49
1. ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ: ΤΑ ΑΣΤΡΑ, ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ, ΟΙ ΑΣΤΕΡΙΜΟΙ ΚΛΠ	49
2. Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΡΗΞΗΣ	49
3. Η ΥΛΗ: ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΜΟΡΦΕΣ, ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ, ΕΞΑΥΛΩΣΗ ΚΛΠ	52
4. Η ΒΑΡΥΤΗΤΑ, Ο ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ,	58
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30	61
Η ΥΠΑΡΞΗ Ή ΟΧΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	61
1. ΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΗΣ ΕΥΣΤΑΘΟΥΝ – ΟΝΤΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ	61
2. ΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΑΘΕΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΚΤΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΧΙ ΜΙΑ, ΑΛΛΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΕΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	64
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	70
ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ	70

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1°

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ

(Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΒΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΜΒΙΩΝ ΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ, ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΗΣ ΥΛΗΣ, ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ)

1. ΟΙ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΒΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΒΙΩΝ ΟΝΤΩΝ

Α. Η ΥΛΗ, ΤΑ ΑΒΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΜΒΙΑ ΟΝΤΑ

Παρατηρώντας τα διάφορα όντα που βρίσκονται γύρω μας και συναποτελούν το σύμπαν βλέπουμε ότι διακρίνονται σε δυο είδη, σε δυο κατηγορίες, τα άβια και έμβια όντα.

Άβια όντα λέγονται αυτά που δεν έχουν βίο ή άλλως ζωή, όπως τα έμβια όντα, ήτοι τα φυτά και τα ζώα. Άβια όντα είναι π.χ. τα νερά, τα χώματα, οι πέτρες, οι θάλασσες, τα βουνά, τα άστρα κ.α. , δηλαδή αυτά που αποτελούνται από είδη ύλης.

Έμβια όντα λέγονται αυτά που έχουν βίο ή άλλως ζωή. Δηλαδή ζουν κάποιο χρονικό διάστημα και μετά πεθαίνουν. Λέγονται και **οργανισμοί**, επειδή, σε σχέση με τα άβια όντα, διαθέτουν όργανα με τα οποία τρέφονται, παίρνουν ζωή, γενούν το ένα το άλλο, λειτουργούν κ.α. Διακρίνονται σε δυο μεγάλες κατηγορίες, τα φυτά (οι πόες, οι θάμνοι, τα δέντρα) και τα ζώα (οι άνθρωποι, τα ψάρια, τα πουλιά κ.α.), και εκείνες σε πολλές άλλες υποκατηγορίες, όπως θα δούμε πιο κάτω.

Φυτά (από το φύω - φύομαι) λέγονται όσα από τα έμβια όντα είναι κατασκευασμένα – προγραμματισμένα να φύονται στη γη, άρα αυτά που δεν κινούνται και συνάμα τρέφονται μόνο με είδη ύλης: κάλιο, νάτριο, άνθρακα κ.α.

Ζώα (από το ζω > ζωή κλπ) λέγονται τα υπόλοιπα από τα έμβια όντα, δηλαδή όσα δε είναι κατασκευασμένα – προγραμματισμένα να φύονται στη γη, αλλά να κινούνται και να ζουν ελεύθερα, τρώγοντας όχι είδη ύλης , αλλά είτε μέρος από τα φυτά ή τα προϊόντα τους είτε το ένα το άλλο. Τα είδη των φυτών και των ζώων με τα είδη της ύλης, όπως θα δούμε πιο κάτω, αποτελούν διατροφική αλυσίδα. Τα χόρτα τρώνε είδη ύλης, για να ζήσουν και για τον ίδιο λόγο τα αρνιά τρώνε τα χόρτα, τα αρνιά τα τρώνε οι λύκοι και οι άνθρωποι κ.α.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Τα φυτά και τα ζώα διακρίνονται σε πάρα πολλά είδη, τα οποία είναι ανάλογα με τη σκοπιά την οποία εξετάζονται. Τα φυτά ανάλογα με το μέγεθός τους διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες (είδη): τις πόες, τους θάμνους και τα δέντρα, τα οποία με τη σειρά τους υποδιαιρούνται σε άλλα υποείδη: φυλλοβόλα και αειθαλή, ήμερα και άγρια, θαλάσσης και ξηράς κ.α. Τα ζώα ανάλογα με την τροφή του διακρίνονται σε φυτοφάγα, σαρκοφάγα και τα πολυφάγα και ανάλογα με τη δομή τους σε σπονδυλωτά και ασπόνδυλα, τα οποία με τη σειρά τους διακρίνονται σε πολλά άλλα υποείδη: ψαριά, πτηνά, ερπετά, έντομα κ.α. Σπονδυλωτά: αμφίβια, ψάρια, ερπετά, πτηνά, θηλαστικά κ.α. Ασπόνδυλα: σουπιές, καλαμάρια, χταπόδια, σπόγγοι, κοραλλιά, σκώληκες, σαλιγκάρια, έντομα, αράχνες, σκορπιοί, καβούρια κ.α.

ΤΟ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑ - ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΑΛΥΣΙΔΑ

Τα είδη της ύλης, ήτοι τα επιμέρους στοιχεία από τα οποία αποτελείται η ύλη, τα καλούμενα: κάλιο, νάτριο, υδρογόνο κ.α. με τα είδη των φυτών και τα είδη των ζώων, όπως θα δούμε πιο κάτω, αποτελούν οικοσύστημα και διατροφική αλυσίδα. Χωρίς το ένα είδος δεν υπάρχει το άλλο. Τα φυτά τρέφονται -υπάρχουν τρώγοντας άβια ύλη, που με τον οργανισμό (μηχανισμό) του τη μετατρέπουν σε έμβια (ζώσα) φυτική, ήτοι σε ξύλο, χυμό, νέκταρ, λάδι κ.α. και με αυτή κατασκευάζουν το σώμα και τα όργανα του οργανισμού τους. Συνάμα από τη μια τα έντομα τα βοηθούν στη γονιμοποίηση και τα ζώα στην τροφή (λίπανση) κ.α. και από την άλλη τα φυτά παράγουν οξυγόνο για την αναπνοή των ζώων κ.α. Ακολούθως τα φυτοφάγα ζώα, τρώγοντας μέρος από τα φυτά και τα προϊόντα τους (το ξύλο, τους χυμούς, τα φύλλα κ.α.), μεταπλάθουν την έμβια φυτική ύλη σε έμβια (ζώσα) ζωική, ήτοι σε κρέας, αίμα, λίπος κ.α. και με αυτή κατασκευάζουν το σώμα και τα όργανα του οργανισμού τους. Συνάμα υπάρχουν και τα σαρκοφάγα ζώα που τρώνε μέρος από τα φυτοφάγα ζώα για λόγους ισορροπίας, όπως θα δούμε πιο κάτω. Ακολούθως κάθε ζώο ή φυτό που θα επιβιώσει πεθαίνει από μόνο του και γίνεται πάλι ύλη.

Η ύλη και ο Θεός είναι ιδιαίτερα όντα, αφού δεν υπάρχει υπαρκτόν, άβιο ή έμβιο, που να μην έχει μέσα του και ύλη και Θεό, όπως θα δούμε πιο κάτω.

Β. ΟΙ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΒΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΒΙΩΝ ΟΝΤΩΝ

Από τη μια υπάρχουν αυτοί που πιστεύουν στο Θεό, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι ο Θεός, σύμφωνα με τη Γένεση του Μωυσή, την άποψη της οποίας ασπάζονται οι μεγαλύτερες θρησκείες του κόσμου (Ιουδαϊσμός, Χριστιανισμός, Μουσουλμανισμός κ.α.), είναι εκείνος που δημιούργησε καταρχάς τον ουρανό και τη γη, ήτοι την ύλη: τις πέτρες, τις θάλασσες, τον αέρα κ.α. και ακολούθως είπε στη γη να βλαστήσει τα φυτά (τα χόρτα, τα δέντρα κ.α.) και επίσης να βγάλει τα έμψυχα (τα τετράποδα, τα ερπετά, τα θηρία κ.α.) και έτσι έγινε. Ακολούθως ο ίδιος έπλασε τον άνθρωπο, τον οποίο μετά φύσηξε στο πρόσωπό του και με το πνεύμα του αυτό πήρε ψυχή ζώσα κλπ. (Περισσότερα βλέπε πιο κάτω και επίσης: «ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο «Η ΥΠΑΡΞΗ Ή ΟΧΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»)

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Από την άλλη υπάρχουν αυτοί που δεν πιστεύουν στο Θεό, οι άθεοι, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι ο Θεός δεν υπάρχει, είναι προϊόν της φαντασίας μας, αφού: α) κανείς δεν τον έχει δει, δεν τον έχει ακούσει κ.α., β) τα άβια όντα (το νερό, το χρώμα, οι πέτρες κ.α.) δημιουργούνται από μόνα τους, δηλαδή με την ένωση τα επιμερους στοιχείων της ύλης που καλούνται: κάλιο, νάτριο, άνθρακας κ.α., Για παράδειγμα, λένε, η ένωση υδρογόνου με οξυγόνο γεννά το νερό κ.α., γ) τα έμβια όντα (τα φυτά και τα ζώα) γεννιούνται από μόνα τους και με εξέλιξη. Η ύλη, λένε, κάποια στιγμή γέννησε διάφορες ατελείς ή απλούστερες μορφές οργανισμών, οι απόγονοι των οποίων στο χρόνο εξελίχθηκαν στα είδη που υπάρχουν σήμερα, σύμφωνα με την καλούμενη θεωρία της εξέλιξης.

2. Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΟΣ

Α. ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΛΑΜΑΡΚ ΚΑΙ ΔΑΡΒΙΝΟΥ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Η θεωρία της εξέλιξης, σχετικά με τη δημιουργία των ειδών των φυτών και των ζώων, ισχυρίζεται αυθαίρετα, όπως θα δούμε πιο κάτω, ότι η ύλη κάποια στιγμή γέννησε διάφορες ατελείς ή απλούστερες μορφές οργανισμών με κοινό ή κοινούς προγόνους, οι απόγονοι των οποίων στο χρόνο εξελίχθηκαν από μόνοι τους στα είδη που υπάρχουν σήμερα, επειδή οι οργανισμοί έχουν έμφυτη την τάση και τη δυνατότητα στο χρόνο να βελτιώνουν και συνάμα να προσαρμόζουν τα όργανά τους στο περιβάλλον που ζουν, οπότε με τις συνεχείς προσαρμοστικές μεταβολές τους δημιουργήθηκαν τα σημερινά είδη των φυτών και ζώων που άλλα από αυτά είναι με περισσότερο και άλλα με λιγότερο περίπλοκους οργανισμούς κ.α. Ειδικότερα:

Α) Ο Γάλλος ζωολόγος Ζαν-Μπατίστ Λαμάρκ (J. B. Lamarck «Histoire Naturelle des Animaux Sans Vertebres = Η φιλοσοφία της Ζωολογίας» 1809) υποστήριξε πρώτος ότι η γη κάποια στιγμή γέννησε κάποιους ατελείς οργανισμούς με κοινή καταγωγή, οι οποίοι εξελίχθηκαν σε συνθετότερες μορφές εξαιτίας της «έμφυτης τάσης των οργανισμών για συνεχή βελτίωση», Κατά τη διάρκεια μεγάλων χρονικών περιόδων οι πρωτόγονοι οργανισμοί μετατρέπονται σταδιακά, κατά μήκος μιας «νοητής φυσικής κλίμακας», σε πιο εξελιγμένους, γιατί, σύμφωνα με την «αρχή της χρήσης και της αχρησίας», τα όργανα ενός οργανισμού που συμβάλουν στην επιβίωσή του, ήτοι χρησιμοποιούνται περισσότερο, βελτιώνονται ανάλογα, ενώ τα όργανα εκείνα που δε συμβάλουν στην προσαρμογή του περιπίπτουν σε αχρησία, ατροφούν και εξαφανίζονται. Μ' αυτό τον τρόπο τα ζώα αποκτούν νέα χαρακτηριστικά κατά τη διάρκεια της ζωής τους. Τα «επίκτητα χαρακτηριστικά» αυτά κληροδοτούνται στη συνέχεια στους απογόνους. Έτσι, με την πάροδο του χρόνου, συσσωρεύονται πολλές αλλαγές οι οποίες οδηγούν στη δημιουργία ενός είδους που είναι διαφορετικό από το αρχικό.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Β) Ο Άγγλος φυσιοδίφης και γεωλόγος Κάρολος Ροβέρτος Δαρβίνος (Charles Robert Darwin, «On the Origin of Species by Means of Natural Selection, The Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life», 1859) υποστήριξε μετά από το Λαμάρκ ότι όλα τα φυτά, όλα τα ζώα και όλοι οι άνθρωποι έχουν εξελιχτεί από μόνα τους από προγενέστερες «απλούστερες, κατώτερες» μορφές ζωής με κοινό πρόγονο μέσω βαθμιαίων αλλαγών στο πέρασμα μεγάλων χρονικών περιόδων και αυτό λόγω της έμφυτης ιδιότητας που έχουν όλοι οι οργανισμοί μέσα τους να αλλάζουν για λόγους προσαρμογής στο περιβάλλον. Το «είδος», σύμφωνα με το Δαρβίνο, δεν είναι σταθερό κι αναλλοίωτο. Τα είδη συνεχώς μεταβάλλουν τις ιδιότητές τους σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μπορέσουν να επιβιώσουν, να προσαρμοστούν στο περιβάλλον που ζουν. Η αλλαγή των ιδιοτήτων φαίνεται στη διαφοροποίηση που μπορούν να υποστούν δύο πληθυσμοί του ίδιου είδους αν χωριστούν και μείνουν απομονωμένοι, π.χ. ο ένας στην έρημο και ο άλλος στο βουνό. Μετά από μία μακρά περίοδο θα διαφοροποιηθούν τόσο πολύ, ώστε δε θα είναι δυνατή ούτε η μεταξύ τους αναπαραγωγή. Η προσαρμογή και η μεταβολή του οργανισμού εμφανίζεται μετά από πολλές γενεές όταν το είδος βρίσκεται απομονωμένο. Αν αναμειχθεί με άλλους πληθυσμούς σύμφωνα με τους νόμους της κληρονομικότητας χάνεται η δυνατότητα φυσικής προσαρμογής. Ο κάθε οργανισμός ακολουθεί διαφορετικό δρόμο από τον πρόγονό του. Ο δρόμος αυτός καθορίζεται από το περιβάλλον. Εάν το περιβάλλον αλλάξει και δεν είναι κατάλληλο ώστε να τραφεί και να πολλαπλασιαστεί ο οργανισμός, τότε αλλάζει τις ιδιότητές του σε τέτοιο βαθμό ώστε να μπορέσει να επιβιώσει στις νέες συνθήκες. Όταν οι περιβαλλοντικές συνθήκες ενός τόπου αλλάζουν, οι οργανισμοί που ζουν εκεί και τυχαίνει να έχουν κληρονομήσει χαρακτηριστικά που τους βοηθούν να προσαρμόζονται καλύτερα στο περιβάλλον τους, επιβιώνουν περισσότερο ή/και αφήνουν μεγαλύτερο αριθμό απογόνων από τους οργανισμούς οι οποίοι έχουν κληρονομήσει λιγότερο ευνοϊκά για την επιβίωσή τους χαρακτηριστικά. Τα ευνοϊκά για την επιβίωση χαρακτηριστικά μεταβιβάζονται στην επόμενη γενιά με μεγαλύτερη συχνότητα από τα λιγότερο ευνοϊκά, καθώς οι φορείς τους επιβιώνουν και αφήνουν μεγαλύτερο αριθμό απογόνων από τους φορείς των λιγότερο ευνοϊκών χαρακτηριστικών. Έτσι, με την πάροδο του χρόνου, η συσσώρευση όλο και περισσότερων ευνοϊκών χαρακτηριστικών σε έναν πληθυσμό μπορεί να οδηγήσει στην εμφάνιση ενός νέου είδους.

Ο άνθρωπος αποτελεί και ο ίδιος προϊόν εξελικτικής διαδικασίας, ο οποίος προέρχεται από μια κατώτερη τάξη ζώων, τους πιθήκους!

Αιτία της εξέλιξης, σύμφωνα με το Δαρβίνο, είναι η «φυσική επιλογή», που οφείλεται στον αγώνα για τη «διαίωσιση του είδους». Είναι ένας αγώνας, που τον διεξάγουν όλα τα ζωντανά πλάσματα της φύσης και κατά είδη και κατά άτομα του ίδιου είδους. Έτσι, κάθε άτομο και κάθε είδος αναπτύσσει εκείνες τις ιδιότητες που το βοηθούν να επιβιώσει ή δημιουργεί νέες, ανάλογα με το τι απαιτεί η προσαρμογή του στο περιβάλλον, ώστε να εξασφαλιστεί η συνέχεια, η «διαίωσιση». Με την κληρονομικότητα, οι αναπτυγμένες ή νέες ιδιότητες μεταβιβάζονται στους απογόνους, ενώ οι άχρηστες ατροφούν και, συχνά, χάνονται.

ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΟΤΙ:

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

1) Ο όρος «Φυσική επιλογή» χρησιμοποιήθηκε από το Δαρβίνο σε αντιδιαστολή με την τεχνητή επιλογή την οποία κάνει ο άνθρωπος κάθε φορά που επιλέγει τα καταλληλότερα ζώα ή φυτά, προκειμένου να επιτύχει τη δημιουργία απογόνων με επιθυμητά χαρακτηριστικά.

2) Επειδή η θεωρία του Δαρβίνου έχει πολλά χάσματα και ατέλειες, μερικοί οπαδοί του προσπάθησαν να την τελειοποιήσουν. Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτούς: Η φύση απομακρύνει αδιακρίτως, εκείνα τα είδη που σε συγκεκριμένες συνθήκες, έχουν λιγότερο ευνοϊκά χαρακτηριστικά κατάλληλα για την επιβίωση τους εκεί. Άρα μερικοί οργανισμοί επιβιώνουν καλύτερα από άλλους σε κάποιο συγκεκριμένο περιβάλλον. Οι οργανισμοί αυτοί αφήνουν πολλούς απογόνους και με το χρόνο πολλαπλασιάζονται. Έτσι το περιβάλλον ουσιαστικά «επιλέγει» τους οργανισμούς που προσαρμόζονται καλύτερα σε δεδομένες συνθήκες. Εάν οι περιβαλλοντικές συνθήκες αλλάξουν, θα κυριαρχήσουν εκείνα τα είδη που θα διαθέτουν χαρακτηριστικά κατάλληλα για τις νέες συνθήκες. Επίσης ένας οργανισμός ακολουθεί διαφορετικό δρόμο από τον πρόγονό του. Ο δρόμος αυτός καθορίζεται από το περιβάλλον. Εάν το περιβάλλον αλλάξει και δεν είναι κατάλληλο ώστε να τραφεί και να πολλαπλασιαστεί ο οργανισμός, τότε αλλάζει τις ιδιότητές του σε τέτοιο βαθμό ώστε να μπορέσει να επιβιώσει στις νέες συνθήκες. Η αλλαγή των ιδιοτήτων μπορεί να είναι πολύ σημαντική και φαίνεται στη διαφοροποίηση που μπορούν να υποστούν δύο πληθυσμοί του ίδιου είδους αν χωριστούν και μείνουν απομονωμένοι, π.χ. ο ένας στην έρημο και ο άλλος στο βουνό. Μετά από μία μακρά περίοδο θα διαφοροποιηθούν τόσο πολύ, ώστε δε θα είναι δυνατή ούτε η μεταξύ τους αναπαραγωγή. Η προσαρμογή και η μεταβολή του οργανισμού εμφανίζεται μετά από πολλές γενεές όταν το είδος βρίσκεται απομονωμένο. Αν αναμειχθεί με άλλους πληθυσμούς σύμφωνα με τους νόμους της κληρονομικότητας χάνεται η δυνατότητα φυσικής προσαρμογής. Για το λόγο αυτό, λένε οι οπαδοί του Δαρβίνου, η παρατήρηση και τα συμπεράσματα εξάγονται σε απομονωμένους πληθυσμούς σε βάθος χρόνου. Ο Δαρβίνος παρατηρώντας, λέει, το ράμφος των σπίνων που ζούσαν σε διαφορετικά νησιά (στα νησιά Γκαλάπαγκος) παρατήρησε ότι, ανάλογα με το είδος των σπόρων και των εντόμων που υπήρχαν σε κάθε νησί το ράμφος είχε και διαφορετική μορφή.. Έτσι από την προσαρμογή των σπίνων στις διαφορετικές συνθήκες που επικρατούσαν σε κάθε νησί, θεμελιώθηκε η θεωρία της Εξέλιξης η οποία τονίζει τη δύναμη της φυσικής επιλογής ώστε να διασφαλισθεί ότι οι επόμενες γενεές θα έχουν πιο ευνοϊκά χαρακτηριστικά που θα διευκολύνουν την επιβίωσή τους.

<<Σε ένα περιβάλλον υπάρχουν οργανισμοί με διάφορα χαρακτηριστικά οι οποίοι βρίσκονται σε ένα διαρκή αγώνα για επιβίωση. Σε αυτόν τον αγώνα επιβιώνουν οι πιο καλά προσαρμοσμένοι, ενώ οι υπόλοιποι εξαφανίζονται. Τη διαδικασία αυτή την ονόμασε φυσική επιλογή. Οι οργανισμοί που κατάφεραν να επιβιώσουν γεννούν απογόνους που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά. Η θεωρία του Δαρβίνου με απλά λόγια

1. Σε ένα οικοσύστημα ένα είδος οργανισμού συναντάται με διάφορα χαρακτηριστικά (ποικιλομορφία)
2. Οι οργανισμοί αυτοί είναι σε ένα διαρκή αγώνα για επιβίωση (φαγητό, προστασία από εχθρούς και καιρικές συνθήκες)

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

3. Σε αυτό τον αγώνα επιβίωσης θα επιβιώσουν αυτοί που έχουν εκείνα τα χαρακτηριστικά που τους βοηθούν να ζήσουν οι υπόλοιποι θα πεθάνουν (Φυσική Επιλογή)
4. Οι οργανισμοί που θα επιβιώσουν θα γεννήσουν απογόνους που θα τους μοιάζουν δηλαδή θα έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά με αυτούς

Παράδειγμα της εξελικτικής θεωρίας του Δαρβίνου

1. Πριν 200 χρόνια στο Λονδίνο ζούσαν άσπρες πεταλούδες και πολύ λίγες μαύρες πεταλούδες (ποικιλομορφία)
2. Τα κτήρια στο Λονδίνο ήταν άσπρα οπότε τα πουλιά δύσκολα έβλεπαν τις άσπρες πεταλούδες έτσι έτρωγαν τις μαύρες. (φυσική επιλογή)
3. Πριν 150 χρόνια εξαιτίας των καπνών από τα εργοστάσια τα κτήρια στο Λονδίνο άρχισαν να μαυρίζουν (περιβαλλοντική αλλαγή)
4. Με τα κτήρια μαύρα τα πουλιά μπορούσαν να δουν πιο εύκολα τις άσπρες πεταλούδες παρά τις μαύρες έτσι ξεκίνησαν να τις τρώνε (φυσική επιλογή)
5. Σιγά σιγά τα πουλιά έφαγαν τις περισσότερες άσπρες πεταλούδες ενώ οι μαύρες κατάφεραν να επιβιώσουν και να γεννήσουν περισσότερες μαύρες πεταλούδες (μεταβίβαση χαρακτηριστικών στις επόμενες γενιές)
6. Πριν 50 χρόνια στο Λονδίνο υπήρχαν μόνο μαύρες πεταλούδες.
7. 1990 η Κυβέρνηση αποφασίζει να επιβάλει αυστηρούς περιβαλλοντικούς κανονισμούς στα εργοστάσια. Σταδιακά το άσπρο χρώμα επανέρχεται στα κτήρια
8. Σήμερα ο πληθυσμός των άσπρων πεταλούδων άρχισε πάλι να αυξάνεται ενώ αυτός των μαύρων πεταλούδων να μειώνεται.

Παρατήρηση 1. Οι πληθυσμοί των διάφορων ειδών τείνουν να αυξάνονται από γενιά σε γενιά με ρυθμό γεωμετρικής προόδου.

Παρατήρηση 2. Αν εξαιρεθούν οι εποχικές διακυμάνσεις, τα μεγέθη των πληθυσμών παραμένουν σχετικά σταθερά.

Παρατήρηση 3. Τα άτομα ενός είδους δεν είναι όμοια. Στους πληθυσμούς υπάρχει μια τεράστια ποικιλομορφία όσον αφορά τα φυσικά χαρακτηριστικά των μελών τους.

Παρατήρηση 4. Τα περισσότερα από τα χαρακτηριστικά των γονέων κληροδοτούνται στους απογόνους τους.

Συμπέρασμα 1. Για να παραμείνει σταθερό το μέγεθος ενός πληθυσμού, παρά την τάση για αύξηση, μερικά άτομα δεν επιβιώνουν ή δεν αναπαράγονται. Συνεπώς μεταξύ των οργανισμών ενός πληθυσμού διεξάγεται ένας **αγώνας επιβίωσης**.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Συμπέρασμα 2. Η επιτυχία στον αγώνα για την επιβίωση δεν είναι τυχαία. Αντιθέτως, εξαρτάται από το είδος των χαρακτηριστικών που έχει κληρονομήσει ένας οργανισμός από τους προγόνους του. Οι οργανισμοί οι οποίοι έχουν κληρονομήσει χαρακτηριστικά που τους βοηθούν να προσαρμόζονται καλύτερα στο περιβάλλον τους επιβιώνουν περισσότερο ή/και αφήνουν μεγαλύτερο αριθμό απογόνων από τους οργανισμούς οι οποίοι έχουν κληρονομήσει λιγότερο ευνοϊκά για την επιβίωσή τους χαρακτηριστικά.

Συμπέρασμα 3. Τα ευνοϊκά για την επιβίωση χαρακτηριστικά μεταβιβάζονται στην επόμενη γενιά με μεγαλύτερη συχνότητα από τα λιγότερο ευνοϊκά, καθώς οι φορείς τους επιβιώνουν και αφήνουν μεγαλύτερο αριθμό απογόνων από τους φορείς των λιγότερο ευνοϊκών χαρακτηριστικών. Έτσι, με την πάροδο του χρόνου, η συσσώρευση όλο και περισσότερων ευνοϊκών χαρακτηριστικών σε έναν πληθυσμό μπορεί να οδηγήσει στην εμφάνιση ενός νέου είδους.>>

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΕΞΕΛΙΞΗΣ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΜΑΡΚ (Με βάση την αρχή της χρήσης και της αχρησίας και την αρχή της κληρονομικής μεταβίβασης των επίκτητων χαρακτηριστικών)

Ο Λαμάρκ υποστήριξε ότι ο ψηλός (μακρύς) λαιμός στις καμηλοπαρδάλεις οφείλεται στο ότι οι πρόγονοί τους τέντωναν κάποτε το λαιμό τους, για να φτάνουν τα ψηλά κλαδιά, όταν κάποια στιγμή τα χαμηλά κλαδιά έχασαν τα φύλλα τους και τα υπάρχοντα χόρτα δεν τους έφταναν για να χορτάσουν. Ειδικότερα και σύμφωνα με τη Θεωρία του Λαμάρκ οι καμηλοπαρδάλεις δημιουργήθηκαν από οργανισμούς κατώτερων βαθμίδων διαμέσου της φυσικής κλίμακας. Τα χαμηλότερα κλαδιά απογυμνώθηκαν κάποια στιγμή από τα φύλλα τους, οπότε προέκυψε η ανάγκη για πρόσβαση των καμηλοπαρδάλων, που ως τότε είχαν κοντούς λαιμούς, στα ψηλότερα κλαδιά. Σύμφωνα με την αρχή της χρήσης και της αχρησίας, όσα ζώα τέντωναν το λαιμό τους, για να φτάνουν τα ψηλά κλαδιά μάκρυναν. Με το συνεχές τέντωμα και με τη βοήθεια της εσωτερικής τάσης που έχουν οι οργανισμοί για βελτίωση ο λαιμός τους μάκρυνε (τα ζώα δεν εξαφανίστηκαν). Σύμφωνα με την αρχή της κληρονομικής μεταβίβασης των επίκτητων χαρακτηριστικών, ο μακρύς λαιμός των εν λόγω καμηλοπαρδάλων κληροδοτήθηκε στους απογόνους και αποτέλεσε χαρακτηριστικό του είδους τους.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΕΞΕΛΙΞΗΣ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΡΒΙΝΟΥ (Με βάση την αρχή της φυσικής επιλογής και την αρχή της κληρονομικής μεταβίβασης των επίκτητων χαρακτηριστικών)

A.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Ο Δαρβίνος υποστήριξε ότι ο ψηλός (μακρύς) λαιμός στις καμηλοπαρδάλεις οφείλεται στην αρχή της επικράτησής του προσαρμοσμένου, άρα ισχυρού. Ειδικότερα και σύμφωνα με τη Θεωρία του Δαρβίνου: Στο φυλογενετικό δέντρο των καμηλοπαρδάλεων, σε κάποιο προγονικό είδος, υπήρχαν ζώα με λαιμούς ποικίλου μήκους. Ο αριθμός των ζώων που γεννιούνταν ήταν πολύ μεγαλύτερος από τον αριθμό των ζώων που μπορούσε να θρέψει το περιβάλλον. Προ αυτού προέκυψε η ανάγκη ελέγχου του μεγέθους του πληθυσμού τους. Η φυσική επιλογή ευνόησε τα άτομα με τον ψηλότερο λαιμό, γιατί μπορούσαν να προσεγγίσουν τροφή καλύτερης ποιότητας ή μεγαλύτερης ποσότητας. Τα άτομα με κοντό λαιμό σταδιακά λιγόστευαν και τελικά εξαφανίστηκαν. Ο μακρύς λαιμός κληροδοτήθηκε στους απογόνους και αποτέλεσε χαρακτηριστικό του είδους τους.

B. Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ Η ΘΕΩΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΛΑΘΟΣ, ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕΧΝΟ ΑΝΟΥΣΙΟΥΡΓΗΜΑ

Παρατηρώντας προσεχτικά το τι ισχυρίζεται η θεωρεία της εξέλιξης βλέπουμε ότι δεν αναφέρει αφενός το ποιος είναι η αιτία ή ποιος είναι εκείνος που δημιούργησε (και πως) την ύλη, η οποία, καθώς λέει η θεωρεία αυτή, μετά γέννησε τους υποτυπώδεις ή μη εξελιγμένοι οργανισμούς απ' όπου μετά προήλθαν οι υποτίθεται εξελιγμένοι οργανισμοί των ειδών των φυτών και των ζώων, και αφετέρου το πως η ύλη γέννησε τους εν λόγω υποτυπώδεις οργανισμούς, αφού άπαντες οι οργανισμοί, είτε είναι είτε δεν είναι εξελιγμένοι, γεννιούνται από γεννητικά όργανα.

Επομένως η θεωρία αυτή, όπως θα δούμε και από τα παρακάτω, είναι «κομμένη και ραμμένη» με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να δίδει το νόημα ότι η ύλη, τα φυτά και τα ζώα δημιουργήθηκαν από μόνα τους και συνεπώς δεν υπάρχει Θεός, ενώ δεν είναι έτσι.

Η θεωρεία της εξέλιξης φαίνεται αληθής, αν και δεν είναι, όπως θα δούμε αμέσως πιο κάτω, επειδή αφενός τα άτομα σε όλα τα είδη των φυτών και των ζώων δε ζουν αιώνια οπότε είναι απόγονοι κάποιων προηγούμενων οργανισμών και αφετέρου τα άτομα σε κάποια από τα είδη των φυτών και των ζώων φαίνονται ως υποτυπώδεις οργανισμοί σε σχέση προς τα άτομα κάποιων άλλων ειδών όπως π.χ. οι μύκητες, τα μαλάκια κ.α. σε σχέση προς τα ερπετά, τους ανθρώπους κ.α., ενώ δεν είναι έτσι τα πράγματα, αυτή είναι μια επιδερμική εξέταση, όπως θα δούμε αμέσως πιο κάτω.

1) Ο ΚΟΙΝΟΣ ΠΡΟΓΟΝΟΣ, Ο ΚΟΙΝΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ (Ο ΘΕΟΣ) ΚΑΙ Η ΑΙΤΙΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Παρατηρώντας τα είδη των φυτών και τα είδη των ζώων, από τα μικρόβια έως τα τεράστια θηλαστικά, καθώς και από τα μικροσκοπικά χόρτα έως τα τεράστια δέντρα, βλέπουμε ότι όλα έχουν κοινά χαρακτηριστικά (π.χ. τα άτομα σε όλα τα είδη των φυτών και των ζώων τρέφονται, όλα πεθαίνουν, όλα γενούν άλλα, όλα έχουν κυκλοφοριακό σύστημα κ.α.), άρα έχουν κοινό πρόγονο, ο οποίος για κάποιο λόγο μεταποιήθηκε και δημιούργησε τα είδη των φυτών και των ζώων ή σωστότερα οι απόγονοι του οποίου διαμορφώθηκαν-διαίρεθηκαν σε είδη για κάποιο λόγο αντί να είναι όλοι όμοιοι ή ένα μόνο είδος.

Δεδομένου επίσης ότι όλοι οι απόγονοι του κοινού προγόνου αποτελούν διατροφική αλυσίδα και οικοσύστημα (τα είδη των φυτών τρώνε είδη ύλης, τα φυτοφάγα ζώα τρώνε είδη φυτών ή τα προϊόντα τους, τα σαρκοφάγα ζώα τρώνε είδη φυτοφάγων ζώων ή τα προϊόντα τους κ.α.), όπως θα δούμε πιο κάτω, άρα ο λόγος που μεταποιήθηκε ο κοινός πρόγονος και δημιούργησε είδη των φυτών και των ζώων είναι γιατί δε γίνεται όλοι οι οργανισμοί να είναι ένα μόνο είδος, επειδή στην περίπτωση αυτή θα ζούσαν όλοι σε ένα μόνο χώρο και συνάμα θα τρώγανε όλοι την ίδια τροφή του χώρου, οπότε κάποια στιγμή μετά, λόγω και του πολλαπλασιασμού τους, ο χώρος αυτός και δε θα μπορούσε να τους χωρέσει και δε θα μπορούσε να τους θρέψει οπότε θα εξαφανίζονταν όλοι.

Και αφού τα είδη των φυτών και των ζώων έχουν κοινό πρόγονο, άρα έχουν και κοινό δημιουργό, αυτόν που σχεδίασε, προγραμμάτισε και στη συνέχεια δημιούργησε τον πρώτο οργανισμό, του οποίου έδωσε και τη δυνατότητα να διαφοροποιείται σε είδη για το λόγο που προαναφέραμε.

Φυσικά τον κοινό πρόγονο των έμβιων όντων, ήτοι των φυτών και των ζώων, κάποιος το δημιούργησε ή είναι η αιτία που δημιουργήθηκε, αφού: «Άνευ αιτίου ουδέν εστί» (Αριστοτέλης, 384-322 π.Χ., Ρητορική, II, Κεφ. 23) και το ποιος είναι αυτός είναι φανερός. Είναι ο ίδιος που συνάμα όχι μόνο τον ενεργοποίησε, δηλαδή του έδωσε ζωή, αλλά και πέραν των άλλων του έφτιαξε εγκέφαλο και γενετικά όργανα (με το γενετικό υλικό, DNA κ.α.), όπως τα κομπιούτερ, τα οποία προγραμμάτισε με τέτοιο τρόπο, ώστε το ένα να δημιουργεί το άλλο και συνάμα να διαιρούνται σε ομάδες (είδη) που θα αποτελούν διατροφική αλυσίδα, αφού αυτό συμβαίνει. Πιο απλά, αφού όλοι οι οργανισμοί μετά από κάποιο διάστημα πεθαίνουν και αφού οι οργανισμοί πάντα διαιρούνται σε είδη που αποτελούν διατροφική αλυσίδα, άρα κάποιος το φρόντισε εξ αρχής και επίσης ο ίδιος συνεχίζει και το φροντίζει, άλλως όλα τα φυτά και όλα τα ζώα θα είχαν εξαφανιστεί, για την αιτία που προαναφέραμε και αυτός που το φρόντισε και που συνεχίζει να το φροντίζει είναι ο δημιουργός τους, η φύση ή άλλως ο Θεός.

(Περισσότερα βλέπε στα πιο κάτω και ιδιαίτερα στο Κεφάλαιο «Η ΥΠΑΡΞΗ Ή ΟΧΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»)

2) ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞΕΛΙΞΗ Ή ΕΞΕΛΙΓΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΕΞΕΛΙΓΕΝΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ, ΑΛΛΑ ΑΛΛΗΛΕΝΔΕΤΑ ΕΙΔΗ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ Ή ΑΛΛΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ, ΠΟΥ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΔΕ ΖΟΥΝ – ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ Τ' ΑΛΛΑ, ΓΙΑΤΙ ΟΛΑ ΜΑΖΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΑΛΥΣΙΔΑ

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Παρατηρώντας τα είδη των φυτών και των ζώων, από τα μικρόβια έως τα τεράστια θηλαστικά, καθώς και από τα μικροσκοπικά χόρτα έως τα τεράστια δέντρα, βλέπουμε ότι:

A) Τα άτομα όλων των ειδών των φυτών και των ζώων είναι κάτι όπως και οι μηχανισμοί ή άλλως τα όργανα, εξ ου και οργανισμοί, που κατασκευάζει ο άνθρωπος, π.χ. τα κομπιούτερ, τα αυτοκίνητα, τα αεροπλάνα, τα αυτοκίνητα, τα πλοία κ.α. , μόνο που οι οργανισμοί των φυτών ζώων είναι ζωντανό και τους οποίους δημιούργησε η Φύση, ο Θεός, όπως θα δούμε πιο κάτω. Και όπως οι μηχανές που κατασκευάζει ο άνθρωπος γίνονται βάσει ενός σχεδίου ή προγράμματος, έτσι συμβαίνει και με τους οργανισμούς των φυτών και των ζώων, μόνο που αυτό στη Βιολογία αυτό λέγεται γενετικός κώδικας ή DNA.

Ειδικότερα, όπως π.χ. τα κομπιούτερ κάποιος τα δημιουργεί – εφευρίσκει κάποιος και συνάμα ο ίδιος τα ενεργοποιεί και προγραμματίζει, έτσι συμβαίνει και με τους οργανισμούς των φυτών και των ζώων μέσω του γενετικού κώδικα ή άλλως DNA. Επίσης όπως τα κομπιούτερ δουλεύουν με πρόγραμμα που εκτελεί μια ενέργεια, την οποία παράγει μια ειδική μονάδα, έτσι συμβαίνει και με τους οργανισμούς των φυτών και των ζώων. Απλά την εν λόγω ειδική μονάδα στα έμβια όντα την ονομάζουμε Θεό και την εν λόγω ενέργεια Θείο Πνεύμα, όπως θα δούμε πιο κάτω. Ο λόγος άλλωστε και για τον οποίο κανένας, πλην του Θεού, δεν μπορεί να δημιουργήσει ένα φυτό ή ένα ζώο, όπως θα δούμε πιο κάτω.

B) Δεν υπάρχει εξέλιξη ή εξελιγμένοι και μη εξελιγμένοι οργανισμοί, αλλά διάφορα είδη αλληλένδετων ζωντανών μηχανισμών ή άλλως οργανισμών που αποτελούν διατροφική αλυσίδα και οικοσύστημα και προ αυτού χωρίς το ένα είδος δεν υπάρχουν και τα άλλα. Ο λόγος άλλωστε που τα είδη των φυτών και ζώων έχουν και κοινό πρόγονο, όπως θα δούμε πιο κάτω. Ειδικότερα τα άτομα του κάθε είδους των φυτών και των ζώων από τη μια είτε διατρέφουν με τα προϊόντα τους τα άτομα κάποιων άλλων ειδών είτε τα βοηθούν με τα όργανά τους στις βιολογικές τους ενέργειες και από την άλλη τα ίδια κάνουν και γι αυτά τα άτομα κάποιων άλλων ειδών. Επομένως τα είδη των φυτών και των ζώων υπάρχουν -δημιουργήθηκαν όχι γιατί αυτά είναι αποτέλεσμα εξέλιξης (προκειμένου να βελτιωθούν και έτσι να προσαρμοστούν στο περιβάλλον κ.α.), όπως λέει η θεωρία της εξέλιξης, αλλά γιατί εξ αρχής ο δημιουργός τους, οποίος είναι αυτός, κανόνισε να αποτελούν διατροφική αλυσίδα και οικοσύστημα ή άλλως να είναι αλληλένδετοι τύποι οργανισμών και αυτό για το λόγο που είδαμε πιο πριν.

Καταρχήν υπάρχουν τα φυτά (οι πατάτες, οι συκιές, οι βελανιδιές κ.α.) που τα άτομα του κάθε είδους τους τρώνε και από ένα συγκεκριμένο μενού από τα είδη της ύλης (το χώμα, το νερό κ.α.), για να ζήσουν και με τον οργανισμό τους μεταπλάθουν την άβια ύλη που τρώνε σε ζώσα φυτική ύλη και με αυτή πλάθουν το σώμα τους και τα γεννήματά τους. Με τον οργανισμό τους τα φυτά μεταπλάθουν τα άτομα και τα μόρια της ύλης (κάλιο, οξυγόνο, υδρογόνο άνθρακα κ.α.) που τρώνε σε φυτικά κύτταρα (φλούδα, ξύλο, φύλλα, χυμό κ.α.)

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

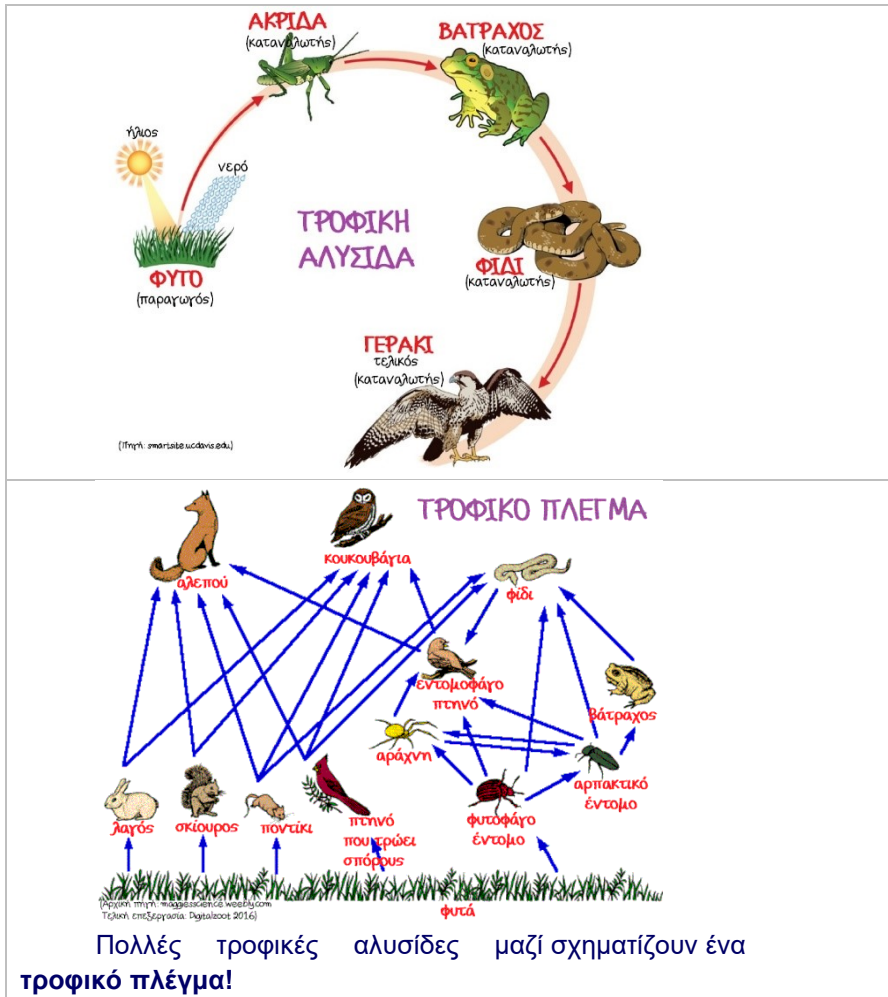
Ακολούθως υπάρχουν τα φυτοφάγα ζώα (τα αρνιά, τα κατσίκια, οι λαγοί, τα σπουργίτια, κ.α.) που τα άτομα του κάθε είδους τους τρώνε και από ένα συγκεκριμένο μενού από τα είδη των φυτών (άλλα τρώνε μέρος από τους καρπούς, άλλα μέρος από τα φύλλα κ.α.) και με τον οργανισμό τους μεταπλάθουν την έμβια φυτική ύλη που τρώνε σε έμβια ζωική και με αυτή πλάθουν το σώμα τους και τα γεννήματά τους. Με τον οργανισμό τους τα φυτοφάγα ζώα μεταπλάθουν τα φυτικά κύτταρα σε ζωικά κύτταρα (σε κρέας, αίμα κλπ

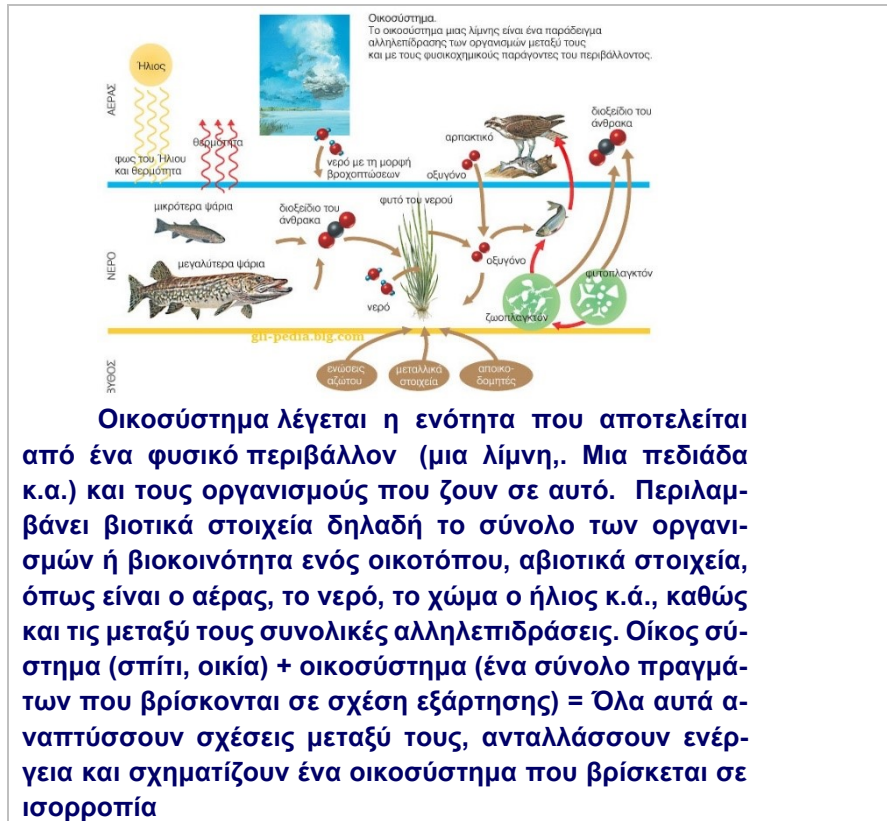
Ακολούθως υπάρχουν τα σαρκοφάγα-παμφάγα ζώα (λύκοι, γατιά, λιοντάρια, κροκόδειλοι, αετοί κ.α.) που τα άτομα του κάθε είδους τους τρώνε και από ένα συγκεκριμένο μενού από τα άτομα των ειδών των φυτοφάγων ζώων για λόγους ισορροπίας, δηλαδή για να μην πολλαπλασιαστούν αρκετά τα φυτοφάγα ζώα και φάνε όλα τα φυτά και αυτό θα έχει ως συνέπεια την εξαφάνιση και όλων των οργανισμών.

Τα φυτά βοηθούν στη λίπανσή τους τα φυτοφάγα ζώα με τα περιττώματά τους, στη γονιμοποίησή τους οι μέλισσες κ.α. και σε αντάλλαγμα τα φυτοφάγα ζώα τρώνε μέρος από τα φύλλα ή από τους καρπούς κ.α. των φυτών, επίσης αναπνέουν το ελεύθερο οξυγόνο που παράγουν τα φυτά κ.α. , οι μέλισσες παίρνουν το νέκταρ, τη γύρι κ.α. από τα άνθη των φυτών κ.α. Πέραν αυτών όλα τα έμβια όντα αναπνέουν αέρα και πίνουν νερό , για να ζήσουν, άρα κανένα φυτό και κανένα ζώο ή είδος τους δε ζει από μόνο του ήτοι χωρίς άλλα τα είδη και επίσης χωρίς την ύλη.

Ειδικότερα τα είδη των φυτών και των ζώων διαφέρουν το ένα του άλλου όχι γιατί το ένα είναι πιο εξελιγμένο του άλλου (ήτοι βελτιωμένο ως πιο προσαρμοσμένο στο περιβάλλον κ.α.), καθώς λέει η θεωρεία της εξέλιξης, αλλά γιατί έχει κανονιστεί από το δημιουργό τους, τη Φύση ή άλλως από το Θεό δημιουργό, οι οργανισμοί να διαιρούνται σε είδη που να αποτελούν διατροφική αλυσίδα και οικοσύστημα, για το λόγο που είδαμε πιο πριν.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Και επειδή τα είδη των φυτών και των ζώων μαζί με τα είδη της αποτελούν διατροφική αλυσίδα και οικοσύστημα, γι αυτό οι οικολόγοι λένε, και σωστά, να φροντίζουμε να μην εξαφανιστεί ένα είδος, γιατί αυτό, πέραν του ότι πιθανόν να μη ξαναγεννηθεί, η απώλειά του σημαίνει ανισορροπία, σπάσιμο της αλυσίδας της ζωής, με ίσως και ανεξέλεγκτες συνέπειες, ακόμη και για τον άνθρωπο.

Για τον ίδιο λόγο δε γίνεται ένα είδος να αλλάξει σε κάτι άλλο, γιατί στην περίπτωση αυτή χαλά η διατροφική αλυσίδα και καταστρέφεται το οικοσύστημα, άρα και η ζωή. Απλά σε κάθε είδος των φυτών και των ζώων δημιουργούνται υποείδη (π.χ. στο είδος των πτηνών έχουν δημιουργηθεί τα υποείδη: αετοί, γεράκια, σπίνι, σπουργίτια, χελιδόνια...) για ασφαλή και καλύτερη λειτουργία του οικοσυστήματος και της διατροφικής αλυσίδας (π.χ. στα πτηνά δημιουργήθηκαν-υπάρχουν οι αετοί που τρώνε ζώα, τα σπουργίτια που τρώνε σπόρους, τα χελιδόνια που τρώνε έντομα κ.α.), όπως θα δούμε πιο κάτω.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Για τον ίδιο λόγο τα άτομα των ειδών που απειλούνται από τα άτομα άλλων ειδών γεννιούνται είτε με αμυντικά όργανα είτε με καλύτερο μυαλό είτε με γρηγορότερο σύστημα κίνησης είτε με ποιο παραγωγικά γεννητικά όργανα κ.α. απ' ό,τι έχουν αυτοί που τα κυνηγούν για βορά. Για παράδειγμα τα φυτοφάγα ζώα: πρόβατα, κασίκια, ελάφια κ.α. διαθέτουν κέρατα για την άμυνά τους, αλλά και πιο γρήγορο κινητικό σύστημα προκειμένου να ξεφεύγουν και να μην τα συλλαμβάνουν τα σαρκοφάγα ζώα και προ αυτού τα σαρκοφάγα ζώα να αναγκάζονται να τρώνε μόνο πτώματα και άρρωστα ζώα. Οι χελώνες, τα σαλιγκάρια, τα μύδια, τα στρείδια κ.α. έχουν καβούκι αντί μαλλιά και κόκκαλα για να κρύβονται μέσα. Οι σουπιές χύνουν μελάνι για να θολώνουν τα νερά και να κρύβονται εκεί, οι σκαντζόχοιροι έχουν αγκάθια αντί μαλλιά κ.α.. Οι τριανταφυλλιές, τα βάτα, οι κάκτοι, τα αγκάθια κ.α. φυτά έχουν αγκάθια για την προστασία τους από τα φυτοφάγα ζώα κ.α. Οι άνθρωποι, αν και δεν είναι πλασμένοι να τρώνε άλλα ζώα (είναι πλασμένοι να τρώνε μόνο είδη και προϊόντα φυτών (χόρτα, φρούτα κ.α.), καθώς και προϊόντα από ζώα (γάλα, μέλι κ.α.), τρώνε τα περισσότερα από τα ζώα και μάλιστα όχι τα σαρκοφάγα, αλλά τα φυτοφάγα, άρα ο άνθρωπος είναι ο πιο αιμοβόρος από τα ζώα. Απλά οι άνθρωποι δεν τρώνε τα ζώα ωμά, αλλά μαγειρεμένα.

Για τον ίδιο λόγο τα άτομα σε όλα τα είδη των φυτών και των ζώων στο βίο τους έχουν τη δυνατότητα, δεν εξαιρείται κανένα, να γεννήσουν άλλα και έτσι αυτά και το είδος τους να διαγωνίζονται

Για τον ίδιο λόγο όλα τα άτομα σε όλα τα είδη των φυτών και των ζώων είτε με τον ένα τρόπο είτε τον άλλο πεθαίνουν μετά από ένα χρονικό διάστημα. Δεν εξαιρείται απολύτως κανένα και ή λιώνουν και γίνονται πάλι ύλη ή γίνονται βορά στα σαρκοφάγα είδη, π.χ. οι άνθρωποι γίνονται βορά των σκουληκιών και εκείνων των πτηνών κ.α.

ΤΑ ΖΩΑ, Η ΦΛΟΓΑ ΚΑΙ Ο ΠΥΡΕΤΟΣ ΤΟΥΣ

Οι οργανισμοί (οι μηχανισμοί) των ατόμων των ειδών των ζώων είναι κάτι όπως οι θερμικές μηχανές εσωτερικής καύσης για την παραγωγή έργου: των αυτοκινήτων, των αεροπλάνων κ.α., που κατασκευάζει ο άνθρωπος, μόνο που ο άνθρωπος μιμείται τη φύση και όχι η φύση τον άνθρωπο. Στους οργανισμούς των ζώων δε βλέπουμε τον εν λόγω μηχανισμό και τη φλόγα του, γιατί είναι τέλεια ενσωματωμένος μέσα τους, όμως βλέπουμε τα καυσαέρια της καύσης του, τα οποία βγαίνουν με την αναπνοή (η μύτη τους είναι και ο εισαγωγέας του αέρα, αλλά και η εξάτμισή τους), και επίσης αισθανόμαστε τη θερμότητα της φλόγας του στον καλούμενο πυρ > πυρετό του. Το πυρ > πυρετός ρέει μαζί με το αίμα τις φλέβες (από το φλέ(γ)ω > φλέ(β)α κ.α.). Και όπως οι θερμικές μηχανές εσωτερικής καύσης έργου δεν ανάβουν εάν δεν έχουν οξυγόνο και συνάμα εάν δεν έχουν έξοδο τα καυσαέρια τους, έτσι συμβαίνει και σ' αυτές των φυτών και των ζώων και αυτό το κάνουν με τα αναπνευστικά τους όργανα. Η καρδιά και οι φλέβες κλπ κάνουν την καύση και παράγουν τη θερμοκρασία (πυρετό) για τη μετάπλαση της τροφής, αλλά και για να μην πήξει το αίμα από το κρύο. Οι πνεύμονες είναι το όργανο στο οποίο ανταλλάσσεται το διοξείδιο του άνθρακα του αίματος με το οξυγόνο του εισπνεόμενου αέρα. Ύστερα το αίμα κυκλοφορεί μέσω του κυκλοφορικού συστήματος σε όλο το σώμα θερμαίνοντας και οξυγονώνοντας όλους τους ιστούς.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Αναπνοή έχουν άπαντα τα ζώντα όντα, δηλαδή και τα φυτά και τα ζώα, άρα όλα έχουν μηχανισμό καύσης και η ζωή τους ξεκινά μόλις αναπνεύσουν. Μόλις αναπνεύσει ένας νέος οργανισμός ανάβει η φλόγα της μηχανής της ζωής του και αν στο εξής σταματήσει σταματά και η ζωή του. Στα ζώα, πλην από τα ψάρια, η αναπνοή – εξάτμιση γίνεται ίδια με τους ανθρώπους, δηλαδή με τους πνεύμονες και τη μύτη (η μύτη είναι και ο εισαγωγέας του αέρα, αλλά και η εξάτμιση). Οι υδρόβιοι οργανισμοί, όπως τα ψάρια, διαθέτουν αντίστοιχα βράγχια, ενώ οι αμφίβιοι διαθέτουν, ανάλογα με τη φάση της ζωής τους, είτε βράγχια είτε πνεύμονες. Τα βράγχια απορροφούν το διαλυμένο οξυγόνο του νερού αποβάλλοντας ταυτόχρονα διοξείδιο του άνθρακα.

ΤΑ ΦΥΤΑ ΚΑΙ Η ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ

Τα φυτά είναι και αυτά όργανα, μηχανισμοί, όμως όχι εσωτερικής καύσης, αλλά φωτοσύνθεσης. Στα φυτά η αναπνοή γίνεται με διαφορετικό τρόπο από τα ζώα. Τα φυτά παίρνουν νερό από τις ρίζες, το οποίο στέλνουν στα φύλλα όπου γίνεται η αναπνοή, αλλά και η εξάτμιση, καθώς και η φωτοσύνθεση. Η διαδικασία της φωτοσύνθεσης στα φυτά ξεκινά όταν το φως φθάνει στα φύλλα των φυτών. Κατά τη φωτοσύνθεση η φωτεινή ενέργεια δεσμεύεται και χρησιμοποιείται για τη μετατροπή διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) και του νερού σε οξυγόνο και ενεργειακά πλούσιες οργανικές ενώσεις, κυρίως υδατάνθρακες. Η φωτοσύνθεση είναι η πρώτη σημαντική μεταβολική πορεία στη ζωή, γιατί με τις οργανικές ενώσεις που παράγονται μέσω αυτής συντηρείται η ζωή στο γήινο οικοσύστημα. Το φως του ήλιου είναι η κινητήρια δύναμη της ζωής στον πλανήτη μας. Η ηλιακή ακτινοβολία δεσμεύεται από ειδικά οργανίδια των φυτών, τους χλωροπλάστες, που τη μετατρέπουν σε χημική ενέργεια και την αποθηκεύουν στα μόρια των σακχάρων και διαφόρων άλλων οργανικών ενώσεων. Αυτή η διεργασία μετατροπής ονομάζεται φωτοσύνθεση. Η φωτοσύνθεση είναι η βιοχημική διαδικασία κατά την οποία τα φυτά και ορισμένοι άλλοι οργανισμοί με τη βοήθεια του ήλιου διαχωρίζουν το νερό και το διοξείδιο του άνθρακα και τα μετατρέπουν σε γλυκόζη, που τρέφει τα φυτά και σε οξυγόνο, που απελευθερώνεται ως παραπροϊόν.

Σύμφωνα με τους βιολόγους:

1. Αναπνοή ορίζεται η λειτουργία με την οποία οι ζωντανοί οργανισμοί διασπούν οξειδωτικά τις οργανικές ενώσεις ώστε να ελευθερωθεί η χημική ενέργεια των δεσμών τους. Ως φαινόμενο η αναπνοή εκδηλώνεται με τη σύγχρονη πρόσληψη O₂ και αποβολή CO₂ που προέρχεται από τη διάσπαση των οργανικών ενώσεων. Το υδρογόνο των ενώσεων δεσμεύεται από τα ένζυμα αφυδρογονάσες και μεταφέρεται μέσω των συνενζύμων της αναπνευστικής αλυσίδας στο μοριακό οξυγόνο ανάγοντάς το σε H₂O.

2. Φωτοσύνθεση είναι η λειτουργία που πραγματοποιείται σε φυτικά κύτταρα και συγκεκριμένα στους χλωροπλάστες. Κατά τη φωτοσύνθεση δεσμεύεται η ηλιακή ενέργεια και αξιοποιείται προκειμένου απλά ανόργανα μόρια (διοξείδιο του άνθρακα και νερό) να μετατραπούν σε οργανικά μόρια (γλυκόζη). Τα φυτά κατά τη φωτοσύνθεση χρησιμοποιούν διοξείδιο του άνθρακα (CO₂), νερό (H₂O) και ηλιακή ενέργεια. Παράγουν γλυκόζη και απελευθερώνουν οξυγόνο (O₂).

3) ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥΣ, ΗΤΟΙ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΠΟΥ ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ ΚΑΙ ΝΑ ΖΟΥΝ , ΑΡΑ ΤΗ ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΑΛΥΣΙΔΑ

Τα φυτά και τα ζώα, όπως είδαμε πιο πριν, είναι όπως οι μηχανές ή άλλως τα όργανα (εξ ου και οργανισμοί) που φτιάχνει ο άνθρωπος και όπως οι μηχανές αυτές είναι κατασκευασμένες με όργανα που είναι ανάλογα με την τροφοδοσία και το περιβάλλον που προορίζονται, έτσι συμβαίνει και τους οργανισμούς των φυτών και των ζώων.

Και αυτό είναι κάτι που δε γίνεται τυχαία, αλλά κάποιος το φροντίζει, η Φύση, ο θεός που δημιούργησε τα φυτά και τα ζώα, αφού από τη μια όλα τα άτομα σε όλα τα είδη των φυτών και των ζώων (που σε κάθε είδος δεν είναι κάποια λίγα, αλλά αμέτρητα, τεράστιος αριθμός) αποτελούνται από συγκεκριμένα και ίδια επακριβώς όργανα (και προ αυτού είναι και πάνω κάτω όλα όμοια σε εμφάνιση, μέγεθος κ.α.), ενώ δεν είναι ίδια με τα άτομα των άλλων ειδών και από την άλλη τα όργανα αυτά σε κάθε είδος είναι ανάλογα με τη θέση που έχει το είδος τους μέσα στη διατροφική αλυσίδα και το οικοσύστημα ή άλλως ανάλογα με το τι τρώει και που ζει. Ανάλογα με την τροφή και το περιβάλλον που είναι προορισμένο - προγραμματισμένο να τρώει και να ζει ένα φυτό ή ένα ζώο, ανάλογα είναι και τα όργανα εντοπισμού, περισυλλογής και επεξεργασίας της τροφής του, καθώς και τα όργανα προστασίας του, η φλούδα στα φυτά και το δέρμα στα ζώα.

Τα ψάρια έχουν βράγχια, λέπια, πτερύγια κ.α., γιατί είναι κατασκευασμένα να ζουν μέσα στη θάλασσα και με τα όργανα αυτά επιζούν, ενώ τα πουλιά έχουν πνεύμονες, πτερά, πτερύγια κ.α., γιατί είναι κατασκευασμένα να ζουν εκτός θαλάσσης, στον αέρα και με τα όργανα αυτά επιζούν. Τα σαρκοφάγα ζώα (καρχαρίες, λιοντάρια, κροκόδειλοι κ.α.) έχουν μεγάλα σαγόνια-δόντια, πόδια με μακρά νύχια κ.ά., γιατί είναι κατασκευασμένα να συλλαμβάνουν, φονεύουν και να ξεσκίζουν τις σάρκες των ζώων που τρώνε, ενώ τα φυτοφάγα όχι, γιατί αυτά τρώνε φυτά και απλά έχουν πόδια με οπλές κ.α. Τα ζώα (αρκούδες, λύκοι κ.α.) που ζουν στα χιόνια έχουν παχύ δέρμα και γούνα, για να προστατεύονται από το κρύο κ.α. Στα πτηνά οι αετοί έχουν προορισμό να τρώνε μέρος από τα άλλα είδη πτηνών, καθώς και ερπετά κ.α., ενώ τα άλλα πτηνά, όπως τα σπουργίτια έχουν προορισμό να τρώνε σπόρους, τα χελιδόνια να τρώνε έντομα κ.α. Και επειδή π.χ. ο αετός τρώει και άλλα πτηνά είναι κατασκευασμένος να είναι και πιο δυνατός και πιο εύσωμος από τα άλλα πτηνά, για να νικά τα θηράματά του κλπ. Τα αιγοπρόβατα π.χ. έχουν κοντά πόδια και κοντό λαιμό, σε σχέση με τις καμήλες, προκειμένου τα αιγοπρόβατα να τρώνε χόρτα και χαμόκλαδα, ενώ οι καμήλες, οι καμηλοπαρδάλεις κ.α. έχουν μακρά πόδια και μακρύ λαιμό για να μην τρώνε χόρτα και χαμόκλαδα, αλλά καρπούς, βλαστούς και φρούτα πάνω από τα δέντρα, γιατί αν τρώγανε όλα τα φυτοφάγα ζώα την ίδια τροφή, τα ίδια φυτά, αυτή μια μέρα θα τέλειωνε και προ αυτού θα πέθαναν και αυτά.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Τα φυτά είναι ακίνητα, δεν έχουν όργανα κίνηση και περισυλλογής της τροφής, γιατί η τροφή τους είναι το χώμα, που δεν κινείται και συνάμα είναι άφθονο παντού. Αντίθετα τα ζώα κινούνται, έχουν όργανα κίνησης και περισυλλογής της τροφής, επειδή δεν τρώνε χώμα, αλλά φυτά ή άλλα ζώα, που πρέπει να κινηθούν να τα βρουν.

Τα όργανα στα φυτά (τα φύλλα, οι κλάδοι κ.α.) είναι ανάλογα (σε σχήμα, μέγεθος κ.α.) με την τροφή και τις κλιματικές κ.α. συνθήκες του περιβάλλον που είναι προγραμματισμένα – κατασκευασμένα να τρώνε και να ζουν. Για παράδειγμα οι κάκτοι, επειδή είναι φυτά προορισμένα -διαμορφωμένα – κατασκευασμένα να ζουν στις ερήμους, όπου υπάρχει νερό μόνο όταν βρέχει, έχουν χοντρούς βλαστούς ή χοντρά φύλλα όπου αποθηκεύουν νερό. Και το ότι οι κάκτοι ζουν στις ερήμους δε σημαίνει και ότι ο εκεί τόπος αρχικά ήταν αλλιώς (π.χ. ήταν πεδιάδα που μετά έγινε έρημος) και προ αυτού επιβίωσαν όσα από τα εκεί φυτά μπόρεσαν να εξελιχθούν σε κάκτους, ενώ τα άλλα εξαφανίστηκαν, καθώς λέει η θεωρία της εξέλιξης. Σημαίνει ότι οι κάκτοι είναι φυτά που προήλθαν ως είδος από κάποιο άλλο συγγενικό και αυτό όχι με την εξέλιξη ενός άλλους είδους που χάθηκε, καθώς λέει η θεωρία της εξέλιξης, αλλά με τη δημιουργία νέου υποείδους, του οποίου τα όργανα(φύλλα, κλάδοι κ.α.) διαμορφώθηκαν έτσι ώστε να είναι ανάλογα (σε σχήμα, μέγεθος κ.α.) με την τροφή που τρώει και το περιβάλλον που ζει. Όσα φυτά έχουν μεγάλα και πλατιά φυλά (πλατάνια, λαχανικά: κολοκυθιάς, μαρούλια, πατάτες κ.α.) σημαίνει ότι είναι είδη που δημιουργήθηκαν-διαμορφώθηκαν έτσι προκειμένου να ζουν σε χαμηλά υψομετρικά μέρη, ήτοι σε μέρη που δε φυσά αέρας, δε κάνει πολύ ψύχος και υπάρχει νερό. Η τροφή – λειτουργία τους απαιτεί πολύ νερό (οξυγόνο και υδρογόνο) για να επεξεργαστεί τη φωτοσύνθεση που χρειάζεται το φυτό. Αντίθετα όσα φυτά έχουν μικρά ή βελονωτά φυλά (π.χ.: βελανιδιάς, σφεντάμια, πεύκα, έλατα κ.α.) σημαίνει ότι είναι υποείδη που διαμορφώθηκαν-δημιουργήθηκαν έτσι προκειμένου να μπορούν να ζουν σε υψηλά υψομετρικά μέρη, ήτοι σε μέρη όπου από τη μια φυσά δυνατός αέρας (οπότε αν είχαν μεγάλα φύλλα, θα τα έσπαγε ο αέρας) και από την άλλη κάνει πολύ ψύχος (οπότε αν είχαν μεγάλα και ζουμερά φύλλα, θα τα πάγωνε-νέκρωνε το ψύχος).

4) ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΖΩΑ ΠΟΥ ΑΛΛΑ ΕΝΑΙ ΑΠΟ ΑΟΡΑΤΑ ΕΩΣ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΠΟΛΨ ΜΕΓΑΛΑ ΕΩΣ ΤΕΡΑΣΤΙΑ

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Τα είδη των φυτών και των ζώων, όπως είδαμε πιο πριν, είναι όπως οι μηχανισμοί, τα όργανα (εξ ου και οργανισμοί) που κατασκευάζει ο άνθρωπος (τα πλοία, αεροπλάνα, τα αυτοκίνητα κ.α.), και όπως όπως υπάρχουν μηχανισμοί- όργανα που είναι πολύ μικροί (π.χ. τα μοτοποδήλατα, τα ρολόγια κ.α.) και άλλοι τεράστιοι (όπως π.χ. τα λεωφορεία, τα τραίνα κ.α.), άλλοι που κινούνται-τρέφονται με πετρέλαιο και άλλοι με βενζίνη κ.α. και επίσης άλλοι από αυτούς είναι για τη ξηρά (αυτοκίνητα, τρακτέρ κ.α.), άλλοι για τη θάλασσα (βάρκες, πλοία κ.α.), κάτι παρόμοιο συμβαίνει και με τους μηχανισμού-οργανισμούς των ειδών των φυτών και των ζώων. Άλλοι από τους οργανισμούς των φυτών και των ζώων είναι αόρατοι έως πολύ μικροί (μικρόβια, βρύα, μύκητες κ.α.) και άλλοι πολύ μεγάλοι έως τεράστιοι (οι φάλαινες, τα δέντρα κ.α.), γιατί ανάλογα με το είδος και ποιότητα της τροφής που είναι κατασκευασμένος-προγραμματισμένος ένας οργανισμός να καταναλώνει, ανάλογα είναι και τα όργανα - σώμα του. Ειδικότερα τα φυτά και τα ζώα ανάλογα με τη θέση που έχουμε μέσα στη διατροφή αλυσίδα ανάλογα είναι και το μέγεθος των οργάνων τους οπότε και η όλη εμφάνισή τους, όπως είδαμε πιο πριν.

5) Ο ΓΕΝΕΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ (DNA) ΚΑΙ Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Δεδομένου ότι όλα τα άτομα του κάθε είδους των φυτών και των ζώων γεννιούνται με επακριβώς ίδια όργανα και ίδια με αυτά που έχουν οι γονείς τους (προ αυτού έχουν και ίδια ή παρόμοια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: εμφάνιση, μέγεθος κ.α.), άρα το κάθε είδος των φυτών και των ζώων έχει το δικό του συγκεκριμένο σχέδιο ή άλλως γενετικό κώδικα με τον οποίο δημιουργούνται τα μέλη του ή άλλως άτομά του, τον οποίο μεταβιβάζουν οι γονείς στα παιδιά τους και εκείνα στα παιδιά τους και πάει λέγοντας.

Ο γενετικός κώδικας παραβολικά είναι κάτι είτε όπως το σχεδιάγραμμα βάσει του οποίου κατασκευάζονται και τα μηχανήματα, τα σπίτια, τα αυτοκίνητα, τα λεωφορεία, τα αεροπλάνα κ.α. και ιδιαίτερα όπως τα προγράμματα ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή, μόνο που αυτά τα κατασκευάζουν οι άνθρωποι ενώ των οργανισμών και τα έχει κατασκευάσει η φύση, ο Θεός.

Η μεταβίβαση των γενετικών χαρακτηριστικών από τους γονείς στους απογόνους ονομάζεται **κληρονομικότητα** και τα χαρακτηριστικά ενός ατόμου καθορίζονται από τα καλούμενα γονίδια που κληρονομεί από τους γονείς.

Σε περίπτωση που έχουμε γενετική διασταύρωση, δηλαδή γονιμοποίηση στην οποία το άρρεν και το θήλυ ανήκουν σε διαφορετικά είδη, αυτόματα ο γενετικός κώδικας αναμιγνύεται: σκύλος + λύκος = λυκόσκυλο..

Σύμφωνα με τους βιολόγους:

Το σχέδιο ή πρόγραμμα που περιέχει το κάθε σπέρμα, ο κάθε γόνος, βάσει του οποίου δημιουργείται και στη συνέχεια λειτουργεί ένας οργανισμός ή ένας απόγονός του κ.α., λέγεται γενετικός κώδικας και του οποίου η κάθε εσωκλειόμενη πληροφορία λέγεται γονίδιο. Ονομάζεται επίσης ντι-εν-εί (DNA) επειδή ανιχνεύεται ως δε(σ)οξυριβο(ζο)νουκλεϊ(νι)κό οξύ (αγγλικά: Deoxyribonucleic Acid, DNA, ντι εν εί) είναι νουκλεξύ.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Τα γονίδια περιέχουν τις γενετικές πληροφορίες που καθορίζουν τη βιολογική ανάπτυξη όλων των κυτταρικών μορφών ζωής και των περισσοτέρων ιών. Το DNA βρίσκεται σε όλα τα κύτταρα, άρα σε όλα τα σημεία του σώματος των οργανισμών.

Κάθε κύτταρο, και κατ' επέκταση κάθε οργανισμός, κατασκευάζει τις δομές του και πραγματοποιεί τις λειτουργίες του σύμφωνα με μια σειρά πληροφοριών, που έχει κληρονομήσει από τους προγόνους του. Οι πληροφορίες αυτές είναι καταγεγραμμένες στην αλληλουχία των αζωτούχων βάσεων του DNA, του μορίου δηλαδή που αποτελεί το γενετικό υλικό των κυττάρων. Τα γονίδια, σύμφωνα επίσης με τους βιολόγους, είναι συγκεκριμένες αλληλουχίες βάσεων του DNA, τα οποία περιέχουν αποθηκευμένη μία συγκεκριμένη γενετική πληροφορία. Δηλαδή γονίδιο λέγεται η βασική φυσική μονάδα κληρονομικότητας στους ζωντανούς οργανισμούς, άρα στα πάσης φύσεως φυτά και στα πάσης φύσεως ζώα, που μεταβιβάζει πληροφορίες από το ένα κύτταρο σε άλλο και κατ' επέκταση από τη μια γενιά στην άλλη.

Η θεμελιώδης δομική και λειτουργική μονάδα όλων των οργανισμών είναι το κύτταρο. Κάθε κύτταρο προέρχεται από ένα άλλο κύτταρο. Κάθε κύτταρο, και κατ' επέκταση κάθε οργανισμός, κατασκευάζει τις δομές του και πραγματοποιεί τις λειτουργίες του σύμφωνα με μια σειρά πληροφοριών, που έχει κληρονομήσει από τους προγόνους του. Οι πληροφορίες αυτές είναι καταγεγραμμένες στην αλληλουχία των αζωτούχων βάσεων του DNA, του μορίου δηλαδή που αποτελεί το γενετικό υλικό των κυττάρων. Η λειτουργία του DNA ως γενετικού υλικού είναι δυνατή, γιατί το μόριο αυτό έχει τις παρακάτω ιδιότητες: α. Παράγει ακριβή αντίγραφα του, έτσι ώστε η γενετική πληροφορία μεταβιβάζεται αναλλοίωτη από κύτταρο σε κύτταρο και από γενιά σε γενιά. β. Προσδιορίζει την παραγωγή των διάφορων ειδών RNA και, μέσω αυτών, των πρωτεϊνών.

Προκαρυωτικά ονομάζονται τα κύτταρα στα οποία το γενετικό τους υλικό δεν περιβάλλεται από πυρηνική μεμβράνη, δηλαδή δε διαθέτουν οργανωμένο πυρήνα. Παράδειγμα προκαρυωτικών κυττάρων είναι τα βακτήρια.

Ευκαρυωτικά ονομάζονται τα κύτταρα στα οποία το γενετικό τους υλικό περιβάλλεται από πυρηνική μεμβράνη, δηλαδή διαθέτουν οργανωμένο πυρήνα.

Πολυκύτταροι ονομάζονται οι οργανισμοί οι οποίοι αποτελούνται από πολλά 40 διαφορετικά ευκαρυωτικά κύτταρα. Τα κύτταρα αυτά συνεργάζονται μεταξύ τους, ώστε να μπορεί να λειτουργήσει και να επιβιώσει ο πολυκύτταρος οργανισμός. Παραδείγματα πολυκύτταρων οργανισμών είναι ο άνθρωπος και η παπαρούνα. Δεν υπάρχουν πολυκύτταροι οργανισμοί οι οποίοι να αποτελούνται από προκαρυωτικά κύτταρα.

Οι διαφορές μεταξύ των φυτικών και των ζωικών κυττάρων είναι οι εξής: • Τα φυτικά κύτταρα και πιο συγκεκριμένα τα φωτοσυνθετικά φυτικά κύτταρα διαθέτουν χλωροπλάστες. Χλωροπλάστες δεν υπάρχουν στα ζωικά κύτταρα, αλλά ούτε και στα φυτικά που δε φωτοσυνθέτουν (π.χ. κύτταρα ρίζας). • Η πλασματική μεμβράνη των φυτικών κυττάρων περιβάλλεται από το κυτταρικό τοίχωμα, ενώ των ζωικών κυττάρων όχι. • Τα ζωικά κύτταρα διαθέτουν πεπτικά κενοτόπια, ενώ τα φυτικά κύτταρα διαθέτουν χυμοτόπια.

6) ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΑ-ΠΡΟΟΡΙΣΜΕΝΑ ΣΕ ΠΟΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΝΑ ΖΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ.

Τα είδη των φυτών και των ζώων, όπως είδαμε πιο πριν, είναι όπως οι μηχανισμοί, τα όργανα (εξ ου και οργανισμοί) που κατασκευάζει ο άνθρωπος (τα πλοία, αεροπλάνα, τα αυτοκίνητα κ.α.), και όπως αυτά κατασκευάζονται ανάλογα με την τροφοδοσία και το περιβάλλον που προορίζονται, το ίδιο συμβαίνει και με τους οργανισμούς των φυτών και των ζώων. Ο λόγος που αυτά δεν τρέφονται με ό,τι να 'ναι ούτε και λειτουργούν όπου να 'ναι, αλλά με ό,τι προβλέπει η κατασκευή τους,

Δεδομένου επίσης ότι όλα τα άτομα του κάθε είδους των φυτών και των ζώων, από τα μικρόβια έως τα τεράστια θηλαστικά, καθώς και από τα μικροσκοπικά χόρτα έως τα τεράστια δέντρα, γεννιούνται όχι με τυχαία όργανα, αλλά με συγκεκριμένα και ίδια ακριβώς με αυτά που έχουν οι γονείς τους (και ως εξ αυτού έχουν και περίπου την ίδια εξωτερική εμφάνιση), άρα τα άτομα στα είδη των φυτών και των ζώων είναι προγραμματισμένα - προορισμένα (εκ κατασκευής και από το δημιουργό τους, μέσω του γενετικού τους κώδικα ή άλλως των γονιδίων τους) το που, σε ποιο είδος περιβάλλοντος να ζουν και επίσης το τι είδους μενού τροφής να τρώνε. Τα φυτά, αφού γεννιούνται με ρίζες και τρώνε χώμα, άρα είναι κατασκευασμένα - προορισμένα να ζουν φυτεμένα στο χώμα και όχι κάπου αλλού. Τα ζώα, αφού δεν τρώνε χώμα και δεν έχουν ρίζες κ.α., αλλά έχουν χέρια, πόδια, στόμα κ.α., άρα δεν είναι προγραμματισμένα-προορισμένα να ζουν φυτεμένα στο χώμα, αλλά να κινούνται και να τρώνε είδη φυτών ή το ένα το άλλο κ.α. Και αυτό είναι κάτι που δεν μπορεί α αλλάξει, γιατί όλα μαζί τα είδη αποτελούν διατροφική αλυσίδα, που αν χαλάσει θα έχει ολέθριες συνέπειες για όλα, όπως είδαμε πιο πριν.

7) ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ ΕΙΝΑΙ ΘΗΗΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟ ΑΥΤΟΥ ΑΝΑΠΑΡΑΓΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Παρατηρώντας τα άτομα όλων των ειδών των φυτών και των ζώων, από τα μικρόβια έως τα τεράστια θηλαστικά, καθώς και από τα μικροσκοπικά χόρτα έως τα τεράστια δέντρα, βλέπουμε ότι όλα ζουν κάποιο χρονικό διάστημα και μετά πεθαίνουν, άρα δεν είναι αθάνατα, αλλά θνητά. Ωστόσο πριν πεθάνουν γενούν άλλα με τα γεννητικά τους όργανα και έτσι η ζωή, επειδή μεταδίδεται από το ένα φυτό ή από το ένα ζώο στο άλλο, είναι τελικά και αυτή αθάνατη. Όλα τα έμβια όντα, όλα τα φυτά και όλα τα ζώα, από τη μια αναπαράγονται και από την άλλη κάποια στιγμή πεθαίνουν και αυτό, γιατί αφενός αποτελούν διατροφική αλυσίδα (τα φυτοφάγα ζώα τρώνε μέρος από τα φυτά, τα σαρκοφάγα τρώνε μέρος από τα φυτοφάγα ζώα κ.α) και αφετέρου δεν πρέπει να είναι αθάνατα, γιατί, αν όλα ήταν αθάνατα (ή και μέρος τους), λόγω και του πολλαπλασιασμού του, και ο χώρος που ζουν δεν θα τα χωρούσε και η τροφή του χώρου που τρέφονται δεν θα τους επαρκούσε οπότε μετά θα πέθαναν όλα. Επίσης, αν π.χ. τα φυτοφάγα ζώα ζούσαν αιώνια, λόγω και του πολλαπλασιασμού τους, θα αφάνιζαν όλα τα φυτά και μετά θα πέθαιναν και αυτά. Ομοίως με τα σαρκοφαγα κλπ.

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΖΩΩΝ

Τα φυτά και τα ζώα αναπαράγονται, ως γνωστόν, ύστερα από γονιμοποίηση-κύηση, την οποία προκαλεί ο έρωτας, όμως τα περισσότερα από φυτά και κάποια από τα ζώα, όπως τα μικρόβια έχουν τη δυνατότητα να πολλαπλασιάζονται και απλά με τη διαίρεσή τους. Τα φυτά, ως γνωστόν, πολλαπλασιάζονται με μοσχεύματα, καταβολάδες και παραφυάδες. Τα μικρόβια πολλαπλασιάζονται με τη διαίρεση του σώματός τους και κάτι όπως γίνεται με τις παραφυάδες στα φυτά. (Περισσότερα βλέπε «Αναπαραγωγή των φυτών και των ζώων»)

ΤΑ ΥΒΡΙΔΙΑ, ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΗΜΕΡΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΦΥΤΑ

Ήμερα φυτά και τα ήμερα ζώα λέγονται αυτά που προέρχονται με εξημέρωση από τα άγρια, δηλαδή από αυτά που υπάρχουν στη φύση και δε συμπεριφέρονται ή δεν παράγουν προϊόντα όπως αυτά που θα ήθελε άνθρωπος. Τα ήμερα φυτά δημιουργούνται είτε με την καλλιέργεια κάποιων άγριων, δηλαδή με το διαχωρισμό τους από τα άλλα άγρια και στη συνέχεια με το κατάλληλο όργωμα, λίπανση, κλάδεμα κ.α., με τον τρόπο αυτό προήλθαν π.χ. τα δημητριακά, είτε με υβριδισμό, δηλαδή με διασταύρωση, όπως θα δούμε πιο κάτω, Τα ήμερα ζώα δημιουργούνται είτε με την εξημέρωσή κάποιων αγρίων, δηλαδή με το διαχωρισμό τους και στη συνέχεια με καλή και ήρεμη εκτροφή κ.α. είτε υβριδισμό, δηλαδή με διασταύρωση,, π.χ. λυκόσκυλα.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Υβρίδια λέγονται οι οργανισμοί, τα φυτά και τα ζώα, τα οποία προκύπτουν από τη διασταύρωση δυο απόμων, αρσενικού και θηλυκό, που ανήκουν σε διαφορετικά, όμως συγγενικά, είδη και ως εξ αυτού μπορεί να παρουσιάζουν <<βελτιωμένα ή μη βελτιωμένα >> χαρακτηριστικά (σε συμπεριφορά ή σε ποιότητα ή ποσότητα κ.α.) σε σχέση με τα φυτά ή τα ζώα των ειδών από τα οποία προέρχονται. Στη γονιμοποίηση, αν και οι δυο γονείς είναι ίδιου είδους, γενούν ίδιο παιδί (π.χ. δυο γάιδαροι γενούν γαϊδουράκι), ενώ αν οι γονείς είναι διαφορετικού είδους, γενούν κάτι άλλο, κάτι που είναι ανάμεσα στα δυο είδη, π.χ. σκύλος και λύκος γενούν λυκόσκυλο, γαϊδαρος (όνος) με γαϊδούρα γενούν γαϊδουράκι, ενώ άλογο με γαϊδούρα (όνο) ή το αντίθετο γενούν ημίονο κ.α. Η λέξη υβρίδιο παράγεται από τη λατινική λέξη hybrida, που σήμαινε οι απόγονοι Ρωμαίου και μη Ρωμαίας (δούλης ή αλλοδαπής) και το αντίθετο. Η λατινική λέξη hybrida, προέρχεται από το ελληνικό «ύβρις» επειδή η διασταύρωση ειδών θεωρείται παραβίαση της φύσης.

Παρατηρώντας τους απογόνους των υβριδίων βλέπουμε ότι είτε δε γενούν (όπως π.χ. ο ημίονος, ο γόνος αλόγου και γαϊδάρου) είτε από γενιά σε γενιά οι απόγονοί τους χάνουν τα χαρακτηριστικά που έφερε η διασταύρωση. Για παράδειγμα φυτεύοντας καρπούς ήμερης μυγδαλιάς, τα φυτά που δημιουργούνται είναι πικρο-μυγδαλιές (άγριες μυγδαλιές που γενούν πικρά μύγδαλα). Προ αυτού τα ήμερα φυτά από υβριδισμό δαιωνίζονται όχι με σπόρους, αλλά μόνο με μοσχεύματα, καθώς και με εμβολιασμούς (κέντρισμα) άλλων φυτών. (Περισσότερα βλέπε «Αναπαραγωγή των φυτών και των ζώων»)

8) ΠΟΙΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΖΩΑ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ

Τα φυτά και τα ζώα είναι δύο ομάδες στις οποίες παραδοσιακά χωρίζονται οι οργανισμοί. Η διαίρεση αυτή χρονολογείται τουλάχιστον από τον Αριστοτέλη (384 π.Χ. - 322 π.Χ.), ο οποίος στο «Των περί τα ζώα ιστοριών» διέκρινε του οργανισμούς σε φυτά, αυτά που δεν κινούνται, και σε ζώα, αυτά που κινούνται για να πιάσουν την τροφή τους.

Ο Αριστοτέλης λέει επίσης ότι άπαντα τα ζώα έχουν κοινά «μόρια», ήτοι κοινά τμήματα, κοινά όργανα και συνεπώς, λέει, έχουν κοινή καταγωγή και επίσης τα αποκαλεί έμψυχα, κάτι που δεν κάνει για τα φυτά, αν και τα φυτά αναπνέουν.

Παρατηρώντας τα έμβια όντα βλέπουμε ότι πράγματι χωρίζονται βασικά σε δυο είδη (δυο κατηγορίες), τα είδη των φυτών και τα είδη των ζώων, με πάρα πολλά, αναρίθμητα, υποείδη (υποκατηγορίες) και υποείδη των υποειδών το κάθε είδος.

Τα φυτά (από τα φύω, φυτεύω, φύση) και τα ζώα (από το ζάω -ζω, ζωή) ως οργανισμοί έχουν σαφή, ξεκάθαρα, διακριτικά γνωρίσματα. Απλά έχουν και πάρα πολλά κοινά χαρακτηριστικά, λόγω του ότι έχουν κοινό πρόγονο.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Τα σαφή χαρακτηριστικά των φυτών είναι ότι δεν κινούνται, ζουν ακίνητα χωμένα μερικώς στη γη και τρώνε όλα άβια ύλη (νερό και ουσίες από χώμα, τα χημικά στοιχεία κάλιο, νάτριο κ.α.). Το κάθε είδος των φυτών τρώει κάποιο μενού από τα χημικά στοιχεία: κάλιο, ασβέστιο, φώσφορο κ.α. της ύλης προκειμένου να ζήσουν.

Τα σαφή χαρακτηριστικά των ζώων είναι ότι δε ζουν ακίνητα και χωμένα μερικώς στο χώμα ούτε και τρέφονται με είδη ύλης, όπως συμβαίνει με τα φυτά, αλλά όλα κινούνται και άλλα από αυτά ζουν στον αέρα (έντομα και πτηνά), άλλα επάνω ή μέσα στο χώμα (ερπετά, σκώληκες, ζώα, άνθρωπος κ.α.), άλλα μέσα στο νερό (ψάρια, φάλαινες κ.α.) κ.α. Υπενθυμίζεται και ότι τα είδη των φυτών και τα είδη των ζώων αποτελούν διατροφική αλυσίδα.

Φυτά είναι όσα έμβια όντα τρώνε είδη ύλης, δηλαδή ουσίες από το χώμα (κάλιο, νάτριο, άνθρακα κ.α.).

Ζώα είναι όσα έμβια όντα δεν τρώνε είδη ύλης, αλλά είδη κυττάρων (προϊόντα από φυτά ή ζώα). Τα φυτοφάγα ζώα τρώνε είδη φυτών (άλλα τρώνε φύλλα, άλλα καρπούς, άλλα χυμούς κλπ των φυτών), για να ζήσουν και από την άλλη υπάρχουν τα σαρκοφάγα ζώα που για τον ίδιο λόγο τρώνε μέρος από τα φυτοφάγα ζώα ή τα προϊόντα τους (άλλα τρώνε τις σάρκες, άλλα τρώνε τα περιττώματά τους, άλλα πίνουν το αίμα τους κ.α.) και αυτό για λόγους ισορροπίας, δηλαδή για να μην πολλαπλασιαστούν αρκετά τα φυτοφάγα ζώα και φάνε όλα τα φυτά και αυτό θα έχει ως συνέπεια την εξαφάνιση και όλων των οργανισμών.

Δεν υπάρχει ζώο που να τρώει απλή γη ή που να φύεται στη γη, όπως και φυτό που να τρώει σάρκες από είδη ζώων. Απλά υπάρχουν είδη ζώων που τρूपώνουν στη γη (σκουλήκια κ.α.) και ψάχνουν ως τροφή τα υπολείμματα φυτών ή ζώων που βρίσκονται ανακατεμένα στην ύλη και προέρχονται είτε από σάπια φυτά είτε από περιττώματα ζώων είτε από πτώματα ζώων κ.α. Τέτοιοι οργανισμοί π.χ. είναι τα βατράχια, τα σκαθάρια, τα σκουλήκια κ.α. Μάλιστα τα βατράχια ως νεογνά είναι φυτοφάγα και ως ενήλικα είναι σαρκοφάγα.

Και επειδή σε άλλο περιβάλλον και με άλλη τροφή ζουν τα φυτά και με άλλα τα ζώα, γι αυτό και τα φυτά έχουν εντελώς διαφορετικό περιβάλλον που ζουν, καθώς και εντελώς διαφορετικό οργανισμό (διαφορετικά όργανα εντοπισμού, περισυλλογής, πέψης κλπ της τροφής, καθώς και γεννητικά κ.α.) απ' ό,τι έχουν τα ζώα και προ αυτού έχουν και εντελώς διαφορετικό σώμα.

Τα φυτά ως όργανα εντοπισμού, περισυλλογής κλπ της τροφής τους δεν έχουν αυτιά, μάτια, πόδια, χέρια κλπ, όπως έχουν τα ζώα, αλλά ρίζες που εισχωρούν μέσα στη γη, επειδή η τροφή τους είναι ακίνητη και βρίσκεται από κάτω τους. Αντίθετα τα ζώα για τον ίδιο σκοπό έχουν αυτιά, μάτια ή κεραίες, χέρια, πόδια, στόμα, πόδια, χέρια, γιατί η τροφή τους κινείται.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Το κάθε είδος των φυτών και των ζώων αποτελείται και από πάρα πολλά υποείδη, τα οποία όλα μαζί αποτελούν οικοσύστημα και διατροφική αλυσίδα ή διατροφικά πλέγματα. Για παράδειγμα στα πτηνά υπάρχουν καταρχήν τα είδη: αετοί, γεράκια, κότες, σπουργίτια, πελεκάνοι, σπίνοι, πάπιες, χήνες, πέρδικες κ.α. όπου το καθένα από αυτά διαφέρει του άλλου και στο περιβάλλον που ζει και στην τροφή που τρώει και προ αυτού και στα όργανα λειτουργίας (οπότε και στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: εμφάνιση, χρώμα, μέγεθος κ.α.). Ακολουθώς τα είδη αυτά των πτηνών διαιρούνται σε υποείδη. Για παράδειγμα. οι αετοί διαχωρίζονται στα υποείδη: Κοκκαλός (*Gyraetus barbatus* - το μενού του είναι τα κοκκαλα), Σχάρα ή Όρνιο (*Gyps Fulvius* - το μενού του είναι οι σάρκες αιγοπροβάτων κ.α.), Βιτσίλα ή Χρυσασαετός (*Aquila Crysaetos* - το μενού του είναι οι σαρκες μικρών ζώων, όπως πουλιών, ερπετων κ.α.), ψαραετός (*Pandion haliaetus*), φιδασαετός (*Circaetus gallicus*), η πνιγαρά βιτσίλα κ.α. Το αυτό συμβαίνει και με τα υπόλοιπα είδη και υποείδη των πτηνών, καθώς και γενικά σε όλα τα είδη και υποείδη των ζώων.

Για λόγους καλύτερης λειτουργίας της διατροφικής τους αλυσίδας υπάρχουν και είδη φυτών και ζώων που ζουν παρασιτικά, όπως τα φύκια, οι αμοιβάδες, τα τσιπούρα, οι μύκητες κ.α, και ως εξ αυτού έχουν λιγότερα όργανα και προ αυτού γίνεται λόγος για μονοκύτταρους και πολυκύτταρους οργανισμούς. Μάλιστα προ αυτού τελευταία τα έμβια όντα μερικοί τα διακρίνουν σε περισσότερες κατηγορίες, όπως: τα φυτά, τα ζώα, τα πρώτιστα, τους μύκητες κ.α. Δηλαδή θεωρούν ως ιδιαίτερες ομάδες τα πρώτα είδη της διατροφικής αλυσίδας-οικοσυστήματος των εμβίων όντων, αυτά που είναι κάτι μεταξύ ύλης και φυτού και επίσης κάτι μεταξύ ζώου και φυτού, όπως θα δούμε πιο κάτω.

Ο πρώτος που διαχώρισε τα έμβια όντα σε φυτά και ζώα και επίσης παρατήρησε ότι τα είδη των οργανισμών έχουν κοινά χαρακτηριστικά είναι ο Αριστοτέλης (γεννήθηκε το 384 π.Χ.). Ο ίδιος θεωρεί ότι τα φυτά δεν έχουν ψυχή, ενώ τα ζώα έχουν:

Ο Αριστοτέλης στο «Περί Αισθήσεως και εσθητών: [436a] αναφέρει <<Επει δε περί ψυχής καθ' αυτήν διώρισται πρότερον και περί των δυνάμεων εκάστης κατά μόριον αυτής, εχόμενόν ἐστι ποιήσασθαι τὴν επίσκεψιν περί των ζώων και των ζώων εχόντων απάντων, τίνες εἰσὶν ἴδια και τίνες κοινὰ πράξεις αυτών. τα μεν ουν ειρημένα περί ψυχής ὑποκείσθω, περί δε των λοιπών λέγωμεν, και πρώτον περί των πρώτων. φαίνεται δε τα μέγιστα, και τα κοινὰ και τα ἴδια των ζώων, κοινὰ της τε ψυχῆς ὄντα και τοῦ σώματος, οἷον αἴσθησις και μνήμη και θυμός και επιθυμία και ὅλως ὄρεξις, και προς τούτοις ηδονή και λύπη· και γάρ ταῦτα σχεδόν ὑπάρχει πάσι τοῖς ζώοις.....>>. ,

Ο Αριστοτέλης στο «Των περί τα ζώα ιστοριών» [486a] αναφέρει: <<Των εν τοῖς ζώοις μορίων ..... Ἐχει δε των ζώων ἑνια μεν πάντα τα μόρια τ' αυτά αλλήλοισ, ἑνια δ' ἕτερα. Τ' αυτά δε τα μεν εἶδει των μορίων εστίν, οἷον ανθρώπου ῥίς και οφθαλμός ανθρώπου ῥινὶ και οφθαλμῷ, και σαρκί σαρξ και οστώ οστούντον αυτόν δε τρόπον και ἵππου και των ἄλλων ζώων, ὅσα τω εἶδει τ αυτά λέγομεν εαυτοῖς· ὁμοίως γάρ ὡσπερ το ὅλον ἔχει προς το ὅλον, και των μορίων ἔχει ἕκαστον. ....>>

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Αριστοτέλης («Των περί τα ζώα ιστοριών» 489a]: «Πάντων δ' ἐστὶ τῶν ζώων κοινὰ μόρια, ὧ δέχεται τὴν τροφήν καὶ εἰς ὃ δέχεται· ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ αὐτὰ καὶ ἕτερα κατὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους, ἢ κατ' εἶδος ἢ καθ' ὑπεροχὴν ἢ κατ' ἀναλογίαν ἢ τὴν θέσει διαφέροντα. Μετὰ δὲ ταῦτα ἄλλα κοινὰ μόρια ἔχει τὰ πλείστα τῶν ζώων πρὸς τοῦτοις, ἧ ἀφήσι τὸ περίπτωμα τῆς τροφῆς [καὶ ἧ λαμβάνει]· οὐ γὰρ πάσιν ὑπάρχει τούτο. Καλεῖται δ' ἧ μὲν λαμβάνει, στόμα, εἰς ὃ δὲ δέχεται, κοιλία· τὸ δὲ λοιπὸν πολυώνυμον ἐστίν. Του δὲ περιπτώματος ὄντος διπτοῦ, ὅσα μὲν ἔχει δεκτικὰ μόρια τοῦ υγροῦ περιπτώματος, ἔχει καὶ τῆς ξηρᾶς τροφῆς, ὅσα δὲ ταύτης, ἐκείνης οὐ πάντα. Διὸ ὅσα μὲν κύστιν ἔχει, καὶ κοιλίαν ἔχει, ὅσα δὲ κοιλίαν ἔχει, οὐ πάντα κύστιν ἔχει ..... >>.

Ὁ Αριστοτέλης στο «Των περί τα ζώα ιστοριών» 588b]: ἀναφέρει << Οὕτω δ' ἐκ τῶν ἀψύχων εἰς τὰ ζώα μεταβαίνει κατὰ μικρὸν ἢ φύσις, ὥστε τὴν συνεχεῖα λανθάνει τὸ μεθόριον αὐτῶν καὶ τὸ μέσον ποτέρων ἐστίν. Μετὰ γὰρ τὸ τῶν ἀψύχων γένος τὸ τῶν φυτῶν πρῶτόν ἐστιν· καὶ τούτων ἕτερον πρὸς ἕτερον διαφέρει τῶν μάλλον δοκεῖν μετέχειν ζωῆς, ὅλον δὲ τὸ γένος πρὸς μὲν τὰ ἄλλα σώματα φαίνεται σχεδὸν ὥσπερ ἐμψυχόν, πρὸς δὲ τὸ τῶν ζώων ἀψυχόν. Ἡ δὲ μετάβασις ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ ζώα συνεχὴς ἐστίν, ὥσπερ ἐλέχθη πρότερον. Ἐνια γὰρ τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ διαπορήσειεν ἂν τις πότερον ζῶον ἐστὶν ἢ φυτόν· προσπέφυκε γὰρ, καὶ χωριζόμενα πολλὰ διαφθεῖρεται τῶν τοιούτων, οἷον αἱ μὲν πίνναι προσπεφύκασιν, οἱ δὲ σωλήνες ἀνασπασθέντες οὐ δύνανται ζῆν. Ὅλως δὲ πᾶν τὸ γένος τῶν ὀστρακοδέρμων φυτοῖς ἔοικε πρὸς τὰ πορευτικά τῶν ζώων.....>>

9) ΟΙ ΣΠΙΝΟΙ ΚΑΙ Η ΛΑΘΟΣ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ ΤΟΥ ΔΑΡΒΙΝΟΥ

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Οι ερμηνευτές του Κ. Δαρβίνου λένε ότι ο Δαρβίνος στο σύμπλεγμα των νησιών Γκαλαπάγκος, που αποτελείται από 4 μεγάλα νησιά αρκετά μακριά το ένα από το άλλο, παρατήρησε ότι στο πρώτο νησί ζούσε ένα είδος σπίνου οι σπίνου είναι ωδικά πτηνά ως οι καρδερίνες και τα σπουργίτια, τα οποία στην Ελλάδα λέγονται τσόνια και πίπιζες) με γαμψό ράμφος εξειδικευμένο να τρώει σκουλήκια. Στο δεύτερο παρατήρησε ότι το ίδιο είδος σπίνου είχε κοντόχοντρο ράμφος για να μπορεί να τρώει σπόρους ενώ στο τρίτο νησί ζούσε ο ίδιος σπίνος αλλά με μυτερό ράμφος για να τρώει φρούτα. Στο τέταρτο νησί ζούσαν σπίνου και με τα τρία είδη ράμφους. Μετά από μία περίοδο ξηρασίας στο τέταρτο νησί ο Δαρβίνος παρατήρησε ότι οι σπίνου με το κοντόχοντρο ράμφος κατάφεραν να επιβιώσουν τρώγοντας σπόρους σε αντίθεση με τους σπίνους που είχαν μυτερό και γαμψό ράμφος που εξαφανίστηκαν γιατί δεν έβρισκαν τροφή. Προ αυτού ο Δαρβίνος κατέληξε, λένε, στο συμπέρασμα ότι σε ένα περιβάλλον υπάρχουν οργανισμοί με διάφορα χαρακτηριστικά οι οποίοι βρίσκονται σε ένα διαρκή αγώνα για επιβίωση. Σε αυτόν τον αγώνα επιβιώνουν οι πιο καλά προσαρμοσμένοι, ενώ οι υπόλοιποι εξαφανίζονται. Από αυτή την παρατήρηση ο Δαρβίνος κατάφερε να αναπτύξει τη Θεωρία της Εξέλιξης των ειδών μερικά χρόνια αργότερα. Κατ' άλλους, επειδή στο αρχιπέλαγος των νησιών Γκαλά πάγκος υπάρχουν πολλά διαφορετικά είδη σπίνων της υποοικογένειας Geospinidae, γνωστοί σήμερα ως σπίνου του Δαρβίνου, και συνάμα σε όποια νησιά από αυτά η κύρια πηγή τροφής των σπίνων είναι τα έντομα, οι σπίνου έχουν μυτερά ράμφη και σε όποια νησιά οι σπίνου τρέφονται κυρίως με καρπούς, τα ράμφη είναι κοντόχοντρα, κατάλληλα για το άνοιγμα των καρπών, ο Κάρολος Δαρβίνος («Η καταγωγή των ειδών») συμπέρανε ότι οι οργανισμοί, τα είδη των φυτών και ζώων, αλλάζουν στην πορεία του χρόνου και προσαρμόζονται στο περιβάλλον όπου ζουν -η κεντρική ιδέα στη θεωρία της Εξέλιξης.

Ωστόσο τα ως άνω συμπεράσματα, σχετικά με τη εξέλιξη των φυτών και των ζώων του Δαρβίνου, είναι παραποίηση της πραγματικότητας με σκοπό να αποδείξει ότι δεν υπάρχει Θεός, γιατί απλούστατα:

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Α) Οι σπίνιοι δεν είναι όλοι ένα μόνο είδος, αλλά πάρα πολλά (σωστότερα οι σπίνιοι είναι ένα είδος, όμως με πάρα πολλά υποείδη) και αυτό όχι για κανένα άλλο λόγο, αλλά για λόγους διατροφικής αλυσίδας, όπως συμβαίνει και με όλα τα άλλα είδη των φυτών και των ζώων. Δηλαδή όπως οι αετοί (το αυτό συμβαίνει και με τις κότες, και με τους πιθήκους και με τα τετράποδα κ.α.) από τη μια είναι πολλά είδη και από την άλλη δεν τρώνε όλοι το ίδιο επακριβώς μενού τροφής, πρβ: Κοκκαλός (*Gyraetus barbatus* - το μενού του είναι τα κοκκαλα), Σχάρα ή Όρνιο (*Gyps Fulvius* – το μενού του είναι οι σάρκες αιγοπροβάτων κ.α.), Βιτσίλα ή Χρυσασαετός (*Aquila Crysaetos* – το μενού του είναι οι σαρκες μικρών ζων, όπως πουλιών, ερπετων κ.α.), ψαραετός (*Pandion haliaetus*), φιδαιετός (*Circaetus gallicus*), η πνιγαρά βιτσίλα κ.α. και αυτό για λόγους διατροφικής αλυσίδας, έτσι συμβαίνει και με τους σπίνιους. Οι οργανισμοί, τα φυτά και τα ζώα, δεν είναι όλοι ένα είδος, αλλά έχουν ρυθμιστεί εξ αρχής, εκ κατασκευής και από το δημιουργό τους, από τη Φύση ή άλλως το Θεό, να διαιρούνται πάντα σε είδη και υποείδη, τα οποία να αποτελούν διατροφική αλυσίδα, ώστε να μην τρώνε όλα το ίδιο επακριβώς μενού τροφής και να μην ζουν όλα τον ίδιο χώρο κ.α., γιατί, αν όλοι οι οργανισμοί ήταν ένα μόνο είδος, θα ζούσαν όλοι στον ίδιο χώρο και θα έτρωγαν όλοι την ίδια τροφή, οπότε και ο χώρος από κάποια στιγμή και εξής και δε θα τους χωρούσε, λόγω του πολλαπλασιασμού τους, και δε θα μπορούσε να τους θρέψει και προ αυτού όλοι οι οργανισμοί θα πέθαιναν. Τα πτηνά π.χ. δεν είναι μόνο ένα είδος, αλλά πάρα πολλά είδη και υποείδη, όπου από αυτά άλλα ζουν στη θάλασσα, άλλα στα βουνά, άλλα στις πεδιάδες κ.α. και συνάμα άλλα από αυτά είναι σποροφάγα, άλλα ψαροφάγα, άλλα εντομοφάγα, άλλα σαρκοφάγα και άλλα πολυφάγα, για το λόγο που είδαμε πιο πριν και προ αυτού το κάθε είδος από αυτά έχει και τα ανάλογα όργανα διατροφής και προστασίας. Τα χελιδόνια τρώνε έντομα, οι κότες σπόρους και σκουλήκια, οι γλάροι τρώνε ψαράκια, τα γεράκια τρώνε άλλα πτηνά κ.α. Προ αυτού και π.χ. τα γεράκια έχουν δημιουργηθεί εκ κατασκευής του είδους τους να είναι με μεγάλο και γαμπό ράμφος, καθώς και μεγάλα δάκτυλα-νύχια, για να ξεσκίζουν τα θύματά τους, κάτι που δεν έχουν τα άλλα πτηνά ή τα θηράματά τους, Οι σπίνιοι, τα σπουργίτια κ.α. έχουν κοντόχοντρα ράμφη για να αρπάζουν και να ανοίγουν τους σπόρους. Τα χελιδόνια έχουν λεπτά και πλακωτά κάπως ράμφη γιατί για να αρπάζουν μικρά έντομα (κουνούπια κ.α.) στον αέρα. Οι πελεκάνοι έχουν μακρά ράμφη, για να πιάνουν μικρά ψάρια και σκουλήκια μέσα στα νερά κ.α.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Β) Τα υποείδη των φυτών και των ζώων δημιουργούνται από τα είδη , όπως και τα άτομά τους, τα οποία δημιουργούν το ένα από το άλλο, όμως και στη μια και στην άλλη περίπτωση δεν είναι κάτι που γίνεται τυχαία ή από μόνο του. Το φροντίζει η εσωτερική δύναμη που έχουν μέσα τους και ονομάζεται Θεός και η οποία επίσης τα διεγείρει και καθοδηγεί και σε όλες τις άλλες βιολογικές ενέργειές τους (π.χ. να κάνουν γονιμοποίηση, να μεταναστεύουν ή να πέφτουν σε χειμέρα νάρκη, να εκκολάπτονται τα αυγά στα πτηνά κ.α.), άλλως δε θα αποτελούσαν διατροφική αλυσίδα και προ αυτού θα αφανίζονταν όλα για το λόγο που είδαμε πιο πριν. Θα λέγαμε ότι ο Θεός δεν υπάρχει και όλα αυτά γίνονται τυχαία ή από μόνο τους, αν π.χ. τα άτομα σε όλα τα είδη και υποείδη των φυτών και των ζώων γεννιούνται χωρίς όργανα διατροφής, προστασίας από το περιβάλλον κ.α., και μετά αυτά τα ανάπτυσσαν -προσάρμοζαν ανάλογα με το περιβάλλον που ζουν και την τροφή που βρίσκουν και τρώνε, όμως κάτι τέτοιο δε συμβαίνει. Τα άτομα σε όλα τα είδη των φυτών και των ζώων γεννιούνται με συγκεκριμένα όργανα διατροφής, προστασίας από το περιβάλλον κ.α., που σημαίνει ότι τα είδη είναι προορισμένα το που να ζει το καθένα και τι να τρώει Συνάμα υπακούν στους νόμους της κληρονομικότητας και διατροφικής αλυσίδας που τους εμφύτευσε ο δημιουργός τους. (Περισσότερα βλέπε στα παρακάτω.)

10) Η ΦΥΣΗ ΠΑΡΕΧΕΙ, ΔΕΝ ΕΠΙΛΕΓΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟΥΣ ΩΣ ΠΙΟ ΙΣΧΥΡΟΥΣ

Δεν είναι αληθές ότι η φύση επιλέγει τους πιο ισχυρούς ως πιο προσαρμοσμένους ή πιο εξελιγμένους οργανισμούς προκειμένου να ζήσουν σε ένα περιβάλλον και επίσης ότι η καλούμενη «φυσική επιλογή» είναι σε αντιδιαστολή ίδια με την τεχνητή επιλογή την οποία κάνει ο άνθρωπος κάθε φορά που επιλέγει τα καταλληλότερα ζώα ή φυτά, προκειμένου να επιτύχει τη δημιουργία απογόνων με επιθυμητά χαρακτηριστικά, καθώς λένε οι οπαδοί της θεωρίας της εξέλιξης του Δαρβίνου, γιατί:

1) Στη φύση δεν υπάρχουν απροσάρμοστοι και προσαρμοσμένοι οργανισμοί , όπως δεν υπάρχουν και εξελιγμένοι και μη εξελιγμένοι, από τους οποίους στον αγώνα της επιβίωσης επιβιώνουν οι προσαρμοσμένοι ως πιο ισχυροί ή πιο εξελιγμένοι, καθώς νομίζει η θεωρία της εξέλιξης του Δαρβίνου, αλλά διάφοροι τύποι (είδη) αλληλένδετων οργανισμών που αποτελούν τη διατροφική αλυσίδα και το οικοσύστημα της ζωής, όπως είδαμε πιο πριν.

2) Αν στη φύση επιβίωναν οι ισχυροί ή οι πιο προσαρμοσμένοι οργανισμοί, θα είχαν εξαφανιστεί π.χ. τα έντομα (μύγες, κουνούπια κ.α.), τα μαλάκια(σάλιαγκες, χταπόδια κ.α.), αφού τα ισχυρότερα είδη: πτηνά (χελιδόνια, αετοί, γεράκια κ.α.) , άνθρωποι κ.α. τα τρώνε, όμως μετά θα εξαφανίζονται και τα πτηνά και οι άνθρωποι κ.α., γιατί δε θα έβρισκαν τι να τρώνε.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

3) Η φύση δεν επιλέγει, απλά παρέχει ό,τι διαθέτει, ήτοι την τροφή και τη στέγη στα φυτά και στα ζώα, και το σε ποιο μέρος θα πάει να επιβιώσει ένα φυτό ή ένα ζώο το κανονίζουν οι προδιαγραφές του, τα όργανα με τα οποία έχει γεννηθεί. Οι οργανισμοί (τα φυτά και τα ζώα) δεν είναι πλασμένοι να ζουν όλοι παντού ή όπου να 'ναι και επίσης να τρώνε όλοι τα πάντα ή ό,τι βρουν, αλλά είναι πλασμένοι σε είδη, εκ των οποίων τα άτομα του κάθε είδους είναι προορισμένα αφενός να ζουν σε ένα συγκεκριμένο χώρο (άλλα στη θάλασσα, άλλα στο χώμα, άλλα στον αέρα, άλλα στα ποτάμια κ.α.) της γης και αφετέρου να τρώνε και από ένα συγκεκριμένο μενού διατροφής του χώρου αυτού (άλλα τρώνε χώμα, άλλα τρώνε φυτά, άλλα σπόρους κ.α.), γιατί δε γίνεται όλοι οι οργανισμοί να είναι ένα μόνο είδος, γιατί τότε θα ζούσαν όλοι στο ίδιο χώρο και συνάμα θα τρώγανε όλοι την ίδια τροφή, οπότε, λόγω και του πολλαπλασιασμού τους, ο χώρος αυτός από κάποια στιγμή και μετά και δε θα μπορεί να τους χωρέσει και δε θα μπορεί να

4) Οι γεωργοί και οι κτηνοτρόφοι πράγματι επιλέγουν τα καλύτερα από φυτά και τα καλύτερα από τα ζώα προκειμένου να κάνουν ένα ωραίο κήπο ή ένα καλό κοπάδι, όμως όχι από τα πιο εξελιγμένα, αφού εξελιγμένα δεν υπάρχουν, αλλά τα πιο υγιή και τα πιο ώριμα (δηλαδή δεν επιλέγουν ανήλικα, άρρωστα και γερασμένα άτομα) για γονιμοποίηση και αυτό γιατί τα μη υγιή, τα γερασμένα και τα μη ώριμα άτομα δεν μπορούν να γεννήσουν πολλούς και υγιείς απογόνους. Συνάμα δημιουργούν υβρίδια επιλέγοντας γονείς (αρσενικό και θηλυκό) από διαφορετικά υποείδη φυτών ή ζώων που η διασταύρωσή τους θα επιφέρει επιθυμητά ίσως αποτελέσματα. Ωστόσο παρατηρώντας τους απογόνους των υβριδίων, καθώς και των γενετικά τροποποιημένων φυτών και ζώων (μέσα σ' αυτούς συμπεριλαμβάνονται και οι απόγονοι την ήμερων φυτών και των ήμερων ζώων) βλέπουμε ότι οι απόγονοι τους είτε δε γενούν (π.χ. ο ημίονος, πολλά είδη σπόρων πατάτας δε φυτρώνουν καθόλου, είναι στérηροι κ.α.) είτε δε διατηρούν τα χαρακτηριστικά που επέφερε η διασταύρωση ή η γενετική τροποποίηση, αλλά επανέρχονται σιγά-σιγά στην πρότερο άγρια τους κατάσταση, στο φυσικό είδος τους. Φυτεύοντας π.χ. καρπούς ήμερων φυτών (μυγδαλιάς, αμπέλου, αχλαδιάς κ.α.) βλέπουμε ότι τα φυτά που φυτρώνουν γίνονται πάλι άγριες μυγδαλιές (πικραμυγδαλιές), αγράμπελες, άγριες αχλαδιές κ.α. Επομένως τα υβρίδια και η εξημέρωση άγριων φυτών και ζώων δημιουργούν πρόσκαιρες ποικιλίες, ράτσες, υποείδη, και όχι νέα φυσικά είδη των φυτών και των ζώων. (Περισσότερα βλέπε πιο κάτω «Υβρίδια, άγρια και ήμερα φυτά και ζώα»)

ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΟΤΙ:

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

1) Το ότι σε κάποιο μέρος (σε μια βουνοκορφή ή σε μια έρημο κ.α.) δεν υπάρχουν κάποια από τα είδη των φυτών ή των ζώων δε σημαίνει ότι αυτό οφείλεται στην ανύπαρκτη «φυσική επιλογή» (δηλαδή στο ότι εκεί πήγαν ή υπήρχαν κάποτε πολλοί ατελείς ή υποτυπώσεις οργανισμοί και η φύση επέλεξε τους προσαρμοσμένους), καθώς λέει η θεωρεία της εξέλιξης, αλλά για πολλούς και διάφορους λόγους, όπως π.χ. γιατί αλλού ο ίδιος χώρος είναι πεδινός, οπότε εκεί υπάρχει τροφή (χώμα και νερό) για να ζήσουν κάποια φυτά, αλλού ο χώρος αυτός είναι πετρώδες οπότε εκεί δε ζουν φυτά και ιδιαίτερα δέντρα, επειδή αυτά θέλουν πολύ τροφή από χώμα και νερό, αλλού ο χώρος είναι υγρός ή ψυχρός οπότε εκεί δεν ευδοκιμούν φυτά που δεν είναι δημιουργημένα προκειμένου να ζουν σ' αυτό το είδος χώρου κ.α.

2) Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι έχει δίκιο ο Δαρβίνος που λέει ότι η φύση επιλέγει τον πιο προσαρμοσμένο ως πιο ισχυρό προκειμένου να ζήσει σε ένα περιβάλλον, γιατί και π.χ. τα πιο δυνατά ζώα νικούν στις φιλονικίες, τα πιο δυνατά αρσενικά ζώα άρχουν σε μια αγέλη, τα πιο δυνατά αρσενικά γονιμοποιούν τα θηλυκά κ.α.. Ωστόσο το επιχείρημα αυτό και λάθος και άτοπο, γιατί:

Α) Όλα σχεδόν τα φυτά και πολλά από τα ζώα (μύκητες, μικρόβια, σαλιγκάρια κ.α.) είναι ερμαφρόδιτα οπότε εκεί δεν υπάρχουν καθόλου αρσενικά άτομα που να αντιμάχονται για το πιο θα γονιμοποιήσει. Η γονιμοποίηση π.χ. στα φυτά γίνεται μεταφέροντας ο αέρας ή τα έντομα τη γύρι από το σπερματοζωάριο στο ωάριο. Επίσης τα θηλυκά άτομα σε πολλά είδη από τα ωοτόκα ζώα (βατράχια, ψάρια κ.α.) γενούν πρώτα τα αυγά και μετά τα αρσενικά τα γονιμοποιούν επομένως και εδώ δεν υπάρχουν αρσενικά να αντιμάχονται για το ποιο θα γονιμοποιήσει. Επίσης τα θηλυκά στους ανθρώπους, καθώς και στα περισσότερα από τα άλλα είδη των θηλαστικών (πίθηκοι κ.α.) το θηλυκό είναι εκείνο που τελικά επιλέγει με ποιο αρσενικό θα ζευγαρώσει και η επιλογή γίνεται και βάσει πολλών άλλων προσόντων: εξυπνάδας, ομορφιάς κ.α. και όχι μόνο βάσει του προσόντος του πιο ισχυρού. Επομένως στη φύση δεν υπερισχύει – επιβιώνει τελικά ο πιο ισχυρός, αλλά αυτός που έχει πολλά και ανάλογα με την περίπτωση προσόντα και πρώτα αυτός που διαθέτει μυαλό (ο άνθρωπος λόγω του μυαλού του υπερισχύει όλων των άλλων ζώων) και ακατανίκητος γίνεται αυτός που έχει και μυαλό και τα κατάλληλα μέσα. Μετά υπερισχύει αυτός που έχει πιο μεγάλο σώμα, αφού το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό, τα πιο μεγάλα φυτά, π.χ. ένα δέντρο, υπερισχύει των άλλων στις πρασιές τους κ.α..

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Β) Διαμάχη μεταξύ αρσενικού και θηλυκού συμβαίνει μόνο σε ορισμένα είδη των αμφιγονικών και όταν συμβεί να υπάρχει από τη μια ένα μόνο θηλυκό και από την άλλη πολλά αρσενικά, που συνάμα είναι και ενήλικα και δυνατά. Σε όλα τα είδη των αμφιγονικών ζώων από τη μια τα αρσενικά σε μικρή ηλικία ούτε γονιμοποιούν ούτε και κάνουν τους ηγέτες στην αγέλη, γιατί είναι ακόμη ανώριμα και αδύνατα, άρα μη ισχυρά και από την άλλη εκείνα που είναι μεγάλης ηλικίας είναι γερασμένα, άρα αδύναμα και στο τέλος πεθαίνουν. Προ αυτού τα ανήλικα και τα γερασμένα, καθώς και τα άρρωστα ζώο δεν αναλαμβάνουν να γίνουν ηγέτες μια αγέλης ή να δώσουν ερωτική αντιπαράθεση. Απλά παραδέχεται την ανωτερότητα του ώριμου και ισχυρού και αποχωρούν και όταν ωριμάσουν, αν είναι ανήλικα, ή όταν γίνουν καλά, αν είναι άρρωστα, επανέρχονται. Διαμάχη μπορεί να συμβεί μόνο μεταξύ ισχυρών και η οποία σπάνια είναι θανατηφόρα. Και λέμε μπορεί να συμβεί, γιατί αυτή συμβαίνει μόνο όταν τύχει να υπάρχουν από τη μια δυο ή περισσότερα αρσενικά που να είναι όλα ισχυρά και από την άλλη ένα και μόνο θηλυκό που θέλει να γονιμοποιηθεί και δεν έχει προτίμηση συντρόφου, γιατί στους ανθρώπους η γυναίκα επιλέγει σύντροφο για γονιμοποίηση και όχι ο άντρας και επίσης να μην είναι το θηλυκό αυτό μονογαμικό, γιατί και π.χ. στα σκυλιά, στα γατιά κ.α. ζώα τα θηλυκά πάνε με πολλά αρσενικά τον ένα μετά τον άλλο,

Γ) Το ποιο από τα ωάρια – παιδιά ενός φυτού ή ζώου θα επιβιώσει είναι καθαρά θέμα υγείας και τύχης και αυτό, γιατί τα είδη αποτελούν διατροφική αλυσίδα και προ αυτού τα άτομα του κάθε είδους τρώνε μέρος από τους καρπούς ή από τα παιδιά κ.α. κάποιων άλλων για να ζήσουν.

Έπειτα τα γεννητικά όργανα του κάθε φυτού και του κάθε ζώου παράγουν πάρα πολλά σπέρματα (ωάρια ή σπερματοζωάρια, π.χ. μία και μόνο εκσπερμάτιση ενός άντρα μπορεί να περιέχει αρκετές εκατοντάδες εκατομμύρια σπερματοζωαρίων και από αυτά μόνο ένα ή και κανένα θα επιβιώσει από αυτά. Οι καρυδιές π.χ. κάθε χρόνο γενούν εκατομμύρια -δισεκατομμύρια σπόρους (καρύδια), όμως ελάχιστα από αυτούς φυτρώνουν, γιατί άλλους τους τρώνε οι άνθρωποι, άλλους τους τρώνε τα ζώα, άλλοι πάνε σε μέρη που δεν υπάρχουν κατάλληλες συνθήκες να φυτρώσουν κ.α. Ομοίως οι κόττες π.χ. κάθε χρόνο κάνουν δισεκατομμύρια αυγά, όμως ελάχιστα από αυτά εκκολάπτονται, γιατί άλλα από αυτά τα τρώνε οι άνθρωποι, άλλα τα αρπακτικά κ.α. και αυτό είναι κάτι που γίνεται και με τα κλωσόπουλα. Ομοίως οι κατσίκες κάθε χρόνο γενούν αμέτρητα κατσικάκια, όμως μόνο κάποια από αυτά επιζούν, γιατί άλλα τα τρώνε οι άνθρωποι και άλλα τα αρπακτικά ζώα.

ΟΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ (ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΕΣ) ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΧΟΥΝ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ, ΟΜΩΣ ΔΕ ΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΑΥΤΕΣ

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Δεν είναι αληθές ότι τα είδη των φυτών και των ζώων δημιουργήθηκαν από μόνα τους και με εξέλιξη προκειμένου να προσαρμοστούν οι πρώτοι ατελείς οργανισμοί στις περιβαλλοντικές (διατροφικές, κλιματικές κ.α.) συνθήκες που βρέθηκαν, αφού οι οργανισμοί αποτελούν διατροφική αλυσίδα ή άλλως πυραμίδα, όπως είδαμε πιο πριν. Θα ίσχυε κάτι τέτοιο, αν τα φυτά και τα ζώα γεννιούνταν με τυχαία όργανα, τα οποία στη συνέχεια, ανάλογα με την τροφή και το περιβάλλον που βρίσκουν τα προσαρμόζουν, όμως κάτι τέτοιο δε συμβαίνει, αφού όλα γεννιούνται με συγκεκριμένα όργανα που είναι ίδια με αυτά των γονέων τους και συνάμα ανάλογα με την τροφή και το περιβάλλον που προορίζεται να τρώει και να ζει το είδος τους. Κάτι που σημαίνει ότι ο δημιουργός φρόντισε εξ αρχής για κάθε είδος περιβάλλοντος και για κάθε είδος τροφής να υπάρχει και από ένα είδος οργανισμών, γιατί δε γίνεται όλοι οι οργανισμοί να είναι ένα μόνο είδος, γιατί τότε θα μένανε όλοι στο ίδιο περιβάλλον και συνάμα θα τρώγανε όλοι την ίδια τροφή, οπότε, λόγω και του πολλαπλασιασμού τους, μια μέρα και ο χώρος αυτός δε θα τους χωρούσε και η τροφή του περιβάλλοντος αυτού θα τέλειωνε και προ αυτού θα πέθαιναν και όλοι οι οργανισμοί.

Πιο απλά το ότι τα όργανα του κάθε οργανισμού είναι ανάλογα με το περιβάλλον που ζει-αναπνέει, καθώς και με την τροφή που τρώει δε σημαίνει και ότι το περιβάλλον και η τροφή είναι οι παράγοντες εκείνοι που ανάγκασαν τους οργανισμούς να εξελιχθούν στα είδη των φυτών και των ζώων που υπάρχουν σήμερα, αλλά ότι και αυτούς τους παράγοντες έλαβε υπόψη του ο δημιουργός τους, ήτοι η Φύση ή άλλως ο Θεός, όταν τους δημιούργησε και συνάμα τους προγραμματίσει, επειδή ανάλογα με την τροφή και το περιβάλλον που προορίζεται να τρώει και να ζει ο κάθε οργανισμός ανάλογα πρέπει να είναι και τα όργανα του.

Άλλωστε, αν οι οργανισμοί δημιουργούσαν το σώμα – όργανα τους ανάλογα με το περιβάλλον που ζουν προκειμένου να βελτιωθούν-προσαρμοστούν στο περιβάλλον, καθώς λέει η θεωρεία της εξέλιξης, τότε σε κάθε μέρος, σε κάθε τόπο, σε κάθε βουνό, σε κάθε ήπειρο θα βλέπαμε και από ένα μόνο διαφορετικό είδος, ενώ π.χ. πρόβατα υπάρχουν παντού και όλα είναι ίδια, εκτός και έχουμε υποείδος.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Φυσικά οι περιβαλλοντικές (διατροφικές, κλιματικές κ.α.) αλλαγές σε ένα τόπο επηρεάζουν τα όργανα των ατόμων σε όλα τα είδη των φυτών και των ζώων που ζουν εκεί. Για παράδειγμα, αν κάποιος οργανισμός ζει συνεχώς στον ήλιο μαυρίζει, κάνει το λευκό άνθρωπο μαύρο, ενώ το αντίθετο, τον χλομιάζει, κάνει το μαύρο άνθρωπο άσπρο και, αν επανέλθει στο πρότερον περιβάλλον, επανέρχεται στο φυσιολογικό του. Ομοίως αν κάποιος ζώο ή φυτό φάει κάτι που δεν είναι στο μενού διατροφής του κάνει εμετό κ.α. Ωστόσο οι περιβαλλοντικές αλλαγές σε ένα τόπο δε αναγκάζουν τους οργανισμούς που ζουν εκεί να αλλάξουν τα όργανά τους ή το είδος τους και π.χ. από φυτά να γίνουν ζώα κ.α., αλλά τους αναγκάζουν να μετακινηθούν σε άλλους τόπους, πλην ίσως να δημιουργήσουν, κάτω από ορισμένες συνθήκες, υποείδος. Όλα τα είδη των οργανισμών κατά την περίοδο των άσχημων περιβαλλοντικών και διατροφικών συνθηκών, όπως στους καύσωνες Καλοκαιριού και στους παγετώνες του Χειμώνα κ.α. έχουν προγραμματιστεί είτε να μεταναστεύουν είτε να παθαίνουν χειμέρια νάρκη είτε να κρύβονται κ.α. Επειδή οι εποχές δε συμπίπτουν ταυτόχρονα σε όλο τον κόσμο (όταν π.χ. στην Ελλάδα έχουμε Χειμώνα, στην Αυστραλία έχουμε Καλοκαίρι), τα φυτά και τα ζώα μιας περιοχής μόλις έρθει το Φθινόπωρο είτε πέφτουν ομαδικά σε χειμέρια νάρκη είτε μεταναστεύουν ή αποδημούν ομαδικά σε άλλους τόπους (σε ξένους τόπους ή πάνε και σε χειμαδιά) προκειμένου να αποφύγουν τις άσχημες συνθήκες του χειμώνα. Τα ζώα, επειδή κινούνται, το Χειμώνα είτε αποδημούν είτε πέφτουν σε χειμέρια νάρκη, ενώ τα φυτά, επειδή δεν κινούνται, το Χειμώνα είτε πεθαίνουν (τα μονοετή) είτε πέφτουν σε χειμέρια νάρκη.

Πέραν αυτού τα ζώα αφενός δεν έχουν μόνιμη κατοικία, πλην μόνο ο άνθρωποι σήμερα και αφετέρου τα άτομα σε πολλά είδη των ζώων άλλου είδους μενού τροφής τρώνε όταν γεννιούνται (ως μικρά) και άλλο όταν μεγαλώσουν. Για παράδειγμα το αρνί τρώει αρχικά γάλα και όταν μεγαλώσει φυτά, ο λύκος μικρός τρώει και αυτός γάλα στην αρχή και όταν μεγαλώσει σάρκες κ.α., Επίσης τα άτομα σε πολλά είδη σε άλλο περιβάλλον γεννιούνται και σε άλλο ζουν όταν μεγαλώσουν, άλλους είδους ζώου είναι όταν γεννιούνται και άλλου όταν μεγαλώνουν. Για παράδειγμα οι βάτραχοι γεννιούνται ως ψάρια με βράγχια και τρέφονται ως ψάρια στο νερό και μετά μεταμορφώνονται σε ζώα της ξηράς με πνεύμονες κ.α.

Όλα τα φυτά και όλα τα ζώα δε γενούν όποτε και όπου να 'ναι, ώστε να τίθεται θέμα προσαρμογής-επιβίωσής τους και έτσι να απαιτείται να αλλάξουν τα χαρακτηριστικά τους, αλλά την περίοδο της Άνοιξης που είναι καλές οι κλιματικές και οι διατροφικές συνθήκες. Επιπλέον όλα τα ζώα κτίζουν σπίτια (φωλιές στα δέντρα ή τρύπες μέσα στη γη ή στην άμμο κ.α.) όπου γενούν, ταΐζουν και προστατεύουν από εχθρούς και καιρικές συνθήκες τα παιδιά τους μέχρι να μεγαλώσουν.

Όλα τα φυτά και όλα τα ζώα ζουν-δραστηριοποιούνται όχι όποτε να 'ναι και όπου να 'ναι, ώστε να τίθεται θέμα επιβίωσής τους ή τουλάχιστο να απαιτείται να αλλάξουν χαρακτηριστικά, αλλά την περίοδο της Άνοιξης που τότε είναι καλές οι κλιματικές και οι διατροφικές συνθήκες και από το Φθινόπωρο έως την Άνοιξη είτε μεταναστεύουν σε άλλα μέρη είτε πέφτουν σε χειμέρια νάρκη. Μάλιστα άλλα ζώα πάνε γι αυτό στα χειμαδιά και άλλα αποδημούν ακόμη και σε άλλους ηπείρους (χέλια, χελώνες, χελιδόνια κ.α.).

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Οι άνθρωποι σταμάτησαν να μεταναστεύουν, επειδή κάποια στιγμή επινόησαν το σπίτι-εστία για τη θέρμανση και προστασία από τις καιρικές κ.α. άσχημες συνθήκες, καθώς και το « επιπρόσθετο» δέρμα (το τεχνητό κάλυμμα προστασίας, ήτοι τα ρούχα) για προστασία τους από τις άσχημες κλιματικές συνθήκες, όταν βρίσκονται εκτός σπιτιού.

11) Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ, Η ΜΕΤΑΛΛΑΞΗ, Η ΣΕΙΡΑ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Δεδομένου ότι οι απόγονοι του κοινού προγόνου αποτελούνται από πάρα πολλά είδη που συνάμα όλα μαζί αποτελούν διατροφική αλυσίδα για το λόγο που είδαμε πιο πριν, άρα το είδη των φυτών και των ζώων δημιουργήθηκαν το ένα μετά από το άλλο με διαφοροποίηση στα όργανά τους.

Κάτι που γίνεται/έγινε όχι τυχαία, αλλά με προγραμματισμό της Φύσης του Θεού, ο οποίος είναι εγχαραγμένος στο γενετικό τους κώδικα, κάτι όπως γίνεται στα κομπιούτερ. Ο προγραμματισμός αυτός προβλέπει ότι όταν κάποια άτομα ενός είδους των φυτών και των ζώων αντιμετωπίζουν συνεχώς μια κάποια διαφοροποίηση είτε στο περιβάλλον που ζουν είτε στο μενού της τροφής τους, να παθαίνουν σιγά-σιγά μικρή μετάλλαξη (= γενετική μεταλλαγή που μπορεί να κληρονομηθεί) στα όργανά τους, ώστε να μπορούν να φάνε λίγο διαφορετική τροφή ή να ζήσουν σε λίγο διαφορετικό περιβάλλον.. Οι γονιδιακές αλλαγές στο DNA των φυτών και των ζώων, που λέγονται μεταλλάξεις, δημιούργησαν και συνάμα διατηρούν τα είδη των φυτών και των ζώων.

Παρατηρώντας επίσης τα φυτά και τα ζώα, σχετικά με το πως γεννιούνται, βλέπουμε ότι το ένα φυτό γεννά το άλλο και ομοίως το ένα ζώο γεννά το άλλο, όμως όχι πλήρως έτοιμο, αλλά ως ωάριο ή ως έμβρυο, το οποίο αναπτύσσεται μέχρι να φθάσει στο προγραμματισμένο του είδους αποκορύφωμα. Μάλιστα κατά την ανάπτυξή τους τα άτομα ορισμένων ειδών αλλάζουν και είδος, όπως για παράδειγμα τα βατράχια, τα οποία γεννιούνται ως αυγά μέσα στα νερά, εκκολάπτονται ως ψάρια, που λέγονται γυρίνοι (είναι οργανισμοί με βράγχια, ουρά κ.α.) και ακολούθως μεταμορφώνονται σε ζώα (χάνουν βράγχια και ουρά και βγάζουν πνευμόνια, πόδια κ.α.), και από εκεί που ήταν φυτοφάγα ζώα (τρώγανε αλλοιωμένα φύλα και φλούδες φυτών) γίνονται σαρκοφάγα ζώα (τρώνε έντομα). Τα μυρμήγκια, ως γνωστόν επίσης, γεννιούνται ως αυγά, εκκολάπτονται ως σκουλήκια, μετά μεταμορφώνονται σε πολύποδα ερπετά και στο τέλος της ζωής τους μεταμορφώνονται σε πτερωτά προκειμένου να μετακομίσουν κάπου αλλού και να κάνουν εκεί αποικία. Οι εν λόγω αλλαγές, που λέγονται μεταμορφώσεις, δε γίνονται ούτε τυχαία ή όπως να' ναι, αλλά προγραμματισμένες και συνάμα είναι γραμμένες-προγραμματισμένες μέσα στο γενετικό κώδικα ή άλλως dna, αφού σε όλα τα αναρίθμητα άτομα του αυτού είδους είναι ίδιες, ενώ στα άλλα διαφορετικές. Κάπως έτσι, με παρόμοιες προγραμματισμένες αλλαγές, δημιουργήθηκαν και τα είδη των φυτών και των ζώων, μόνο που σε μερικά είδη ακόμη δημιουργούνται και λέγονται μεταμορφώσεις.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Οι μεταλλάξεις και οι μεταμορφώσεις των οργανισμών δεν είναι σφάλματα της φύσης, όπως λένε μερικοί, αλλά κανονικές εναλλαγές που γίνονται μέσα στα πλαίσια του προγραμματισμού της ζωής των οργανισμών. Το γενετικό υλικό ή άλλως DNA των οργανισμών είναι αυτό που περιέχει τις γενετικές πληροφορίες σε συγκεκριμένα τμήματά του, τα γονίδια και το οποίο μαζί με τον οργανισμό είναι κάτι όπως το κομπιούτερ, όπου η ενεργεία είναι ο Θεός που το κινεί και το πρόγραμμά του είναι το DNA. Όταν ο γενετικός κώδικας ενός οργανισμού δεν προβλέπει μια αλλαγή, αυτή δε γίνεται.

ΠΡΩΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΦΥΤΑ, ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΤΟΦΑΓΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑ ΣΑΡΚΟΦΑΓΑ ΖΩΑ

Δεδομένου τα φυτά είναι όργανα που διατρέφονται με είδη ύλης (= χύμα, νερό κλπ ή άλλως κάλιο, νάτριο κλπ), για να ζήσουν – υπάρξουν και ακολουθήσουν και για τον ίδιο λόγο μετά από τη μια τα είδη των οργανισμών των φυτοφάγων ζώων τρώνε μέρος από τα άτομα ή μέρος από τα προϊόντα (τα φύλλα ή τους καρπούς, τους χυμούς κ.α.) των ειδών των φυτών και από την άλλη τα είδη των σαρκοφάγων και πολυφάγων ζώων τρώνε μέρος από τα άτομα των ειδών των φυτοφάγων ζώων ή μέρος από τα προϊόντα τους (τις σάρκες, το γάλα, τα περιττώματά τους, το αίμα τους κ.α.), άρα πρώτα δημιουργήθηκαν τα είδη της ύλης, μετά τα είδη των φυτών, μετά τα είδη των φυτοφάγων ζώων και μετά τα είδη των σαρκοφάγων και πολυφάγων ειδών των ζώων.

Δεδομένου επίσης ότι τα είδη των φυτών και των ζώων άλλα είναι μονοκύτταροι και άλλοι πολυκύτταροι οργανισμοί, άρα ο πρώτος κοινός πρόγονος των φυτών και των ζώων ήταν μονοκύτταρος φυτικός οργανισμός, κάτι μεταξύ ύλης και φυτού, και μετά από αυτόν προήλθαν με μικρή διαφοροποίηση-μετάλλαξη στα όργανα οι μονοκύτταροι οργανισμοί των φυτών, όπως είναι τα φύκια, οι λειχήνες, τα βρύα κ.α., και επίσης οι μονοκύτταροι οργανισμοί των ζώων, όπως οι ιοί, οι αμοιβάδες οι μύκητες κ.α. και από αυτούς μετά οι πολυκύτταροι.

ΠΡΩΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΜΦΙΓΟΝΙΚΑ ΕΙΔΗ

Δεδομένου ότι όλα σχεδόν όλα τα είδη των φυτών και πολλά από τα είδη των ζώων (γαιοσκώληκες, μύκητες, αμοιβάδες, σαλιγκάρια, μικρόβια κ.α.) είναι ερμαφρόδιτοι οργανισμοί, δηλαδή διαθέτουν και τα αρσενικά και τα θηλυκά γεννητικά όργανα, αρά ο κοινός πρόγονος, για τον οποίο μιλήσαμε πιο πριν, ήταν ερμαφρόδιτος, του οποίου κάποιοι απόγονοι μετά διαπλάσθηκαν και δημιούργησαν τα αμφιγονικά είδη των φυτών και των ζώων, τα είδη με άτομα που άλλα είναι αρσενικά (με αρσενικά γεννητικά όργανα) και άλλα που είναι θηλυκά (με θηλυκά γεννητικά όργανα), μεταξύ των οποίων είναι και ο άνθρωπος.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Και το ότι ο κοινός πρόγονος ήταν ερμαφρόδιτος και ότι πρώτα γεννήθηκαν (πρώτα εμφανίστηκαν στη γη) οι ερμαφρόδιτοι οργανισμοί και μετά οι αμφιγονικοί είναι κάτι που πιστοποιείται και από το ότι αφενός άπαντα τα αρσενικά ζώα, ενώ δε γενούν ούτε και θηλάζουν, έχουν βυζιά και αφετέρου για να γεννηθεί ένα νέο άτομο στα αμφιγονικά όντα απαιτείται να ενωθούν ερωτικά δυο γονείς διαφορετικού φύλου (να γίνει γονιμοποίηση), ενώ στα ερμαφρόδιτα δεν είναι απαραίτητο, επειδή τα ερμαφρόδιτα άτομα μπορούν ταυτόχρονα να γονιμοποιούν και να γονιμοποιούνται. Πέραν αυτού πολλοί απόγονοι στα ζώα, ακόμη και στους ανθρώπους, γεννιούνται με σώμα π.χ. αρσενικό και με γεννητικό όργανο αρσενικό, ενώ κατά τα άλλα (σεξουαλικά) είναι γυναίκες ή το αντίθετο και επίσης ορισμένα άρρενα ή θήλεα ζώα αισθάνονται και ως αρσενικά και ως θηλυκά .

Και αφού ο κοινός πρόγονος και οι πρώτοι απόγονοί του κοινού προγόνου ήταν ερμαφρόδιτοι, δεν ήταν αναγκαίο να έχουν σύζυγο (μια σύζυγο ή ένα σύζυγο) προκειμένου να γίνει γονιμοποίηση με σκοπό να κάνουν απογόνους. Οι ερμαφρόδιτοι οργανισμοί πολλαπλασιάζονται είτε με ετερο-γονιμοποίηση (τα αρσενικά γεννητικά όργανα ενός τέτοιου οργανισμού γονιμοποιούν τα θηλυκά ενός άλλου τέτοιου οργανισμού) είτε με αυτογονιμοποίηση (τα αρσενικά και θηλυκά γεννητικά όργανα ενός τέτοιου οργανισμού αυτό-γονιμοποιούνται, τα περισσότερα φυτά αυτό-γονιμοποιούνται, τα άνθη τους έχουν και θηλυκά και αρσενικά όργανα) και για το λόγο αυτό οι οργανισμοί αυτοί έχουν τη δυνατότητα να πολλαπλασιάζονται και με εκβλάστηση -διαίρεση (αγενή παραγωγή), που στα φυτά οι νέοι αυτοί οργανισμοί καλούνται παραφυάδες, καταβολάδες και κόνδυλοι.

ΠΡΩΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΕΡΠΕΤΑ, ΜΕΤΑ ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ, ΜΕΤΑ ΤΑ ΔΙΠΟΔΑ, ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ, ΜΕΤΑ ΤΑ ΠΤΗΝΑ ΚΛΠ

Δεδομένου ότι υπάρχουν ζώα που δεν έχουν πόδια, όμως κινούνται έρποντας (σκώληκες, φίδια κ.α.), ζώα που έχουν πόδια (χελώνες, κροκόδειλοι, άνθρωποι, γάτες, σκύλοι κ.α.) και ζώα που γεννιούνται χωρίς πόδια και μετά βγάζουν (τα έντομα, τα αμφίβια κ.α.), άρα το πρώτο είδος ζώων που γεννήθηκε ήταν τα ερπετά, αφού το είδος αυτό περιλαμβάνει ζώα που άλλα από αυτά είναι άποδα (σκώληκες, φίδια κ.α.) και άλλα με πόδια, τετράποδα ή πολύποδα (σαύρες, κροκόδειλοι, χελώνες κ.α.). Πρώτα από αυτά εμφανίστηκαν στη γη τα άποδα και ασπόνδυλα, αφού από τη μια είναι πιο απλοί οργανισμοί και από την άλλη τα σπονδυλωτά, για να υπάρξουν, τρώνε είτε φυτά είτε άποδα είτε ασπόνδυλα. Και αυτό είναι κάτι που πιστοποιείται και από το γεγονός ότι τα έντομα γεννιούνται ως σκώληκες (κάμπιες), τα σαλιγκάρια είναι επίσης όπως οι σκώληκες (άποδες) και απλά κάποια είδη έχουν επιπλέον κέλυφος (υπάρχουν οι χοχλιοί με κέλυφος και οι γυμνοσάλιαγκες χωρίς κέλυφος) κ.α.

Δεδομένου επίσης ότι κάποια ζώα γεννιούνται χωρίς φτερά και μετά βγάζουν, όπως π.χ. τα έντομα (μύγες, κολεόπτερα, μυρμήγκια, πεταλούδες κ.α.), τα οποία γεννιούνται ως οι σκώληκες (και για διάκριση λέγονται κάμπιες), άρα πρώτα γεννήθηκαν τα άπτερα και μετά τα πτερωτά, τα έντομα και τα πτηνά.. Τα πτηνά και τα έντομα έχουν προέλθει από τα ερπετά, κάτι που αποδεικνύεται και από το ότι ερπετά, πτηνά και έντομα γενούν αυγά και από αυτά τα έντομα εκκολάπτονται ως σκώληκες και τα πτηνά ως νεοσσοί.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Είναι επίσης φανερό ότι τα δίποδα θηλαστικά (άνθρωποι και πίθηκοι), προήλθαν από τα τετράποδα θηλαστικά (αιγοπρόβατα, αγελάδες, λύκοι, σκύλοι κ.α.), κάτι που αποδεικνύεται από το ότι αφενός έχουν περίπου την ίδια σωματο-δομή, απλά τα δίποδα είναι με ανόρθωση. Αυτό είναι και κάτι που προκύπτει και από το ότι τα δίποδα μόλις γεννηθούν πάνε με τα τέσσερα και γερνώντας πάνε πάλι με τα τέσσερα. Τα δίποδα στα θηλαστικά έχουν κάνει τα δυο μπροστινά πόδια χέρια, κάτι όπως έχει συμβεί και στα πτηνά με τα δυο πτερύγια.

12) Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΜΒΙΟΥ ΟΝΤΟΣ ΜΕ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΗ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Δεν είναι αληθές ότι ο άνθρωπος κατάγεται από τους πιθήκους, αλλά απ'όπου και οι πίθηκοι, δηλαδή προήλθαν από τον κοινό πρόγονο των δίποδων θηλαστικών και εκείνος από τον κοινό πρόγονο των τετράποδων θηλαστικών. Στα δίποδα θηλαστικά αφενός δεν υπάρχουν μόνο οι άνθρωποι και οι πίθηκοι, αλλά και άλλα είδη, όπως οι μάρσιπποι κ.α. και αφετέρου οι πίθηκοι δεν είναι ένας μόνο είδος, αλλά πάρα πολλά: γορίλλες, χιμπατζήδες, μακάκοι, μπαμπούνιοι κ.α., όπου άλλα είδη από αυτά είναι φυτοφάγα (τρώνε βλαστούς, καρπούς και φρούτα), άλλα σαρκοφάγα (τρώνε έντομα ή άλλα ζώα) και άλλα πολυφάγα. Επίσης άλλα από αυτά μοιάζουν, δεν είναι όμως το αυτό, με ανθρώπους (οι χιμπατζήδες και οι γορίλλες), άλλα με σκύλους (μπαμπούνιος ή βαβουίνος ο σκυλίσιος, οι διάφοροι μακάκοι κ.α.), άλλα με αρκούδες (βαβουίνιοι οι αρκουδίσιοι κ.α.), άλλα με λιοντάρια (ταμαρίν κ.α.) κ.α.

Το αυτό συμβαίνει σε όλα τα είδη. Για παράδειγμα στα πτηνά, που είναι και αυτά δίποδα (αντί για τα δυο μπροστινά πόδια έχουν δυο πτερύγια προκειμένου να πετούν), από τη μια υπάρχουν από αυτά που είναι σαρκοφάγα (οι αετοί, τα γεράκια κ.α.) και από την άλλη τα φυτοφάγα ή πολυφάγα, όπως οι κόττες που τρώνε σπόρους και σκουλήκια, τα σπουργίτια και τα καναρίνια που τρώνε μόνο σπόρους κ.α.

Ο άνθρωπος, αφού είναι ζώο που ανήκει στην υποκατηγορία των θηλαστικών, άρα το είδος του προέρχεται από τον κοινό πρόγονο των θηλαστικών και εκείνος από τον κοινό πρόγονο όλων των ζώων. Τα είδη των θηλαστικών διακρίνονται με τη σειρά τους σε δυο είδη, ήτοι σε αυτά της θάλασσας και σε αυτά της ξηράς. Αυτά της θάλασσας είναι τα δελφίνια και οι φάλαινες, που αντί για πόδια - χέρια έχουν πτερύγια για να κινούνται στο νερό. Αυτά της ξηράς είναι τα τετράποδα (πρόβατα, αίγες, λύκοι, γάτες, ποντίκια κ.α.) και τα δίποδα – δυο χέρια (μάρσιπποι, πίθηκοι, άνθρωποι κ.α.). Η ανατομία των δίποδων φανερώνει ξεκάθαρα ότι προέρχονται από τα τετράποδα με ανόρθωση. Τα θηλαστικά, προκειμένου να μην τρώνε όλα την ίδια τροφή, γιατί αυτή κάποια στιγμή θα τελειώσει και προ αυτού μετά θα πεθάνουν όλα τα ζώα αυτά, έχουν διαμορφωθεί σε υποομάδες, υποείδη, όπου τα άτομα της κάθε ομάδας τρώνε το δικό τους μενού τροφής και προ αυτού έχουν και τα δικά τους ανάλογα όργανα περισυλλογής, και επεξεργασίας της τροφής.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Τα τετράποδα άλλα είναι φυτοφάγα ή τρώνε προϊόντα τους (πρόβατα, αγελάδες, καμηλοπαρδάλεις κ.α.) και τα υπόλοιπα σαρκοφάγα ή τρώνε προϊόντα τους (λύκοι, τσακάλια κ.α.), για λόγους τροφικής ισορροπίας.

Τα φυτοφάγα θηλαστικά ζώα έχουν προγραμματιστεί-κατασκευαστεί από το δημιουργό να είναι σε οριζόντια θέση και συνάμα άλλα από αυτά να έχουν μακρύ λαιμό και μακρά πόδια (καμήλες, καμηλοπαρδάλεις, προβατοκάμηλοι κ.α.) προκειμένου να αναγκάζονται αυτά να τρώνε φύλλα και βλαστούς δέντρων και τα υπόλοιπα με κοντό λαιμό και κοντά πόδια (πρόβατα, κασίκες κ.α.) προκειμένου να αναγκάζονται αυτά να τρώνε χόρτα από το έδαφος ή και φύλλα από τους θάμνους, γιατί αν έτρωγαν όλα τα φυτοφάγα ζώα την ίδια τροφή αυτή μια μέρα θα τέλειωνε οπότε μετά θα πέθαιναν και τα ζώα αυτά.

Τα σαρκοφάγα ζώα έχουν προγραμματιστεί-κατασκευαστεί από το δημιουργό άλλα να είναι με μεγάλα πόδια -νύχια και συνάμα μεγάλα σαγόνια-δόντια (λιοντάρια, σκύλοι, αρκούδες, κροκόδειλοι, αετοί κ.α.) προκειμένου να τρώνε ευμεγέθη φυτοφάγα ζώα και τα υπόλοιπα με μικρά (γάτες, φίδια, γεράκια κ.α.) προκειμένου να τρώνε μικρού μεγέθους φυτοφάγα ζώα, γιατί αν έτρωγαν όλα τα σαρκοφάγα ζώα την ίδια τροφή, αυτή μια μέρα θα τέλειωνε οπότε μετά θα πέθαιναν και τα ζώα αυτά.

Τα δίποδα θηλαστικά (οι άνθρωποι και τα είδη των πιθήκων) έχουν προγραμματιστεί-κατασκευαστεί από το δημιουργό να είναι με όρθιο σώμα και με δυο χέρια αντί τέσσερα πόδια (δηλαδή έχουν, προήλθε από τα τετράποδα με ανόρθωση), προκειμένου να αναγκάζονται να μην τρώνε την ίδια τροφή με αυτή που τρώνε τα τετράποδα. Τα δίποδα τρώνε κυρίως προϊόντα φυτών και ζώων, ήτοι καρπούς, φρούτα, χυμούς, μέλι, γάλα κ.α.

Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από το δημιουργό του ως έχει (ήτοι χωρίς πολύ τρίχωμα, χωρίς κυνόδοντες, με δυο πόδια, δυο χέρια και ανορθωμένος), κάτι ανάλογο ισχύει και για τα άλλα είδη, προκειμένου να αναγκάζεται να τρώει κυρίως καρπούς και φρούτα από τα φυτά, καθώς και προϊόντα από τα ζώα μέλι, γάλα κ.α. και συνάμα να ζει σε θερμά και εύκρατα μέρη, όπου φύονται καρποφόρα δέντρα (στα όρη και στα βουνά, καθώς και στους πόλους της γης δε φύονται φυτά) και να αφήνει την υπόλοιπη τροφή (ό,τι δεν τρώει) για τα άλλα είδη των ζώων, γιατί αν τρώνε όλα την ίδια τροφή, αυτή μια μέρα θα τελειώσει και προ αυτού θα πεθάνουν όλα. Απλά, επειδή ο άνθρωπος στη συνέχεια ανακάλυψε τα ρούχα, το σπίτι, τη μάχαιρα, τη χύτρα και τη φωτιά, άρχισε να ζει παντού και να τρώει σχεδόν τα πάντα, ακόμη και φυτοφάγα ζώα. Απλά τα ζώα τα τρώει μαγειρεμένα.

Γορίλας

Μπαμπούνος

ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΟΤΙ:

1) Επειδή έχουν βρεθεί μερικά πολύ παλιά κρανία που εμφανισιακά δεν είναι επακριβώς όμοια τόσο μεταξύ τους, όσο και με αυτά των σημερινών ανθρώπων, μερικοί ισχυρίζονται ότι ο άνθρωπος προέρχεται με εξέλιξη από κατώτερους οργανισμούς. Λένε συγκεκριμένα ότι κάποιοι πίθηκοι εξελίχτηκαν αρχικά στο είδος των *Homo habilis* (άνθρωποι επιδέξιοι), οι οποίοι μετά εξαφανίστηκαν επειδή εξελίχτηκαν στο είδος των *Homo erectus* (άνθρωποι όρθιοι) και τέλος στο είδος του *Homo sapiens* (άνθρωποι σοφοί, με μυαλό). Ωστόσο η σκέψη αυτή, το επιχείρημα αυτό δε ευσταθεί, γιατί:

α) Με μόνο μερικά παλιά κρανία που βρέθηκαν κάπου δεν μπορούμε να ισχυριζόμαστε όλα τα ως άνω. Και σήμερα υπάρχουν στα νεκροταφεία αρκετά ανθρώπινα κρανία που δεν είναι επακριβώς όμοια με αυτά των άλλων ανθρώπων, αλλά άλλα είναι έτσι και άλλα αλλιώς και αυτό λόγω παθολογικών ή άλλων αιτιών,

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

β) Τα είδη των φυτών και ζώων δε εξελίσσονται, δεν αλλάζουν στο χρόνο, γιατί, όπως είδαμε στα προηγούμενα, αποτελούν διατροφική πυραμίδα και οικοσύστημα και αν συμβεί αλλαγή χαλά η διατροφική αλυσίδα με καταστροφικές συνέπειες για όλα τα έμβια όντα. Απλά στο χρόνο δημιουργούνται υποείδη και κάποια από αυτά, λόγω λοιμών, μπορεί και να εξαφανίστηκαν.

γ) Μεγάλες περιβαλλοντικές αλλαγές (κατακλυσμοί, λοιμοί κλπ) συμβαίνουν κατά καιρούς, όμως, αφού ατές δεν είναι παγκόσμιες εμβέλειας και αφού τα είδη των φυτών και των ζώων είναι διασκορπισμένα παντού και υπάρχουν οι καρποί των φυτών και τα αυγά των ζώων, που μετά από ένα κατακλυσμό ή σεισμό φέρνουν και πάλι τη ζωή. άρα δεν μπορούμε να λέμε ότι αρχικά υπήρχαν άλλα είδη φυτών και άλλα είδη ζώων που αφανίστηκαν εξ αιτίας των εν λόγω φαινομένων ή που εξ αιτίας αυτών των φαινομένων προέκυψαν άλλα είδη φυτών και ζώων. Το μόνο σίγουρο στην περίπτωση είναι ότι τότε αφανίστηκαν κάποια είδη των ζώων, όπως οι δεινόσαυροι, και αυτό είτε επειδή δεν έβρισκαν τροφή να φάνε είτε γιατί μετά έπεσε και αρρώστια (λοιμός) και τα εξαφάνισε.

2) Κάποιος θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι ο άνθρωπος είναι υβρίδιο (*υβρίδια = οι οργανισμοί που δημιουργούνται από γονείς που ανήκουν σε δυο διαφορετικά, όμως συγγενικά είδη, όπως π.χ. τα: σκύλος + σκύλα γεννά σκυλάκι, ενώ λύκος + σκύλα γεννά λυκόσκυλο (= υβρίδιο), όμως κάτι τέτοιο δεν ισχύει, γιατί οι απόγονοι τόσο των υβριδίων, όσο και των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών, καθώς και των εξημερωμένων φυτών και ζώων είτε δε γενούν (π.χ. οι ημίονοι) είτε δημιουργούν απογόνους που σταδιακά επανέρχονται στο φυσικό τους γένος (Περισσότερα βλέπε «υβρίδια, άγρια και ήμερα ζώα»),*

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΦΥΛΕΣ

Οι άνθρωποι διαιρούνται σε πέντε φυλές, βάσει του χρώματος του δέρματός τους, τις εξής: τους λευκούς (Ευρωπαϊούς κ.α.), τους μαύρους (Αφρικανούς κ.α.), τους ερυθρούς (Αμερικανούς κ.α.), τους κίτρινους (Κινέζους κ.α.) και τους μελαμψούς (Ασιάτες κ.α.). Οι ανθρώπινες φυλές κατ' άλλους προήλθαν με εξέλιξη από διαφορετικά πρωταρχικά είδη πιθήκων με ξεχωριστές σταδιακές διεργασίες δημιουργίας και κατ' άλλους από ένα μόνο πρωταρχικό είδος πιθήκων με τη βιολογική εξέλιξη και τη σταδιακή διαφοροποίηση του αρχικού ανθρώπινου είδους. Ωστόσο και η μία και η άλλη άποψη είναι εντελώς λάθος, γιατί:

1) Δεν υπάρχουν σοβαρές επιστημονικές μελέτες που να αποδεικνύουν τα ως άνω λεγόμενα.

2) Δεν υπάρχουν μαύροι, λευκοί, ερυθροί και μελαμψοί πίθηκοι, για να δικαιολογείται να λέμε ότι οι σημερινές ανθρώπινες φυλές προήλθαν από διαφορετικά πρωταρχικά είδη πιθήκων με ξεχωριστές διεργασίες δημιουργίας

3) Δεν υπάρχει εξέλιξη, όπως είδαμε στα προηγούμενα. Οι άνθρωποι και οι πίθηκοι είναι υποείδη του είδους των ζώων και από τα οποία οι άνθρωποι προήλθαν απ' όπου και οι πίθηκοι, όπως είδαμε πιο πριν. Και το ότι οι άνθρωποι διαφέρουν μεταξύ τους στο χρώμα της επιδερμίδας αυτό δεν είναι κάτι που τους διαφοροποιεί πλην μόνο επιδερμικά, αφού κατά τα άλλα έχουν τα ίδια επακριβώς όργανα.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Η φλούδα στα φυτά και το δέρμα στα ζώα είναι το προστατευτικό όργανο ενός οργανισμού για την προστασία του από τον καύσωνα που προκαλεί ο ήλιος το Καλοκαίρι, καθώς και το ψύχος-πάγο που προκαλεί η έλλειψη (λόγω συννεφιών) ή απομάκρυνση του ήλιου το Χειμώνα. Το ψύχος παγώνει το αίμα στα ζώα και το χυμό στα φυτά και ο καύσωνας τα εξατμίζει, κάτι που προκαλεί το θάνατό τους. Προ αυτού το όργανο αυτό είναι ανάλογο σε κάθε είδος με το περιβάλλον (τις κλιματικές συνθήκες) που ζει.

Φυσικά το διαφορετικό δέρμα των ανθρώπων δεν οφείλεται στην εξέλιξη του ανθρώπου, αλλά στον ήλιο. Επειδή ο άνθρωπος ζει σε όλα τα όλη μέρη της γης, η επιδερμίδα του επηρεάζεται διαφορετικά σε κάθε γεωγραφική ζώνη της γης από τις υπεριώδεις ακτίνες του ήλιου, επειδή αλλιώς φτάνουν από τον ήλιο στην εύκρατη ζώνη, αλλιώς στη διακεκαυμένη και αλλιώς στους πόλους οπότε προ αυτού ο άνθρωπος σε κάθε περιοχή της γης απέκτησε διαφορετικό χρώμα. Και η αμυγδαλωτή, η κυκλική και η λοξή δερμάτινη σπή των ματιών σε κάθε φυλή επίσης οφείλεται στον ίδιο λόγο - είναι απόρροια της τροποποίησης του διαφορετικού χρώματος-σύστασης του δέρματος. Το χρώμα του δέρματος καθορίζεται από τη συμπεριφορά χρωστικών γονιδίων και αυτό ανακλάται και στα μαλλιά και στις οπές του δέρματος.

Σημειώνεται ότι:

A) Ο ήλιος εκπέμπει – παρέχει δια μέσου των ακτίνων του το φως και τη θερμοκρασία, που σε συγκεκριμένους βαθμούς είναι δημιουργικά και ωφέλιμα και σε μεγάλο βαθμό καταστροφικά. Η έλλειψη φωτός- θερμότητα προκαλεί πάγο, που πήζει και νεκρώνει τα πάντα. Η ύπαρξη φωτός-θερμοκρασίας σε μεγάλο βαθμό εξαερώνει και συνεπώς σκοτώνει τα πάντα, ακόμη και το σίδηρο. Το φως – θερμότητα σε μέτριο βαθμό βοηθά στη δημιουργία της ζωής. Οι ακτίνες του ήλιου φέρνουν στη γη τη θερμότητα που χωρίς αυτήν δεν υπάρχει ζωή. Τις ακτίνες του ήλιου εκμεταλλεύονται τα φυτά και δημιουργούν τη φωτοσύνθεση, άρα χωρίς τον ήλιο (χωρίς τη θερμότητα και χωρίς τη φωτοσύνθεση) τα φυτά δε ζουν, άρα και τα ζώα, αφού τα ζώα τρώνε φυτά, για να ζήσουν. Επομένως ο ήλιος δεν εκπέμπει μόνο ευεργετικά πράγματα για τους οργανισμούς, αλλά και βλαπτικά και προ αυτού όλοι οι οργανισμοί διαθέτουν ανάλογο με το είδος τους λειτουργικό, αλλά και αμυντικό και αναρρωτικό σύστημα απέναντι στις προσβολές που προκαλεί ο ήλιος. Όλοι οι οργανισμοί για την αντιμετώπιση των βλαβών που προκαλεί ο πολύς ήλιος, καθώς και η έλλειψή του (οι καύσωνες το Καλοκαίρι και οι παγετώνες το Χειμώνα) διαθέτουν ανάλογο με το είδος τους προστατευτικό όργανο (τη φλούδα στα φυτά και το δέρμα με τις τρίχες στα ζώα), καθώς και αναρρωτικό σύστημα. Αν π.χ. καθίσει ένας λευκός άνθρωπος αρκετά στον ήλιο μαυρίζει, ενώ όταν κάθεται εκτός ήλιου χλομιάζει, κάτι που αν συνεχίσει να το κάνει αυτό για αρκετό χρόνο αρρωσταίνει και πεθαίνει, ενώ αν επανέλθει στο φυσιολογικό του περιβάλλον υγιαίνει.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Β) Ο άνθρωπος είναι το μόνο είδος από τα ζώα που αφηφά τις άσχημες περιβαλλοντικές συνθήκες (καύσωνες, πλημύρες, παγετώνας και πάει και ζει παντού , ακόμη και στα βουνά και στους παγωμένους πόλους της γης και μάλιστα χωρίς να μεταναστεύει το χειμώνα. Αυτό έγινε από τότε που επινόησε από τη μια την κατοικία-εστία με τα εργαλεία (μάχαιρα, μαγειρικά σκεύη, φωτιά, φως, κ.α.) και από την άλλη το τεχνητό δέρμα (τις φορεσιές), ενώ το σχεδόν άτριχο και λεπτό δέρμα του δείχνει ότι γεννήθηκαν για θερμά ή εύκρατα μέρη. Εξ αιτίας αυτού οι άνθρωποι δεν έχουν όλοι το ίδιο χρώμα στην επιδερμίδα τους, κάτι που αποδίδεται στις διαφορικές υπεριώδεις ακτίνες του ήλιου που εκπέμπει στις πέντε ζώνες της γης

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΗΣ

Δεν είναι αληθές ότι ο ψηλός (μακρύς) λαιμός στις καμηλοπαρδάλεις οφείλεται στο ότι οι πρόγονοί τους τέντωναν το λαιμό τους προκειμένου να φτάνουν τα ψηλά κλαδιά και να τρώνε τα φύλλα τους, όταν υποτίθεται κάποια στιγμή υπήρξε έλλειψη τροφής από φυτά, σύμφωνα με το νόμο της «χρήση – αχρησίας» που ισχυρίζεται η θεωρία της εξέλιξης του Λαμάρκ ότι υπάρχει. Ομοίως δεν είναι αληθές ότι ο ψηλός (μακρύς) λαιμός στις καμηλοπαρδάλεις οφείλεται στο ότι το «φυλογενετικό δέντρο» των καμηλοπαρδάλεων αρχικά υπήρχαν ζώα με λαιμούς ποικίλου μήκους και κάποια στιγμή, επειδή τα χαμηλά κλαδιά έχασαν τα φύλλα τους οι καμηλοπαρδάλεις με κοντούς λαιμούς δεν έβρισκαν τροφή και προ αυτού αφανίστηκαν, σύμφωνα με το νόμο της «φυσικής επιλογής», που ισχυρίζεται η θεωρία της εξέλιξης του Δαρβίνου ότι υπάρχει. Και όλα αυτά είναι εκτός πραγματικότητας, γιατί απλούστατα:

Α) Όλα τα ζώα που τρώνε προϊόντα δέντρων (φύλλα ή καρπούς ή βλαστούς ή φρούτα κ.α.) και όχι μόνο οι καμηλοπαρδάλεις, ακόμη και οι άνθρωποι, τεντώνουν όχι μόνο το λαιμό τους, αλλά και όλο το σώμα τους (τεντώνουν και το κεφάλι τους και τα πόδια τους και το σώμα τους, ήτοι ανασηκώνονται πάνω στα πισινά τους πόδια και συνάμα τεντώνουν και ευθυγραμμίζουν όλο το κορμί τους) προκειμένου να φτάσουν και να φάνε τα φύλλα από τα φυτά, όμως δεν έχουν όλα μακρύ λαιμό, αλλά άλλα από α. μακρύ λαιμό και συνάμα μακρά πόδια (και μακρύ λαιμό-μακρά πόδια δεν έχει μόνο η καμηλοπαρδάλη, αλλά και άλλα ζώα, όπως η προβατοκάμηλος, η καμήλα κ.α.) και τα άλλα κοντό λαιμό - κοντά πόδια (πρόβατα, κατσίκια, λαγοί, αγελάδες κ.α.)

Η ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΗ

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Και αυτό για λόγους τροφικής ισορροπίας - διατροφικής αλυσίδας. Τα ζώα είναι δυο λογίων, αυτά που τρώνε μέρος από τα φυτά ή τους καρπούς τους (οι κατσίκες, τα πρόβατα, οι λαγοί, τα σπουργίτια κ.α.) και αυτά που τρώνε είτε τα απορρίμματα ή τα περιττώματα ή τα πτώματα των άλλων ζώων είτε τις σάρκες των ζώων που τρώνε φυτά (οι λύκοι, οι σκύλοι, τα γεράκια κ.α.). Προ αυτού τα σαρκοφάγα ζώα των θηλαστικών (οι λύκοι, τα λιοντάρια, τα τσακάλια κ.α.) έχει κανονιστεί να έχουν νύχια στα πόδια, μεγάλα σαγόνια, μεγάλα δόντια κ.α., για να ξεσκίζουν τα φυτοφάγα ζώα, κάτι που δεν έχουν τα φυτοφάγα ζώα.

Συνάμα τα φυτοφάγα ζώα άλλα έχουν δημιουργηθεί με κοντά πόδια και κοντό λαιμό (πρόβατα, κατσίκες κ.α.) και τα άλλα με μακρά πόδια και μακρύ λαιμό, για να αναγκάζονται τα πρώτα να τρώνε κυρίως χόρτα και χαμόκλαδα και να αφήνουν τα φύλλα και τους βλαστούς των δέντρων και των θάμνων στα άλλα ζώα (στις καμήλες, προβατοκάμηλους, καμηλοπαρδάλεις κ.α.).

Β) Η καμηλοπάρδαλη, αφού τρώει φυτά, έχει κέρατα και θηλάζει, άρα είναι ένα από τα υποείδη των κερασφόρων θηλαστικών ζώων, στον οποίο ανήκουν και οι αίγες, οι γελάδες τα πρόβατα κ.α., όμως συγγενικό και με τις καμήλες και τις προβατοκάμηλους, αφού και αυτά τα είδη είναι φυτοφάγα, θηλαστικά και επίσης έχουν και πολύ μακρά πόδια και πολύ μακρύ λαιμό, μόνο που δεν έχουν κέρατα, όπως οι καμηλοπαρδάλεις. Επομένως η καμηλοπάρδαλης ως είδος έχει προέλθει από τον κοινό πρόγονο των φυτοφάγων θηλαστικών, του οποίου οι απόγονοι έχουν δημιουργηθεί – ρυθμιστεί μέσω του γενετικού τους κώδικα (dna) από το δημιουργό τους να είναι άλλοι με κοντά όργανα περισυλλογής της τροφής (= με κοντά πόδια και κοντό λαιμό) και τέτοια είναι όσα τρώνε χόρτα και χαμόκλαδα, και οι υπόλοιποι με μακρά όργανα περισυλλογής της τροφής (ήτοι με μακρά πόδια και μακρύ λαιμό) και τέτοια είναι όσα τρώνε φύλλα και βλαστούς από θάμνους και δέντρα. Και αυτό έγινε για λόγους διατροφικής ισορροπίας, ήτοι προκειμένου να αναγκάζονται να μην τρώνε όλα την ίδια τροφή, γιατί αυτή μια μέρα θα τέλειωνε οπότε θα αφανίζονταν και όλα τα ζώα.

Λόγω του ότι από τη μια οι οργανισμοί όλοι, τα φυτά και τα ζώα, πολλαπλασιάζονται και από την άλλη η τροφή και ο χώρος είναι περιορισμένα, έχει κανονιστεί από το δημιουργό οι οργανισμοί να διαχωριστούν σε ομάδες, σε είδη, όπου από αυτές τα φυτά να τρώνε χώμα, ενώ κάποια από τα ζώα να τρώνε μέρος από τα φυτά και τα άλλα μέρος από τα ζώα που τρώνε φυτά (αυτό και για λόγους ισορροπίας). Προ αυτού το κάθε είδος των φυτών και των ζώων έχει όργανα (σε σχήμα, μέγεθος, αντοχή, μήκος κλπ), άρα χαρακτηριστικά και εμφάνιση, ανάλογα με τη θέση που έχει μέσα στη διατροφική – ζωική αλυσίδα και το οικοσύστημα

ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΟΤΙ:

1) Η ονομασία «καμηλοπάρδαλη» σημαίνει «καμήλα παρδαλή», δηλαδή ζώο που μοιάζει με καμήλα και έχει δέρμα παρδαλό, κάτι όπως και λεοπάρδαλη (= το ζώο που μοιάζει με λιοντάρι και με δέρμα χρώματος παρδαλό) και όχι ότι η καμηλοπάρδαλη έχει προέλθει από διασταύρωση καμήλας. Η καμηλοπάρδαλη δεν είναι υβρίδιο, δηλαδή δεν είναι είδος που έχει προέλθει από διασταύρωση καμήλας με κάποιο άλλο συγγενικό ζώο, αφού:

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

α) Οι απόγονοι των υβριδίων δε διατηρούν στο χρόνο τα χαρακτηριστικά που προήλθαν από τη διασταύρωση των διαφορετικού είδους γονέων τους, αλλά επανέρχονται σιγά-σιγά σε ένα από τα δυο είδη των γονέων τους, σ' αυτό που τα χαρακτηριστικά του υπερτέρησαν κατά τη γονιμοποίηση.

β) Το είδος των καμηλοπαρδάλεων αποτελείται και από πολλά υποείδη, που καλούνται: η νότια καμηλοπάρδαλη, η καμηλοπάρδαλη Μασάι, η καμηλοπάρδαλη του Ρότσιλντ, η καμηλοπάρδαλη της Ροδεσίας, , η καμηλοπάρδαλη της Αγκόλας, η καμηλοπάρδαλη της Δυτικής Αφρικής, η δικτυωτή καμηλοπάρδαλη κ.α.

2) Η καμηλοπάρδαλη έχει όχι μόνο τον πιο μακρύ λαιμό, αλλά και τα πιο μακρά πόδια όλων των ζώων και ως αυτού είναι τα υψηλότερο ζώα που υπάρχει στον κόσμο και ακολουθεί από πολύ κοντά η καμήλα, η προβατοκάμηλος κ.α. Ο λαιμός της καμηλοπάρδαλης αποτελείται από επτά σπονδύλους, όσους και ο ανθρώπινος λαιμός, απλώς στην περίπτωση της Καμηλοπάρδαλης οι σπόνδυλοι είναι πιο επιμήκεις. Κάτι παρόμοιο ισχύει και με τα πόδια τους και απλά διαφέρουν μόνο στο μήκος και στα δάκτυλα. Η καμηλοπάρδαλη, λόγω του ότι είναι το πιο ψηλό ζώο, καλείται και «τσιλιαδόρος» (επειδή βλέπει πολύ μακριά, πιο μακριά από τα άλλα ζώα), καθώς και «κλαδευτής», επειδή τρώει φύλλα και βλαστούς από τους θάμνους και τα δέντρα, κάτι που δεν μπορούν να κάνουν τα άλλα ζώα ή τουλάχιστον στον εύκολα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο

ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΚΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ

Η ΥΛΗ, Ο ΧΩΡΟΣ, Ο ΧΡΟΝΟΣ, Η ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΚΛΠ

1. ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ: ΤΑ ΑΣΤΡΑ, ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ, ΟΙ ΑΣΤΕΡΙΜΟΙ ΚΛΠ

Σύμπαν (από το συν + παν) λέγεται ολόκληρος ο κόσμος, δηλαδή η γη και ο ουρανός μαζί με τα άστρα του, καθώς και ό,τι άλλο υπάρχει εκεί, ορατό ή αόρατο. Το σύμπαν είναι αχανές, άπειρο σε όγκο, βάρος, περιεχόμενο κλπ ή άλλως αγνώστου αρχής και τέλους, και προ αυτού αφενός δε γνωρίζουμε το σχήμα και τις διαστάσεις του και αφετέρου τις αποστάσεις του τις μετρούν οι αστροφυσικοί με έτη φωτός. Ουρανός λέγεται ο θόλος που καλύπτει από παντού τη γη με ό,τι υπάρχει μέσα του, όπως τα άστρα του, τους γαλαξίες του κ.α. Διάστημα (από το δια + ίσταμαι) λέγεται ο εξώτερος αχανής χώρος του ουρανού όπου κινούνται – ίστανται όλα τα ουράνια σώματα και στην κυριολεξία οι περιοχές μεταξύ των ουρανίων σωμάτων. Αστήρ ή αστέρι, άστρο κ.α. (από το στερητικό α- και στηρίζω) λέγεται το φωτεινό σώμα που βρίσκεται μη στερεωμένο κάπου στον ουρανό, που άλλα των οποίων είναι αυτόφωτα και άλλα ετερόφωτα. Τα αστέρια αποτελούνται είτε μόνο από στερεά ύλη είτε μόνο με υγρή, όμως σε μορφή πάγου είτε με στερεά και υγρή ύλη που γύρω γύρω υπάρχει και ατμόσφαιρα.

Ζώδια λέγονται οι αστερισμοί, τα σύνολα-συστήματα των άστρων που όλα μαζί μοιάζουν με κάποιο ζώο. Γαλαξίες (από τα γάλα + άξων) λέγονται τα σύνολα-συστήματα των άστρων που όλα μαζί φαίνονται ως ένας άξονας με γαλάκτωμα, λόγω της λευκής ακτινοβολίας που εκπέμπουν. Οι γαλαξίες αποτελούν τεράστια βαρυτικά συστήματα αστέρων, γαλαξιακών αερίων, αστρικής σκόνης και (πιθανώς) αόρατης σκοτεινής ύλης. Πλανήτες αστέρες λέγονται τα άστρα που πλανούνται μέσα στον ουρανό είτε από μόνα τους είτε γύρω από κάποιο άλλο άστρο, όπως π.χ. η γη γύρω από τον ήλιο και η σελήνη γύρω από τη γη. Απλανείς αστέρες ονομάζονται όσοι αστέρες δε κινούνται, πράγματι ή γιατί φαίνεται ότι δεν κινούνται, επειδή βρίσκονται πάρα πολύ μακριά μας. Νεφελώματα λέγονται τα ουράνια σώματα που αποτελούνται όχι από ύλη σε στερεά ή υγρή μορφή, αλλά από νέφη σκόνης και αέρια. Ατμόσφαιρα (ατμός και σφαίρα) λέγεται το στρώμα αερίων που περιβάλλει τη γη ή άλλο άστρο. Η ατμόσφαιρα ως ύλη συγκρατείται από τη βαρύτητά της με την υπόλοιπη ύλη που προέρχεται-ενώνεται. Η ατμόσφαιρα της Γης αποτελείται κυρίως από άζωτο και σε μικρότερο βαθμό από οξυγόνο, το οποίο χρησιμοποιείται από τους οργανισμούς για την αναπνοή, και διοξείδιο του άνθρακα, το οποίο χρησιμοποιείται από τα φυτά, τα φύκη και τα κυανοβακτήρια για τη φωτοσύνθεση.

2. Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΡΗΞΗΣ

Το Σύμπαν, σύμφωνα με τη κοσμολογική θεωρία της καλούμενης «Μεγάλης Έκρηξης» (αγγλικά: Big Bang), δημιουργήθηκε όχι από το Θεό, καθώς λένε οι Θρησκείες, αλλά από μόνο του και με έκρηξη. Αρχικά το σύμπαν ήταν, λέει, όλο μια μάζα, μια σφαίρα με πολύ μεγάλη πυκνότητά, η οποία κάποια στιγμή, πριν από 13,8 δισεκατομμύρια χρόνια, έπαθε έκρηξη, λόγω ανάπτυξης στα εσωτερικά της υπερβολικής θερμότητας, και έτσι δημιουργήθηκε το σύμπαν με τη γη, τα άστρα, τους γαλαξίες, το χρόνο, το χώρο, την ύλη και την ακτινοβολία. Κατ' άλλους η εν λόγω μεγάλη έκρηξη έγινε σε κάποιο σημείο του χώρου, όπως π.χ. εκρήγνυται μια χειροβομβίδα, και από τότε το Σύμπαν διαστέλλεται μέσα σ' αυτόν και κατ' άλλους η εν λόγω έκρηξη συνέβη σε ολόκληρο το χώρο ταυτόχρονα τη στιγμή της δημιουργίας του και έτσι η ύλη και η ακτινοβολία δημιουργήθηκαν ομοιόμορφα την ίδια στιγμή σε κάθε σημείο του χώρου και μαζί με αυτόν.

Ωστόσο η θεωρία της Μεγάλης Έκρηξης αφενός είναι ο μύθος που αναφέρει ο Ησίοδος στη «Θεογονία» του, σχετικά με τη δημιουργία του κόσμου, και αφετέρου εκτός πραγματικότητας, αφού:

1) Ο Ησίοδος τον 9^ο αι. π.Χ. είναι εκείνος που πρώτος ανέφερε στη «Θεογονία» του ότι αρχικά η γη, ο ουρανός και τα άστρα ήταν ενωμένα και αποτελούσαν το χάος και μετά διαχωρίστηκαν, πρώτα η γη, μετά ο ουρανός με τα άστρα κλπ.

«Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ'· αὐτὰρ ἔπειτα Γαῖα εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόνεντος Ὀλυμποῦ, Τάρταρά τ' ἠερρόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης ..... Γαῖα δὲ τοι πρῶτον μὲν ἐγένεατο ἴσον εὐωτῆ Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι, ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἔσφαλλες αἰεὶ, γείνατο δ' οὐρεα μακρὰ ...». (Ησίοδος, Θεογονία 115 – 130)

Απλά ο Ησίοδος δε μιλά για έκρηξη, αλλά για διαχωρισμούς και ενώσεις των κύριων στοιχείων του σύμπαντος και αυτό ενίοτε το εκφράζει μεταφορικά με προσωποποίηση τους, με γάμους και γεννήσεις, αντί χημικές ενώσεις, όπως συμβαίνει στη δημιουργία των φυτών και ζώων. Λέει συγκεκριμένα ότι η Γαία (= η προσωποποίηση της γης) και ο αστερόεντας Ουρανός (= η προσωποποίηση του ουράνιου θόλου της γης με τα άστρα) ήταν ενωμένοι και αποτελούσαν ενιαίο σύνολο, το Χάος, το οποίο κάποια στιγμή πρώτα γέννησε τη Γαία, ακολούθως εκείνη γέννησε τον Ουρανό και ακολούθως Γαία και Ουρανός γέννησαν τα όρη, τα πελάγη, τον πόντο, τους θεούς κ.α., κάτι που ναί μεν έχει μια λογική βάση, γιατί π.χ. το νερό της γης δημιουργεί την ατμόσφαιρα, όμως κι αυτό είναι λάθος, για τους λόγους που θα δούμε στα παρακάτω.

2) Η θεωρία της Μεγάλης Έκρηξης είναι ελλιπής με συνέπεια να οδηγεί σε αληθοφανή, όμως λανθασμένα συμπεράσματα, αφού δε μας λέει ποια είναι η αιτία ή ποιος είναι εκείνος που από το μηδέν, από το τίποτα (και πως) δημιούργησε την εν λόγω συμπυκνωμένη μάζα ύλης, που μετά έπαθε έκρηξη και δημιούργησε το σύμπαν με τα άστρα, το διάστημα και τους γαλαξίες, αν όχι ο Θεός.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Μερικοί λένε ότι η ερώτηση «τι υπήρχε πριν τη Μεγάλη Έκρηξη;» δεν έχει νόημα, γιατί ο χρόνος δημιουργήθηκε μαζί με το χώρο, την ύλη και την ακτινοβολία ακριβώς τη στιγμή της Μεγάλης Έκρηξης. Όμως αυτό είναι ανοησία, γιατί ο χρόνος, ο χώρος, η ακτινοβολία, η θερμοκρασία κ.α. γεννιούνται πράγματι αυτόματα, όμως αυτό ισχύει όπου υπάρχει ύλη και αφού ύλη υπήρχε έως την υποτίθεται μεγάλη έκρηξη, άρα υπήρχαν και ο χώρος και ο χρόνος κ.α. και δεν υπήρχε μόνο μια άγνωστη υποτίθεται ύλη.

3) Εκρήξεις παρατηρούνται συνεχώς στη γη, καθώς και στα άλλα άστρα, τις οποίες προκαλούν τα καλούμενα ηφαίστεια, δηλαδή η ανάπτυξη μέσα τους φωτιάς - υπερβολικής θερμότητας. Μάλιστα ο τεράστιος ήλιος (αυτός του δικού μας ηλιακού συστήματος, γιατί υπάρχουν και άλλοι) συνεχώς καίγεται και εκρήγνυται. Ωστόσο οι εκρήξεις – φωτιές αυτές ούτε πλανήτες αστέρες δημιουργούν ούτε και απλανείς αστέρες, όπως συμβαίνει στο σύμπαν. Επίσης οι εν λόγω εκρήξεις -φωτιές δε δημιουργούν νέα ύλη, άρα είναι ανόητο να λέγεται αφενός ότι μια έκρηξη σε μια υπάρχουσα συμπυκνωμένη μάζα ύλης που προκλήθηκε λόγω υπερθέρμανσης δημιούργησε το άπειρο, το αχανές σύμπαν. και αφετέρου ότι το σύμπαν αυξάνει συνεχώς απο τότε που έγινε η έκρηξη. Το μόνο που συμβαίνει σε μια μάζα ύλης που παθαίνει υπερθέρμανση ή καύση, είναι να παθαίνει αραιώση και επειδή η αραιώση αυτή απαιτεί χώρο, για να απλωθεί, αν δεν τον βρίσκει, επειδή κάποια άλλη ύλη της είναι εμπόδιο, αναπτύσσει ακατανίκητη δύναμη και εκρήγνυται με σκοπό να απλωθεί, αλλά και για να ανακατευτεί η θερμή ύλη με τη ψυχρή ύλη για ισορροπία.

Υπενθυμίζεται επίσης ότι η αλλαγή θερμοκρασία και η καύση της ύλης ούτε μειώνει ούτε και αυξάνει την ποσότητα της μάζας της. Απλά αυξάνει ή μειώνει τον όγκο της (νόμος Λαβουαζιέ). Και επειδή τα αέρια που υπάρχουν γύρω από τον ήλιο, λόγω της θερμοκρασίας του ήλιου, αραιώνουν περισσότερο και η αραιωμένη ύλη έχει την τάση να καταλαμβάνει όσο χώρο κενό βρίσκει μπροστά της ελαττώνοντας εν ανάγκη στο ελάχιστο την πυκνότητά-έλξη τους, ο όγκος της ύλης του σύμπαντος τείνει να μεγαλώνει, αφού ο χώρος δεν έχει όρια, και όχι η ποσότητα της ύλης του σύμπαντος.

4) Παρατηρώντας το σύμπαν βλέπουμε ότι αυτό από τη μια είναι τεράστιο και από την άλλη ότι είναι ενιαίο. Απλά η ύλη του δεν είναι παντού με την ίδια μορφή, αλλά αλλού είναι με στερεά μορφή (γη, αστέρες κ.α.), αλλού με αέρια (τα διαστήματα μεταξύ των άστρων) και αλλού με υγρή (οι θάλασσες). Κενό αέρα (χώρος με παντελή έλλειψη αέρος, άρα παντελή έλλειψη ύλης) δεν μπορεί να υπάρξει, γιατί δεν το επιτρέπει η βαρύτητα-έλξη της ύλης. Προ αυτού οι γαλαξίες και οι αστερισμοί, επειδή δε στερεώνονται κάπου, αλλά βρίσκονται μέσα στην αχανή αέρια μάζα του σύμπαντος και κάτι όπως οι βάρκες στη θάλασσα, συνεχώς περιπλανούνται οδηγούμενοι σ' αυτό και από τη βαρύτητα -έλξη. Απλά οι γαλαξίες του απώτερου σύμπαντος ως προς εμάς, λόγω της μεγάλης απόστασης, μας φαίνονται είτε ως ακίνητοι είτε ως να απομακρύνονται.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Υπενθυμίζεται ότι λόγω της ακατανίκητης βαρύτητας – έλξης με την οποία η ύλη (και σε στερεά και σε υγρή και σε αέρια μορφή) συνδέει τα σωματίδιά της, δε δημιουργούνται ούτε κενά αέρος ούτε και κενά χώρου, ακόμη και αν έχουμε μικρή πυκνότητα, άρα το διάστημα ήταν και θα είναι πάντα ενιαίο, όσο είναι αυτό, και δε δημιουργήθηκε με την έκρηξη ενός συνόλου μάζας ύλης που υπήρχε σε κάποιο σημείο. Υπενθυμίζουμε επίσης ότι ο αέρας είναι ύλη, όμως επειδή έχει πολύ αραιή πυκνότητα γίνεται αόρατος, δηλαδή φαίνεται σαν να μην υπάρχει τίποτε εκεί, ενώ υπάρχει. Το διάστημα, ήτοι τα υποτίθεται κενά μέρη μεταξύ των άστρων, δεν είναι στην πραγματικότητα κενός χώρος, αλλά χώρος γεμάτος με ύλη όμως σε αέρια μορφή, δηλαδή αέρας, που επειδή δεν είναι ορατός, λόγω πολύ μικρής πυκνότητας, μας δίδει την εντύπωση ότι εκεί είναι κενός χώρος ή κενό αέρος, όμως αυτό είναι λάθος. Όπως μια κανάτα που είναι γεμάτη με νερό μέχρι τη μέση της μας δίδει την εντύπωση ότι από τη μέση και πάνω είναι κενή, ενώ δεν είναι, γιατί εκεί υπάρχει αέρας, έτσι συμβαίνει και με τα διαστήματα μεταξύ των άστρων..

5) Δεδομένου ότι το σύμπαν δεν αποτελείται από ένα μόνο υλικό, αλλά είναι ένα μεγάλο μίγμα από διάφορα υλικά και δεδομένου επίσης ότι τα εν λόγω υλικά (τα επι μέρους στοιχεία της ύλης: οξυγόνο, υδρογόνο...) δεν έχουν όλα τα ίδια χαρακτηριστικά (ποιότητες και ιδιότητες), αλλά καθένα έχει τη δική του π.χ. βαρύτητα-έλξη με τα άλλα, τη δική του θερμοκρασία που τήκεται, τη δική του ιδιότητα της σύνθεσή του με άλλα (π.χ. το υδρογόνο δεν ενώνεται με το σίδηρο, ενώ το οξυγόνο ενώνεται) κ.α. γι αυτό και έχουν δημιουργηθεί κατά καιρούς στα διάφορα μέρη του σύμπαντος οι αστέρες, οι θάλασσες κ.α. Όλα τα υλικά, ακόμη και το σίδηρο, με αύξηση της θερμοκρασίας ή την καύση τους γίνονται αέρια. Το νερό π.χ. με τη θερμοκρασία κάτω από τους 0 βαθμούς κελσίου γίνεται πάγος (στερεό) και πάνω από τους 100 βαθμούς γίνεται υδρατμοί (αέρας). Ομοίως το ξύλο με τη φωτιά-καύση γίνεται καπνός (αέριο), το σίδηρο με τη φωτιά-καύση γίνεται υγρό και μετά αέριο κ.α.

6) Δεδομένου ότι παντού στο σύμπαν υπάρχει ύλη, άρα το σύμπαν είναι δημιούργημα της ύλης και εκείνης τα επιμέρους στοιχεία από τα οποία αποτελείται, τα καλούμενα ύλης: οξυγόνο, υδρογόνο, κάλιο, νάτριο κλπ. Δεδομένου επίσης τα επιμέρους στοιχεία της : οξυγόνο, υδρογόνο... δεν γενούν άλλα, όπως συμβαίνει με τα φυτά και τα ζώα, άρα κάποιος τα δημιούργησα ή είναι η αιτία που δημιουργήθηκαν από το μηδέν και αυτό το έκανε είτε μονομιάς είτε συνεχίζει και το κάνει με κάποιο μηχανισμό.

Και αυτός είναι ο ίδιος που συνάμα ενεργοποίησε - προγραμμάτισε την ύλη προκειμένου να δημιουργεί τα άβια και τα έμβια όντα, ήτοι τα είδη της ύλης, καθώς και είδη των φυτών και των ζώων και ο δημιουργός αυτός ονομάζεται από τις Θρησκείες Θεός.

(Περισσότερα βλέπε πιο κάτω «ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΞΑΥΛΩΣΗ», «Η ΥΠΑΡΞΗ Ή ΟΧΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»)

3. Η ΥΛΗ: ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΜΟΡΦΕΣ, ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ, ΕΞΑΥΛΩΣΗ ΚΛΠ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ (ΑΤΟΜΑ, ΜΟΡΙΑ, ΚΥΤΤΑΡΑ)

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Ύλη λέγεται το αισθητό συστατικό από το οποίο δημιουργούνται-αποτελούνται όλα τα όντα, άβια και έμβια. Δεν υπάρχει υπαρκτό ον που να μη έχει μέσα του ύλη. Την έννοια της ύλης είναι κάπως εύκολο να τη συλλάβουμε, επειδή έχει μάζα, όγκο και βάρος με τα οποία μπορούμε να την αντιληφθούμε με τις πέντε αισθήσεις μας, εκτός και αν έχουμε ύλη που είναι είτε σε ελάχιστη ποσότητα, όπως π.χ. στα μικρόβια (ιούς κ.α.), που τότε την βλέπουμε μόνο με μικροσκόπιο είτε σε ελεύθερη αέρια (και όχι μέσα σε ασκό) μορφή (π.χ. αέρας δωματίου, η ατμόσφαιρα κ.α.), που τότε γίνεται αντιληπτή μόνο στην αφή, αν τη πνεύσει κάποιος, η Φύση ή ο Θεός.

Η ύλη, σύμφωνα με την επιστήμη της Χημείας, αποτελείται από 118 συγκριμένα επιμέρους σωματίδια ή άλλως ΑΤΟΜΑ, τα καλούμενα: οξυγόνο (O), υδρογόνο (H), κάλιο (K), άνθρακας (C) κ.α. και τα οποία **ενώνονται μεταξύ τους και σχηματίζουν τις αμέτρητες χημικές ενώσεις, των οποίων το μικρότερο τμήμα καλείται: ΜΟΡΙΟ, π.χ. το $H_2+O =$ μόριο της χημικής ένωσης που καλείται νερό. Η διαφορά μεταξύ ατόμου και μορίου είναι ότι το μόριο περιλαμβάνει τουλάχιστο δυο άτομα, ενώ τα άτομα είναι τα 118 συγκριμένα διαφορετικά στοιχεία από τα οποία αποτελείται η ύλη.** . Το άτομο ενός χημικού στοιχείου αποτελείται από έναν πυρήνα που περιβάλλεται από ένα ηλεκτρονιακό νέφος. Ο πυρήνας αυτός αποτελείται από νετρόνια και πρωτόνια, ο αριθμός των οποίων ποικίλει. Ειδικότερά τα 118 διαφορετικά στοιχεία **από τα οποία αποτελείται η ύλη** με τη σειρά τους αποτελούνται από μόλις τρία υποατομικά σωματίδια τα οποία καλούνται πρωτόνια που φέρουν θετικό ηλεκτρισμό, ηλεκτρόνια που φέρουν αρνητικό ηλεκτρισμό και νετρόνια που δε φέρουν ηλεκτρισμό. Ο αριθμός των πρωτονίων καθορίζει την ταυτότητα του ατόμου, άρα και του στοιχείου. Για παράδειγμα το άτομο, του κοινού οξυγόνου αποτελείται από 8 πρωτόνια, 8 νετρόνια και 8 ηλεκτρόνια, ενώ το άτομο του κοινού άνθρακα αποτελείται από 6 πρωτόνια, 6 νετρόνια και 6 ηλεκτρόνια. Τα πρωτόνια και τα νετρόνια αποτελούν τον πυρήνα του ατόμου. Γύρω από τον πυρήνα κινούνται τα ηλεκτρόνια..

Τα έμβια όντα , όπως συμβαίνει και στα άβια. αποτελούνται από επί μέρους σωματίδια που λέγονται κύτταρα. Το κύτταρο, όπως και το μόριο στην ύλη, είναι η μικρότερη μονάδα από τις οποίες αποτελούνται οι οργανισμοί. Απλά το κύτταρο έχει βίο, δηλαδή έχει ζωή για κάποιο διάστημα, άρα και όργανα συντήρησης κ.α., ενώ το μόριο όχι. **Τα κύτταρα των φυτών είναι διαφορετικά από αυτά των ζώων.** Τα φυτά με τον οργανισμό τους μετατρέπουν-μεταπλάθουν τα μόρια της ύλης που τρώνε (του χύματος κλπ) σε κύτταρα φυτικά (σε χυμό, ξύλο, φλούδα κ.α.) και τα φυτοφάγα ζώα μεταπλάθουν τα φυτικά κύτταρα που τρώνε σε ζωικά (σε αίμα, κρέας, δέρμα κ.α.). Απλά για λόγους ισορροπίας υπάρχουν και τα σαρκοφάγα ζώα που τρώνε φυτοφάγα ζώα και έτσι βρίσκουν έτοιμα κύτταρα. Υπάρχουν οργανισμοί που αποτελούνται από ένα μόνο κύτταρο, όπως η αμοιβάδα, αλλά και οργανισμοί που αποτελούνται από αναρίθμητα κύτταρα. Στα άβια όντα υπάρχει νερό, ενώ στα φυτά αυτό έχουν μεταπλαστεί σε χυμό ή νέκταρ και στα ζώα αίμα ή ζωμός κ.α. Τα κύτταρα, προκειμένου να διατηρούν τη λειτουργικότητά τους, έχουν όργανα προκειμένου να συνεργάζεται το ένα με το άλλο και συνάμα ν' ανταλλάσσουν συνεχώς ουσίες από και προς το περιβάλλον τους. **Στα κύτταρα των φυτών και των ζώων υπάρχουν-ανιχνεύονται** μόνο τα εξής άτομα της ύλης: ο άνθρακας (C), το υδρογόνο (H), το οξυγόνο (O), το άζωτο (N), ο φώσφορος (P) και το θείο (S).

ΟΙ ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ: ΦΥΤΙΚΗ, ΖΩΙΚΗ, ΣΤΕΡΕΑ, ΥΓΡΗ, ΑΕΡΙΑ

Η ύλη στα όντα παρουσιάζεται με πολλές και διάφορες μορφές. Η ύλη στα έμβια όντα ή άλλως στα φυτά και στα ζώα παρουσιάζεται με δυο μορφές: τη φυτική (κυτταρική) στα φυτά και τη ζωική (κυτταρική) στα ζώα, όμως η επιστήμη της χημείας τις ονομάζει και οργανική ύλη. Η ύλη στα άβια όντα παρουσιάζεται με τρεις μορφές: τη στερεά (μοριακή), την υγρή (μοριακή) και την αέρια (μοριακή).

Όλες οι μορφές της ύλης, όπως και η ίδια η ζωή, οφείλονται στη θερμοκρασία που εκπέμπει το πυρ είτε του ήλιου είτε άλλης πηγής. Χωρίς θερμοκρασία – φως του ήλιου κανένα φυτό ή ζώου δε ζει, γιατί αρρωσταίνει και πεθαίνει. Τα φυτά μετατρέπουν με τον οργανισμό τους και τη συμβολή του φωτός, την καλούμενη αδόκιμα «φωτοσύνθεση», την τροφή τους από μοριακή ύλη σε κυτταρική φυτική. Τα ζώα με τον οργανισμό τους και τη συμβολή του φωτός του ήλιου παράγουν τη βιταμίνη d και με καύση που κάνουν μέσα τους μεταπλάθουν τη φυτική κυτταρική ύλη σε ζωική κυτταρική. Η θερμότητα της καύσης τους γίνεται αισθητή από τον πυρετό τους. Το νερό π.χ. κάτω από τους 0 βαθμούς Κελσίου θερμοκρασία πήζει και γίνεται στερεά ύλη, ήτοι πάγος. Από τους 0 έως τους 99 βαθμούς Κελσίου θερμοκρασία το νερό γίνεται υγρή ύλη και από τους 100 βαθμούς και πάνω βράζει και γίνεται αέρια ύλη, ήτοι υδρατμοί. Η θερμοκρασία τήξης - πήξης κάθε καθαρής ουσίας είναι διαφορετική και χαρακτηριστική για κάθε συγκεκριμένη ουσία. Και το ότι ο αέρας είναι ύλη και μάλιστα με ακατανίκητη δύναμη (έλξη-βαρύτητα κλπ) προκύπτει και από το ότι π.χ. με το ψύχος υγροποιούνται οι υδρατμοί, το έμβολο της τρόμπας δεν κατεβαίνει, αν δε βρουν διέξοδο τα αέρια που υπάρχουν μέσα στην τρόμπια και επίσης δεν ανεβαίνει, αν δε βρουν είσοδο να μπουν μέσα στη τρόμπια τα αέρια που υπάρχουν απέξω της τρόμπιας.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Η περιστροφή της γης γύρω από τον ήλιο, άλλοτε πιο κοντά και άλλοτε πιο μακριά, δημιουργεί στη γη αλλαγές θερμοκρασίας, κάτι που προξενεί-φέρνει τις εποχές και από αυτές ο Χειμώνας φέρνει τις βροχές, τα χιόνια κλπ, η Άνοιξη φέρνει τη πρώτη ανεκτή ζέστη και εκείνη τις εκκολάψεις, αλλά και τις καρποφορίες κλπ. Η ανεκτή θερμοκρασία της Άνοιξης ξυπνά από τη χειμέρια νάρκη τα φυτά και τα ζώα, επίσης τον έρωτα και συνάμα αρχίζουν οι ανθοφορίες στα φυτά κλπ. Όλοι οι καρποί των φυτών φυτρώνουν, αλλά και τα φυτά ανθίζουν την Άνοιξη, ήτοι μόλις τελειώσει ο χειμώνας με τα χιόνια και το κρύο. Ομοίως τα αυγά όλων των ζώων εκκολάπτονται με θερμοκρασία. Τα ωτόκα έμβια όντα (πτηνά, ψάρια κ.α.) είτε κλωσουν τα ίδια τα αυγά τους, για να εκκολαφτούν (μόλις γεννήσουν τα αυγά τους αποκτούν αυτόματα αυξημένη θερμοκρασία που θερμαίνει τα αυγά και έτσι γίνεται η εκκόλαψή τους) είτε τα αποθέτουν στον ήλιο, για να κάνει αυτός τη θέρμανση εκκόλαψη. Τα μη ωτόκα έμβια όντα (τα θηλαστικά) κυοφορούν τα αυγά τους μέσα στη ζέστη της μήτρα τους.

Η ΑΦΘΑΡΣΙΑ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

Τα υπαρκτά όντα, σύμφωνα με τους αρχαίους Έλληνες φιλόσοφους: Δημόκριτο, Επίκουρος κ.α. δε δημιουργούνται από το μηδέν, και το σώμα τους φθείρεται, όμως δεν εξαφανίζεται, γιατί η ύλη είναι άφθαρτη, αθάνατη,

«Μηδέν εκ του μη όντος γίνεσθαι μηδ' ες το μη ον φθείρεσθαι» = Τίποτε δε γίνεται εκ του μη υπάρχοντος και τίποτε υπάρχον δεν εξαφανίζεται (Δημόκριτος 470-380 π.Χ, Διογένης Λαέρτιος ΙΧ 57 και ΙΧ 44).

«Το πάν αεί τοιούτον ην, οίον νυν εστί και αεί τοιούτον έσται. Ουδέν γάρ εστίν εις ό μεταβάλλει» (Επίκουρος 341-271 π.Χ.)

Σημειώνεται ότι: α) Ο Λαβουαζιέ (1743-1794) δεν είναι εκείνος που πρώτος μίλησε για την αφθαρσία της ύλης, αλλά ο Δημόκριτος, σύμφωνα με το Διογένη Λαέρτιο. Απλά ο Λαβουαζιέ έκανε το νόμο αυτό επίκαιρο και συνάμα τον απέδειξε με πείραμα, β) Τα στοιχεία της ύλης είναι εκείνα που είναι άφθαρτα και αθάνατα, αφού σώμα ενός υλικού όντος φθείρεται ή άλλως αλλοιώνεται στα επιμέρους στοιχεία από τα οποία αποτελούνται.

Η ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΞΑΥΛΩΣΗ

Δεδομένου ότι η ύλη υπάρχει, άρα κάποιος τη δημιούργησε. Υλοποιώ σημαίνει ποιώ (= κατασκευάζω) ύλη και εξαϋλώνω σημαίνει αφαιρώ την ύλη από κάτι και το κάνω άυλο, π.χ. αφαιρώ την ύλη από τον άνθρωπο και του μένει η άυλη ψυχή ή μετατρέπω ένα υλικό ον σε ενέργεια ή πνεύμα. Σύμφωνα με τη τους αρχαίους Έλληνες (Όμηρος, Ησίοδος κ.α.) η ψυχή είναι το σώμα μας χωρίς ύλη και κάτι όπως το είδωλό μας μέσα στον καθρέπτη. Κάτι τέτοιο πιστεύεται και σήμερα.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Δεδομένου επίσης ότι η ύλη αποτελείται, σύμφωνα με την επιστήμη της Χημείας, από 118 συγκεκριμένα επιμέρους διαφορετικά σωματίδια ή άλλως άτομα. τα οποία καλούνται: οξυγόνο (O), υδρογόνο (H), κάλιο (K), άνθρακας (C) κ.α., άρα η ύλη δεν είναι κάτι που δημιουργείται ή δημιουργήθηκε από το μηδέν, αλλά είναι κάτι που υλοποιείται ή άλλως δημιουργείται με την ένωση των εν λόγω επιμέρους στοιχείων της. Για παράδειγμα παίρνουμε δυο υδρογόνα και τα ενώνουμε με ένα οξυγόνο και κάνουμε σε θερμοκρασία από 0 – 99 βαθμούς κελσίου και κάνουμε το νερό κ.α.

Δεδομένου επίσης ότι τα άτομα της ύλης, σύμφωνα με την επιστήμη της Χημείας, αποτελούνται με τη σειρά τους από τρία διαφορετικά υποατομικά σωματίδια που λέγονται : πρωτόνια, ηλεκτρόνια και νετρόνια, άρα τα άτομα και τα υποατομικά σωματίδια της ύλης δημιουργούνται μόνο από τη Φύση, το Θεό, αφού ο άνθρωπος δεν έχει τη δυνατότητα αυτή, πλην μόνο να επεξεργάζεται μέρος ύλη προκειμένου να παρασκευάζει τα προς το ζειν, δηλαδή είτε για το φαγητό του είτε για φάρμακά του είτε για τα εργαλεία κ.α. Ο άνθρωπος επίσης δεν μπορεί να αλλάξει και τους κανόνες με τους οποίους τα άτομα τη τα μόρια της ύλης ενώνονται μεταξύ τους, για να δημιουργήσουν τα διάφορα άβια και έμβια όντα, αφού αυτά έχουν χαρακτη-προγραμματιστεί ανεξίτηλα επάνω τους κατά την κατασκευή τους από το δημιουργό τους, κάτι όπως συμβαίνει και με τα κομπιούτερ.

Η ύλη που υπάρχει στο σύμπαν ξέρουμε ότι είναι αχανής, άπειρη, σε ποσότητα – διαστάσεις μάζας που σημαίνει ότι αυτή δε δημιουργήθηκε αυτόματα παντού ούτε και με έκρηξη, αφού οι εκρήξεις και η θερμοκρασία που τις προκαλεί δε γενούν νέα ύλη ή άλλως δεν πολλαπλασιάζει την ύλη. Επίσης ξέρουμε από την ανάλυσή της ότι τα υποατομικά στοιχεία της, δηλαδή: τα πρωτόνια, νετρόνια και ηλεκτρόνια είναι σε σύνθεση ό,τι περίπου και η ηλεκτρική ενέργεια , άρα η ύλη του σύμπαντος αρχικά ήταν με μια άλλη μορφή από αυτή που έχει σήμερα με τις τρεις μορφές, τη στερεά, την υγρή και την αέρια και μετά μεταμορφώθηκε στη σημερινή γνωστή ύλη, με κοσμολογικές διεργασίες που ήταν διαφορετικές από αυτές που γνωρίζουμε σήμερα.

Δεδομένου επίσης ότι τα άτομα της ύλης, σύμφωνα με την επιστήμη της Χημείας, αποτελούνται με τη σειρά τους σε άλλα υποατομικά σωματίδια που λέγονται : πρωτόνια, ηλεκτρόνια και νετρόνια και τα οποία είναι όπως αυτά που περιέχει η ενέργεια ή που παράγει η μηχανή μιας ηλεκτρογεννήτριας, άρα η ύλη είναι υλοποίηση της ενέργειας που παράγει ο Θεός, η Φύση. Οι ηλεκτρογεννήτριες που κατασκευάζει άνθρωπος παράγουν-δημιουργούν ίδια σωματίδια, δηλαδή πρωτόνια, ηλεκτρόνια και νετρόνια με την τριβή πηνίων σε ηλεκτρομαγνήτες. Αντίθετα η Φύση, ο Θεός έχει άλλου είδους μηχανισμούς -τρόπους να παράγει – δημιουργεί πρωτόνια, ηλεκτρόνια και νετρόνια. Για παράδειγμα ο ήλιος με τη θερμοκρασία του δημιουργεί τα νεφελώματα υδρατμών στον ουρανό με ύλη και αντιύλη. Μάλιστα όταν συμβεί να συναντηθούν δυο σύννεφα όπου το ένα να είναι με αντιύλη (δηλαδή έχοντας μόνο ηλεκτρόνια που είναι φορτισμένα με αρνητικό ηλεκτρισμό) και το άλλο να είναι με ύλη (δηλαδή έχοντας μόνο πρωτόνια που είναι φορτισμένα με θετικό ηλεκτρισμό), το αποτέλεσμα της συνάντησής είναι η έκρηξη, οι βροντές, οι αστραπές, η βροχή κλπ.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Και κατόπιν των ως άνω το ερώτημα που μένει να απαντηθεί είναι ποιος είναι αυτός που δημιούργησε (και πώς) το μηχανισμό ή μηχανισμούς δημιουργίας της ύλης και αντιύλης, τα υποατομικά σωματίδια: πρωτόνια, ηλεκτρόνια και νετρόνια της φύσης, τα οποία υλοποιήθηκαν. Και η απάντηση είναι ότι αυτός που δημιούργησε τα εν λόγω υποατομικά σωματίδια, την ύλη και την αντιύλη, είναι ο ίδιος που συνάμα και αυτόματα τα προγραμματίσε (τους ενσωμάτωσε ποιότητες και ιδιότητες) έτσι ώστε από μόνα τους να δημιουργούν με τις ενώσεις τους τα άβια και έμβια όντα και αυτός είναι εκείνος που οι θρησκείες τον ονομάζουν Θεό, όπως είδαμε πιο πριν. Και το ότι τα στοιχεία της ύλης είναι προγραμματισμένα εκ κατασκευής το πως να συνδέονται με άλλα είναι κάτι που προκύπτει εξετάζοντας τις καλούμενες ποιότητες και ιδιότητες των στοιχείων της ύλης όπου και π.χ. βλέπουμε ότι το υδρογόνο ενώνεται με το οξυγόνο μόνο σε ποσότητα δυο προς ένα και δημιουργεί το νερό, ενώ δεν ενώνεται καθόλου με το σίδηρο και άλλα υλικά. Ομοίως παρατηρώντας τα φυτά και τα ζώα βλέπουμε ότι είναι όλα προγραμματισμένα (μέσω των γονιδίων, του dna) να γεννούν το ένα το άλλο και όχι με το να ενώνει κάποιος τα υλικά από τα οποία αποτελούνται κ.α. Ομοίως παρατηρώντας τα διάφορα άβια όντα βλέπουμε ότι το καθένα από αυτά είναι προγραμματισμένο με μια συγκεκριμένη θερμοκρασία να γίνεται στερεό σώμα, με μια άλλη συγκεκριμένη να γίνεται υγρό και με μια άλλη συγκεκριμένη αέριο και δεν ισχύει η αυτή θερμοκρασία για όλα.

Σημειώνεται ότι:

1) Η λέξη «εξαύλωση» στην επιστήμη της Χημείας χρησιμοποιείται για να ονομάσει το φαινόμενο της σύγκρουσης ενός υποατομικού σωματιδίου ύλης μάζας m και ενός αντίστοιχου αντιύλης επίσης μάζας m . Όταν ένα σωματίδιο συγκρούεται με το αντισωματίδιο του εξαυλώνονται, αφήνοντας πίσω τους μόνο ενέργεια υπό μορφή ακτινοβολίας γ (ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία). Αν αντισωματίδια ενωθούν με κανονικά σωματίδια, τότε το σύνολο των μαζών τους μετατρέπεται σε ενέργεια σύμφωνα με τη σχέση $E=mc^2$. Η αντιύλη, λένε, δεν έχει παρατηρηθεί πουθενά στο σύμπαν μέχρι σήμερα, αλλά είναι δυνατό να παραχθεί τεχνητά σε επιταχυντές σωματιδίων.

2) Τα υποατομικά σωματίδια πριν από το 1961 πιστευόταν πως ήταν μόνο τα πρωτόνια, τα νετρόνια και τα ηλεκτρόνια. Σήμερα, σύμφωνα με την καλούμενη κβαντική φυσική, λέγεται ότι τα πρωτόνια και τα νετρόνια αποτελούνται από ακόμα μικρότερα σωματίδια, τα λεγόμενα κουάρκ. Επιπλέον, λέγεται, ότι το ηλεκτρόνιο έχει έναν σχεδόν χωρίς μάζα "σύντροφος", το νετρίνο. Και τα δύο, ηλεκτρόνιο και νετρίνο, είναι λεπτόνια. Ωστόσο και με αυτή τη διάκριση δεν αλλάζει κάτι, γιατί πάντα θα τίθεται το θέμα ποιος και πώς δημιούργησε από το μηδέν αυτά τα επιμέρους στοιχεία της ύλης, αν όχι ο Θεός.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

3) Κάποιοι ισχυρίζονται ότι η ύλη του σύμπαντος που γνωρίζουμε πιθανόν να προέκυψε από μετασχηματισμό της καλούμενης «σκοτεινής ύλης» που υπάρχει στο διάστημα. Σκοτεινή ύλη ονομάζουν την ύλη που υπολογίζουν ότι υπάρχει στα απώτερα μέρη του σύμπαντος και όπου με τα τηλεσκόπια φαίνονται να είναι με σκοτεινό χρώμα. Υπολογίζουν επίσης ότι η ύλη αυτή είναι διαφορετικής σύνθεσης από αυτή που γνωρίζουμε (της γης, της σελήνης κ.α.), επειδή δεν ακτινοβολεί, όπως η γνωστή. Η υπόθεση αυτή έχει μια λογική, όμως δε μας λένε και ποιος (και πως) είναι εκείνος που δημιούργησε από το μηδέν αυτή τη σκοτεινή ύλη, αν όχι ο Θεός.

4. Η ΒΑΡΥΤΗΤΑ, Ο ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ,

Ο χρόνος, ο χώρος και η βαρύτητα είναι οντότητες μη υλικές, όμως δημιουργούνται αυτόματα όπου γεννιέται ή υπάρχει ύλη.

Χώρος λέγεται το μέρος όπου βρίσκονται ή καταλαμβάνουν τα άβια και τα έμβια όντα. Η λέξη χώρος είναι σύνθετη, παράγεται από τις λέξεις χάος + όριο/όριο = ένα μέρος του χάους. Πρώτα, σύμφωνα με τη θεογονία του Ησιόδου, υπήρχε το Χάος, το οποίο γέννησε τη Γη και η Γη τον Ουρανό. Ακολούθως Γη και Ουρανός γέννησαν τα πάντα και το το ζειν (το θεό με το όνομα Ζεύς): «Ήτοι μεν πρώτιστα Χάος γένετ'· αυτὰρ ἔπειτα Γαί̅ ευρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλές...» (= Στ' αλήθεια πρώτα–πρώτα το Χάος έγινε. Κι ύστερα η πλατύστερνη η Γη, η σταθερή πάντοτε ἔδρα όλων των αθανάτων...).

Χρόνος λέγεται η διάρκεια του βίου ενός όντος ή το πόσο διαρκεί η ενέργεια ή η πάθησή τους κ.α. Η λέξη χρόνος είναι επίσης σύνθετη, παράγεται από το εκρέω > έκρηξη, κρήνη > κρουός, Κρόνος > χρόνος κ.α. Ο Κρόνος, σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία και την ερηνεία των ορφικών, είναι ο Κρόνος > χρόνος = ο Θεός που στη βασιλεία του, στο ροή του γεννιούνται τα πάντα, αλλά και που στη βασιλεία του, στη ροή του τρώει- πεθαίνουν τα πάντα, απλά η ζωή (ο Ζευς) γλυτώνει, γιατί τον τυλίγει η μάνα του σε ένα μανδύα (υπονοείται το σπέρμα).

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Βαρύτητα λέγεται η ακατανίκητη δύναμη με την οποία η ύλη, π.χ. η γη, έλκει-ενώνει τα επιμέρους σωματίδιά της προκειμένου να μην αποσπαστούν από αυτήν ή αν αποσπάστηκαν να τα φέρει πίσω, Λόγω της ακατανίκητης έλξης αυτής δεν είναι δυνατόν να δημιουργεί κενό χώρου μέσα στην ύλη είτε αυτή είναι σε στερεά είτε σε υγρή είτε σε αέρα μορφή. Όταν ένα υλικό , π.χ. μια πέτρα, τοποθετηθεί μέσα σε κάτι άλλο υλικό (π.χ. μέσα σε αέριο ή νερό ή άμμο κ.α.), τότε ο εξωτερικός χώρος του εν λόγω αντικειμένου είναι και αυτός με ύλη, οπότε ο εξωτερικός χώρος έλκει και έλκεται με τον εσωτερικό και προ αυτού γίνονται ένα σώμα. Όταν το ίδιο αντικείμενο τοποθετηθεί όχι μέσα σε κάτι υλικό, αλλά σε ένα παντελώς κενό μέρος (δηλαδή σε χώρο χωρίς ύλη είτε σε αέρια είτε σε υγρή είτε σε αέρια μορφή), τότε αυτό δεν έχει βάρος, αφού ούτε έλκει ούτε έλκεται και απλά όπου τοποθετηθεί εκεί θα μείνει ακίνητο. Βάρος ονομάζεται η φυσική ιδιότητα που έχουν όλα τα υλικά σώματα, όταν αποσπώνται από κάπου και μετά να αφήνονται ελεύθερα, να πέφτουν με δύναμη προς τα κάτω ή να πιέζουν άλλα που βρίσκονται κάτω από αυτά, κάτι που οφείλεται στην καλούμενη βαρύτητα, Κάθε υλικό αντικείμενο έχει το δικό του βάρος, κάτι που εξαρτάται από την πυκνότητα της ύλης της μάζας του. Τα στερεά έχουν μεγάλο βαρος επειδή έχουν μεγάλη πυκνότητα σε σχέση προς τα υγρά και τα αέρια και μετά τα υγρά, ο λόγος που σε ένα μείγμα τους κάτω είναι τα στερεά. επάνω τους τα υγρά και επάνω-επάνω τα αέρια.

Τα ελκόμενα σώματα κινούνται με επιταχυνόμενη κίνηση προς το έλκον σώμα. Οι έλξεις είναι αμοιβαίες. Η πυκνότητα-συνοχή-ενότητα της ύλης στο σύμπαν δεν είναι παντού ίδια, άρα και η ίδια βαρύτητά. Το μέτρο της αντίστασης, που παρουσιάζει κάθε σώμα στη μεταβολή της κινητικής του κατάστασης, το ονομάζουμε μάζα του σώματος. Η δύναμη έλξης, που ονομάζεται βάρος, είναι μεγαλύτερη όταν τα σώματα είναι πλησιέστερα ή όταν έχουν μεγαλύτερη μάζα. Ο νόμος του Νεύτωνα για τη βαρύτητα διατυπώνεται ως εξής: «Κάθε σώμα στο σύμπαν έλκει κάθε άλλο σώμα με δύναμη ανάλογη του γινομένου των μαζών τους και αντιστρόφως ανάλογη του τετραγώνου της απόστασης του κέντρου μάζας τους»: $F = G \cdot m_1m_2/r^2$.

Χρόνος νεκρός ούτε υπάρχει ούτε και μπορεί να γίνει, γιατί απο τη μια ο χρόνος δημιουργείται αυτόματα όπου δημιουργηθεί ένα ον, έμβιο ή άβιο, είναι ο βίος του, και από την άλλη με το που θα ξεκινήσει δε σταματά πλην μόνο με θαύμα ή υπερφυσικές δυνάμεις, όπως π.χ. να σταματήσουμε τη ζωή ενός ζώου ή να σταματήσουμε να βγαίνει ο ήλιος από την ανατολή κ.α.

Κενός χώρος με την κυριολεκτική έννοια του όρου ούτε υπάρχει ούτε και μπορεί να γίνει, γιατί απο τη μια ο χώρος δημιουργείται αυτόματα όπου δημιουργηθεί ένα ον, έμβιο ή άβιο, είναι το μέρος που καταλαμβάνει η μάζα του, και από την άλλη μέσα στην ύλη δεν μπορεί να σχηματιστεί κενό (χώρος χωρίς ύλη είτε σε στερεά είτε σε υγρή είτε σε αέρια μορφή), γιατί χρειάζονται υπερφυσικές δυνάμεις, για να νικήσουν την καλούμενη έλξη- βαρύτητα της ύλης με την οποία ενώνει τα σωματίδιά της. Απλά λέμε π.χ. ότι στο τάδε δοχείο υπάρχει «κενός χώρος», επειδή αυτό δεν είναι πλήρες ύλης σε στερεά ή υγρή μορφή (π.χ. πλήρες νερού), αλλά και αέρας, όμως και ο αέρας είναι ύλη με άλλη μορφή.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Κενό (χώρου) διαστήματος θεωρείται από εκεί και πέρα που τελειώνει το υπαρκτό διάστημα, αφού από εκεί και πέρα δεν υπάρχει ύλη. Στο χώρο αυτό δεν μπορεί να βρεθεί υλικό ον και αν βρεθεί, όπως βρέθηκε το υλικό σύμπαν, θα παραμείνει ακίνητο λόγω έλλειψης βαρύτητας

Κενό αέρος επίσης ούτε υπάρχει ούτε μπορεί να γίνει για τον ίδιο λόγο που δεν μπορεί να δημιουργηθεί και κενός χώρος μέσα σε υγρή ή στερεά μορφής ύλης. Απλά στη μηχανολογία «κενό αέρος» χαρακτηρίζεται οποιαδήποτε περιοχή εντός της οποίας η πίεση ενός αερίου είναι μικρότερη της ατμοσφαιρικής πίεσης.

Η αντλία, με το κενό αέρος που πάει να δημιουργήσει, αμέσως αναγκάζει το νερό να βγει από το πηγάδι, δηλαδή κάνει αναρρόφηση και να συμπληρώσει το κενό. Κενό αέρος πάει να δημιουργήσει και η βεντούζα με την αύξηση του χώρου της, όμως, επειδή δε γίνεται κενό, η βεντούζα αποφορά-συγκρατεί ό,τι βρίσκεται κάτω από αυτήν ή αποφράζει ό,τι υπάρχει στους σωλήνες, για να μπει μέσα ύλη κατά προτεραιότητα σε αέρια και μετά με υγρή μορφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο

Η ΥΠΑΡΞΗ Ή ΟΧΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Από τη μια υπάρχουν εκείνοι που πιστεύουν ότι ο Θεός υπάρχει, ότι ο θεός είναι υπαρκτή οντότητα, και από την άλλη οι άθεοι, ήτοι αυτοί που πιστεύουν ότι ο Θεός δεν υπάρχει ή άλλως ότι ο Θεός είναι φανταστικό δημιούργημα και το ερώτημα είναι ποιος έχει τελικά δίκιο.

1. ΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΗΣ ΕΥΣΤΑΘΟΥΝ – ΟΝΤΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ

Α. ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝΘΕΩΝ

Τα επιχειρήματα αυτών που ισχυρίζονται ότι ο Θεός υπάρχει, των ένθεων, είναι τα εξής:

1) Ο Θεός υπάρχει, όμως δεν είναι πρόσωπο, ζώο ή πράγμα, για να είναι αντιληπτός στις αισθήσεις, αλλά πνεύμα, σύμφωνα με τη Γενεση και τον Ευαγγελιστή Ιωάννη:

«πνεύμα ο Θεός, και τους προσκυνώντας αυτόν εν πνεύματι..» (Ιωάννης 4:24),

«και είπε Κύριος ὁ Θεός· ου μη καταμείνη το πνεύμα μου εν τοις ανθρώποις τούτοις εις τον αιώνα δια το είναι αυτούς σάρκας, έσονται δε αι ήμέραι αυτών εκατόν εικοσι έτη.» (Γένεσις 6-3).

2) Η ευταξία και η ύπαρξη ζωής στο σύμπαν δείχνουν ότι υπάρχει δημιουργός που τη διαφεντεύει και αυτόν ονομάζουμε Θεό.

3) Όλα όσα γνωρίζουμε κάποιος τα έκανε ή είναι η αιτια που υπάρχουν, άρα και το συμπαν, αφού υπάρχει, κάποιος το έκανε ή είναι η αιτια που έγινε και αυτόν ονομάζουμε Θεό:

« Άνευ αιτίου ουδέν εστίν» = **Άνευ αιτίου τίποτα δεν υπάρχει (Αριστοτέλης 384 – 322 π.Χ.)**

Β. Η ΓΕΝΕΣΗ ΜΙΛΑ ΣΩΣΤΑ, ΟΜΩΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ

Η Γένεση του Μωυσή, τα λεγόμενα της οποίας ασπάζονται οι μεγαλύτερες θρησκείες στον κόσμο: Ιουδαισμός, Χριστιανισμός, Μουσουλμανισμός κ.α., σχετικά με τη δημιουργία του κόσμου, ως γνωστό, αναφέρει ότι ο Θεός είναι εκείνος που καταρχάς δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και μετά είπε στην ακατέργαστη ακόμη γη από τη μια να βλαστήσει κάθε είδος φυτών (βοτάνων, θάμνων κλπ) και από την άλλη να βγάλει τα κάθε είδη των έμψυχων όντων, ήτοι τα ζώα τετράποδα, ερπετά, θηρία κ.α. και έτσι έγινε. Ακολούθως ο ίδιος έπλασε τον άνθρωπο, τον οποίο μετά φύσηξε στο πρόσωπό του και με το πνεύμα του αυτό πήρε ψυχή ζώσα:

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

«Εν αρχή εποίησεν ὁ Θεός τον ουρανόν και την γην. ἡ δε γη ἦν ἀόρατος και ἀκατασκεύαστος, και σκότος ἐπάνω τις ἀβύσσου, και πνεύμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω του ὕδατος και εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φως· και ἐγένετο φως..... και εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γη βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος και καθ’ ὁμοιότητα, και ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ου το σπέρμα αὐτοῦ εν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. και ἐγένετο οὕτως. και ἐξήνεγκεν ἡ γη βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος και καθ’ ὁμοιότητα, και ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ου το σπέρμα αὐτοῦ εν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς..... “Και εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω ἡ γη ψυχὴν ζώσαν κατὰ γένος, τετράποδα και ἐρπετά και θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος. και ἐγένετο οὕτως. και εποίησεν ὁ Θεός τα θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, και τα κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν και πάντα τα ἐρπετά τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν. και εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά. και εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ’ εἰκόνα ἡμετέραν και καθ’ ὁμοίωσιν,.>> (Γένεσις 1, 1 – 30)

«και ἐπλασεν ο Θεός τον ἄνθρωπον, χούν ἀπὸ τῆς γῆς, και ἐνεφύσησεν εἰς το πρόσωπον αὐτοῦ πνοήν ζωῆς, και ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζώσαν ». (Γένεσις 2, 7.24)

Μελετώντας προσεχτικά τα ως ἄνω που ἀναφέρει ἡ Γένεση, σχετικά με το Θεό και τὴ δημιουργία του κόσμου, και συγκρίνοντάς τα με αὐτά που ἀναφέρουν οἱ ἐπιστήμονες φυσικοὶ και οἱ βιολόγοι, βλέπουμε ὅτι αὐτά που λέει ἡ Γένεση εἶναι σωστά, μόνο που μερικά ἀπὸ αὐτά λέγονται με μυθική ἀφήγηση ἢ ἄλλως μεταφορικά, ὁπότε για να γίνουν κατανοητά ἀπαιτοῦν μύηση στους ἀμύητους. Για παράδειγμα:

1) Λέγοντας ἡ Γένεση ὅτι ο Θεός ἐπλασε τον ἄνθρωπο με τα χέρια του ἀπο πηλό και μόλις τον τέλειωσε τον φύσηξε στο πρόσωπο και ἔτσι πήρε αὐτός ζωὴ εἶναι φανερό ὅτι ἐδῶ μιλά μεταφορικά και ὄχι με κυριολεξία, ἀφού ο ἄνθρωπος δεν πλάθεται ἀπο πηλό οὔτε και με τα χέρια κάποιου, ὁμως ἀπὸ τὴν ἄλλη:

Α) Πράγματι ο ἄνθρωπος πλάθεται ἀπὸ πηλό, μόνο που τὴν πλάση αὐτὴ δεν τὴν κάνει ο ἴδιος Θεός με τα χέρια του ἢ κάποιος ἄλλος, ἀλλὰ τα γεννητικά ὄργανα που ἐφτιαξε ο Θεός στον ἄνθρωπο κατὰ τὴ δημιουργία τους, ἀρα πράγματι ο Θεός τελικά πλάθει τους ἀνθρώπους. Και ἐπίσης πράγματι οἱ ἄνθρωποι πλάθονται ἀπὸ πηλό, ἀφού το σώμα του ἀποτελεῖται ἀπὸ νερό και ὑλικά τῆς γῆς (ἀνθρακα ὑδρογόνο, οξυγόνο, το ἄζωτο, φώσφορο και θείο), τα ὑλικά του οἴοιου λαμβάνουν τα γεννητικά ὄργανα ἀπὸ τὴ γῆ μέσω τῆς τροφῆς. Απλά ἡ πλάση αὐτὴ ἰσχύει ὄχι μόνο για τον ἄνθρωπο, ἀλλὰ και για ὅλα τα ἄλλα ἔμβια ὄντα, ἀφού και αὐτά πλάθονται ἀπὸ τα γενετικά ὄργανα των γονιῶν τους, τα ὁποία τους τα χάρισε ο Θεός, και με τον ἴδιο πηλό (ἀπὸ στοιχεῖα τῆς ὕλης: γῆς: νερό, ἀνθρακα ἄζωτο κλπ.).

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Β) Πράγματι ο άνθρωπος είναι πνεύμα, αφού μόλις γεννηθεί, αν δεν αναπνεύσει την πνοή του θεού, δε ζει, δεν παίρνει ζωή και αυτή την πνοή την κάνει ένως ότου πεθάνει. Ο λόγος που η Γένεση λέει ότι ο Θεός είναι πνεύμα. Χωρίς την πνοή της Φύσης, του Θεού δεν ανάβει η φλόγα της μηχανής εσωτερικής καύσης που έχει ο άνθρωπος μέσα του και έτσι να λειτουργήσει και το ότι η φλόγα -πυρ υπάρχει μέσα στον άνθρωπο γίνεται φανερό από τον πυρετό του που δημιουργείται μέσα στα πνευμόνια-φλέβες του. Και αυτό είναι κάτι που ισχύει όχι μόνο για τον άνθρωπο, αλλά και για όλα τα άλλα έμβια όντα, αφού και αυτά αναπνέουν, μόνο που άλλα έχουν για αυτό πνευμόνια, άλλα βράγχια (τα ψάρια) κ.α. Ζωή χωρίς την (ανα)πνοή της φύσης, του θεού δεν υπάρχει. Μόλις σταματήσει να αναπνέει ο άνθρωπος, αλλά και κάθε άλλο φυτό και ζώο, αμέσως πεθαίνει.

2) Λέγοντας η Γένεση ότι ο Θεός έπλασε την πρώτη γυναίκα, την Εύα, παίρνοντας ένα πλευρό από τον πρωτόπλαστο, το Αδάμ, είναι φανερό ότι η Γένεση και εδώ μιλά μεταφορικά συνάμα ηθοπλαστικά θέλοντας να δείξει έτσι ότι οι άντρες και οι γυναίκες είναι ένα, να αγαπιούνται. Και το ότι η γυναίκα προήλθε από τον άντρα είναι κάτι που αποδεικνύεται και από το ότι ο άντρας φέρει μαστούς, ενώ δε γεννά και δε θηλάζει κ.α..

3) Λέγοντας η Γένεση ότι ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο «κατ' εικόνα και ομοίωσή του» είναι φανερό ότι η Γένεση και εδώ μιλά μεταφορικά και συνάμα ηθοπλαστικά. Η Γένεση δε λέει ότι ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο «όμοιο με το θεό», αλλά «κατ' ομοίωση», θέλοντας με αυτό να δείξει ότι ο άνθρωπος πρέπει να σέβεται τα άλλα πλάσματα, γιατί τον έκανε παρόμοιό του, τον έκανε ένα μικρό θεό, αφού του χάρισε πέραν των άλλων και πάρα πολύ μυαλό(πνεύμα) και έτσι εξουσιάζει όλων των άλλων πλασμάτων στη Γη. Κάνει ό,τι θέλει. Πάει όπου θέλει. Παίρνει όποιο φυτό ή ζώο ή πράγμα θέλει και το τρώει ή το κάνει βοηθό του ή το θανατώνει κ.α. Απλά δεν κάνει όλα όσα κάνει και ο Θεός, όπως π.χ. να δημιουργεί από του μηδενός είδη ύλης και είδη φυτών και ζώων.

4) Λέγοντας η Γένεση ότι ο Θεός έπλασε τον ουρανό και τη γη κυριολεκτεί, αφού, όπως θα δούμε πιο κάτω, ο Θεός πράγματι δημιουργεί τα πάντα, μόνο που δεν τα δημιουργεί ο ίδιος ένα-ένα, αλλά απλώς δημιούργησε τα πρώτα από αυτά, τα οποία συνάμα ενεργοποίησε και προγραμμάτισε, όπως τα κομπιούτερ, ώστε να δημιουργούν το ένα το άλλο. Δημιούργησε καταρχήν τα πρώτα από τα άβια όντα, τα άτομα της ύλης: οξυγόνο, υδρογόνο, άνθρακα κλπ, τα οποία συνάμα ενεργοποίησε (τα φόρτωσε με ενέργεια) και προγραμμάτισε (δηλαδή τους εγχάραξε τις ποιότητες και ιδιότητες) για το πως να ενώνονται και πως να δημιουργούν τα άλλα άβια όντα και έτσι γίνεται. Το υδρογόνο .π.χ. έχει το ίδιο να ενώνεται με το οξυγόνο, όχι όμως με το σίδηρο κ.α. Κατόπιν δημιούργησε τα πρώτα από τα έμβια όντα, τα πρώτα από τα φυτά και από τα ζώα, τα οποία συνάμα ενεργοποίησε και προγραμμάτισε (τους εγχάραξε αυτό που λέμε σήμερα γενετικό κώδικα με τα γονίδια ή άλλως dna) για το πως να λειτουργούν, πως να γεννούν το ένα το άλλο, πως να δημιουργούν είδη ή άλλως να αποτελούν διατροφική αλυσίδα και έτσι να μην κινδυνεύουν να αφανιστούν όλα λόγω έλλειψης τροφής, χώρου κ.α. και έτσι γίνεται. Το ένα φυτό και το ένα ζώο γεννά το άλλο κλπ. (Περισσότερα βλέπε στα παρακάτω)

2. ΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΑΘΕΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΚΤΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ , ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΧΙ ΜΙΑ, ΑΛΛΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΕΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

A. ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΕΩΝ

Τα επιχειρήματα αυτών που ισχυρίζονται ότι ο Θεός δεν υπάρχει, των άθεων, είναι τα εξής:

α) Ο Θεός δεν υπάρχει, είναι ον της φαντασίας μας, αφού δεν υπάρχουν αποδείξεις για την ύπαρξή τους μια και κανένας δεν τον έχει αντιληφθεί, δηλαδή δεν το έχει δει, ακούσει κλ., έστω και με μια από τις πέντε αισθήσεις του.

β) Αν ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο, δηλαδή τα πάντα που υπάρχουν, τότε αυτόν ποιος τον δημιούργησε ή πώς υπήρχε πάντοτε χωρίς να έχει δημιουργηθεί.

γ) Τα είδη των άβιων όντων, ήτοι το χύμα, το νερό, οι πέτρες κ.α., δημιουργούνται όχι από το Θεό, αλλά με την ένωση των επιμερους στοιχείων της ύλης, τα οποία ονομάζονται: υδρογόνο, οξυγόνο, κάλιο κ.α., όπως π.χ. η ένωση υδρογόνου και οξυγόνου γεννά το νερό κ.α. Ομοίως τα είδη των έμβιων όντων (των φυτών και των ζώων) δημιουργούνται όχι από το Θεό, αλλά από μόνα τους και με εξέλιξη, ήτοι με τον τρόπο που αναφέρει η καλούμενη θεωρία της εξέλιξης.

δ) Ο εγκέφαλος (το μυαλό) του κάθε οργανισμού και όχι Θεός, είναι εκείνος που τον διεγείρει και καθοδηγεί, μέσω των οργάνων του, στις βιολογικές του ενέργειες και ο οποίος είναι κάτι που δημιουργήθηκε από μόνος του και εξελικτικά, ήτοι με τον τρόπο που αναφέρει η καλούμενη θεωρία της εξέλιξης.

ε) Το ότι δε γνωρίζουμε πως δημιουργήθηκε ή ποιος είναι η αιτία που δημιουργήθηκε κάτι, π.χ. η ύλη ή ένα φυτό ή ένα ζώο κ.α. δε σημαίνει ότι αυτό το έκανε ο Θεός, καθώς λένε οι θρησκείες

B. ΟΙ ΑΤΡΑΝΤΑΧΤΕΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Οι απόψεις των άθεων, σχετικά με τη μη ύπαρξη του θεού, είναι εκτός πραγματικότητας, επιδερμικές, γιατί:

1) Το ότι κανένας δεν έχει αντιληφθεί το Θεό με τις αισθήσεις του, δηλαδή δεν τον έχει δει με τα μάτια του ή δεν τον έχει ακούσει με τα αυτιά του κ.α. δε σημαίνει και ότι ο Θεός δεν υπάρχει, όπως λένε οι άθεοι, γιατί και ο αέρας (αυτός του δωματίου, της ατμόσφαιρας κ.α.) υπάρχει, είναι μια από τις μορφές της ύλης, όμως δεν είναι αντιληπτός στις αισθήσεις, πλην μόνο αν τον πνεύσει κάποιος, η Φύση, ο Θεός, που τότε γίνεται αντιληπτός μόνο στην αφή. Επίσης και τα μικρόβια (ιοί, βακτηρίδια κ.α.) υπάρχουν και όμως δεν είναι αντιληπτά στις αισθήσεις. Επίσης και οι πομποί του ραδιόφωνού, της τηλεόρασης, του ασυρμάτου κ.α. με τα ηλεκτρομαγνητικά τους κύματα υπάρχουν, όμως και αυτά δεν είναι αντιληπτά στις αισθήσεις. Και αφού αέρας, μικρόβια, ηλεκτρομαγνητικά κύματα κλπ. υπάρχουν, αποδεικνυόμενα από τις ενέργειές και τα αποτελέσματά τους, άρα και ο Θεός υπάρχει, αφού αποδεικνύεται και αυτός από τις ενέργειες και τα αποτελέσματά του, όπως θα δούμε στα παρακάτω.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

2) Θα είχαν δίκιο οι άθεοι να λένε ότι ο Θεός δεν υπάρχει και ότι π.χ. τα φυτά και τα ζώα όντα γίνονται από μόνα τους και με εξέλιξη, αν μας το υπέδειχναν με πείραμα, όπως π.χ. παίρνοντας υλικά και δημιουργώντας ένα φυτό ή ένα ζώο. Ωστόσο κορυφαίοι επιστήμονες στον κόσμο όχι μόνο δεν έφτιαξαν ένα φυτό ή ζώο, αλλά και δεν μπόρεσαν να αλλάξουν να μεταπλάσουν ένα μόριο της ύλης σε ζωτανό κύτταρο, άρα είναι ανοησία να λέει κάποιος ότι δεν υπάρχει Θεός.

3) Αυτό που λέμε Θεός δεν είναι άνθρωπος ή φυτό ή ζώο ή πράγμα, ώστε να γίνεται αντιληπτός από τις αισθήσεις μας, αλλά κάτι άλλο, πνεύμα που ενυπάρχει στα έμβια όντα και τους δίδει τη ζωή, αλλά και που συνεχίζει να τα διεγείρει και καθοδηγεί σε όλες τις βιολογικές τους ενέργειες, σύμφωνα με την Αγία Γραφή. Τώρα αν ο Θεός δεν είναι πνεύμα, αλλά κάτι άλλο είναι υπό συζήτηση. Δε σηκώνει όμως καμία συζήτηση το ότι δεν υπάρχει Θεός ή άλλως δημιουργική δύναμη, αφού τα πάντα που γνωρίζουμε κάποιος ή κάτι είναι η αιτία που δημιουργούνται, καθώς λέει και ο Αριστοτέλης («Άνευ αιτίου ουδέν εστί» Αριστοτέλης Ρητορική, II, Κεφ. 23), οπότε και την ύλη (ουρανό και γη), καθώς και τα έμβια όντα (τα φυτά και τα ζώα) κάποιος τα δημιούργησε ή κάτι είναι αιτία που δημιουργήθηκαν και αυτόν και μόνο (το δημιουργό της ύλης και των έμβιων όντων) τον ονομάζουμε Θεό και όχι οποιονδήποτε άλλο.

4) Το ότι τα έμβια όντα γεννούν το ένα το άλλο με την ένωση αρσενικού και θηλυκού (π.χ. ο λύκος με τη λύκαινα γεννούν το λυκόπουλο κ.α.) και επίσης το ότι τα άβια όντα γεννιούνται με την ένωση των επιμέρους στοιχείων της ύλης (π.χ. το υδρογόνο με το οξυγόνο ενώνονται και γεννούν το νερό κ.α.) δε σημαίνει και ότι δεν υπάρχει δημιουργός Θεός. Ο Θεός δημιουργός υπάρχει, μόνο που δε δημιουργεί ο ίδιος ένα-ένα τα όντα, άβια και έμβια, αλλά απλώς δημιουργεί-δημιούργησε τα βασικά από αυτά, τα οποία συντόνισε και προγραμματίισε με τέτοιο τρόπο, κάτι όπως γίνεται με τα κομπιούτερ, ώστε και να λειτουργούν και να δημιουργούν από μόνα τους το ένα το άλλο κ.α., αφού αυτό είναι κάτι το αναμφισβήτητο.

Πιο απλά παρατηρώντας τον κόσμο γύρω μας βλέπουμε ότι αυτός δεν είναι κάτι το χάος, αλλά αποτελείται από διάφορα άβια και έμβια όντα, τα οποία διαβιούν όχι όπως να 'ναι ή τυχαία, αλλά με σοφία και τάξη, αφού το ένα είναι αιτία που ζει το άλλο ή χωρίς το ένα δε ζει, δεν υπάρχει το άλλο, αφού αποτελούν διατροφική αλυσίδα και οικοσύστημα και επίσης το ένα γεννά το άλλο, διεγείρομενα και καθοδηγούμενα σε όλα αυτά από μια ενέργεια που έχουν μέσα τους.

Ειδικότερα παρατηρώντας κατ' αρχήν τα έμβια όντα, ήτοι φυτά και τα ζώα, σχετικά με το πως δημιουργούνται, βλέπουμε ότι το καθένα από αυτά (από μόνο του στα ερμαφρόδιτα και με άλλο στα αμφιγονικά) γεννά ένα άλλο ή άλλα, όμως αυτό δε γίνεται τυχαία, αλλά ύστερα από γονιμοποίηση, η οποία από τη μια γίνεται χωρίς να έχει διδαχτεί σε κανένα στα φυτά και στα ζώα και από την άλλη προκαλείται από μια ακατανίκητη δύναμη, δηλαδή διεγείρεσαι και καθοδηγείται από μια εσωτερική ενέργεια, μια εσωτερική ανώτερη και ακατανίκητη δύναμη και ως εκ τούτου μη αντιληπτή στις αισθήσεις και η οποία από τις Θρησκείες ονομάζεται Θεός.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Βλέπουμε επίσης ότι τα άτομα σε όλα τα είδη των φυτών και των ζώων μόλις γεννηθούν αρχίζουν να αυτό-πλάθονται λαμβάνοντας υλικά μέσω της τροφής και της αναπνοής, να αυτό-λειτουργούν κλπ και αυτό το κάνουν διεγείρομενα και καθοδηγούμενα από μια εσωτερική ενέργεια-δύναμη που έχουν μέσα τους.

Βλέπουμε επίσης ότι τα αυγά των πτηνών, των ερπετών, των ψαριών κ.α. αν και δεν έχουν αισθήσεις, διεγείρονται και εκκολάπτονται από μόνα τους, όμως διεγείρομενα από μια ειδική ενέργεια που έχουν μέσα τους και ως εξ αυτού μη αντιληπτή στις αισθήσεις, η οποία τους λείπει τότε επακριβώς υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες (θερμότητα κλπ) περιβάλλοντος για να το κάνουν αυτό.

Βλέπουμε επίσης ότι όλα τα πτηνά ασυναίσθητα την Άνοιξη και όχι το Χειμώνα κλωσούν τα αυγά, για να γίνει η εκκόλαψή τους και αυτό δε γίνεται τυχαία, αλλά τους το προκαλεί, διεγείρει μια ενέργεια-δύναμη που έχουν μέσα τους.

Βλέπουμε επίσης ότι όλα τα φυτά και οι καρποί τους διεγείρονται-καθοδηγούνται από μια δύναμη που έχουν μέσα τους στο να φυτρώσουν και να ανθοφορήσουν την εποχή που ο τόπος που ζουν έχει Άνοιξη και όχι Χειμώνα.

Βλέπουμε επίσης ότι όλα τα φυτά την εποχή που ο τόπος που ζουν έχει φθινόπωρο διεγείρονται και καθοδηγούνται από την ίδια δύναμη να πέσουν σε χειμέρα νάρκη και από αυτά συνάμα πολλά να χάσουν και τα φύλλα τους.

Βλέπουμε επίσης ότι όλα τα ζώα το φθινόπωρο διεγείρονται και καθοδηγούνται από την ίδια δύναμη την εποχή που ο τόπος τους έχει Φθινόπωρο είτε να μεταναστεύουν σε άλλους τόπους που δεν έχουν τότε Χειμώνα είτε να πέσουν σε χειμέρα νάρκη. Δηλαδή βλέπουμε ότι τα άτομα σε όλα τα είδη των φυτών και των ζώων από το Φθινόπωρο και έως το Χειμώνα, επειδή τότε σε κάθε τόπο υπάρχουν άσχημες κλιματολογικές και διατροφικές συνθήκες, είτε να αποδημούν (όσα ζώα διαθέτουν καλό κινητικό σύστημα, φτερά ή πόδια) σε άλλους τόπους που δεν έχουν Χειμώνα είτε να πέφτουν σε χειμέρα νάρκη (αυτό το παθαίνουν όλα τα φυτά και όσα ζώα δεν έχουν καλό κινητικό σύστημα) και να ξυπνούν την Άνοιξη και αυτό το κάνουν χωρίς να το έχουν διδαχθεί, αλλά διεγείρομενα (ωθούμενα – οδηγούμενα) από μια ειδική ενέργεια -δύναμη που έχουν μέσα τους και ως εξ αυτού μη αντιληπτή στις αισθήσεις και η οποία πέρασε σε αυτά μέσω γονίων-σπέρμα κατά τη γονιμοποίηση. Το μόνο είδος των ζώων που έπαψε να αποδημεί είναι ο άνθρωπος, επειδή επινόησε το σπίτι και το επιπρόσθετο δέρμα, ήτοι τα ρούχα.

Βλέπουμε επίσης ότι οι απόγονοι όλων των ειδών των φυτών και των ζώων να διεγείρονται και καθοδηγούνται από την ίδια δύναμη στο να διαιρούνται-αποτελούν πάντα είδη, ομάδες, που όλες μαζί να αποτελούν διατροφική αλυσίδα και οικοσύστημα, δηλαδή τα άτομα της μιας ομάδα, του ενός είδους, να βοηθούν και να τρέφουν τα άτομα κάποιου άλλου ή άλλων ομάδων και συνάμα τα ίδια να τα διατρέφουν ή να τα άτομα από κάποια άλλα είδη, γιατί δε γίνεται όλοι οι οργανισμοί να είναι ένα είδος, γιατί τότε όλοι θα τρώνε την ίδια τροφή και θα μένουν στον ίδιο χώρο οπότε η τροφή του χώρου μια μέρα θα τελειώσει και προ αυτού θα πεθάνουν και όλοι οι οργανισμοί.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Επομένως και κατόπιν των ως άνω ο Θεός υπάρχει και είναι η ειδική ενέργεια ή άλλως η ακατανίκητη ανώτερη δύναμη που είναι κατανεμημένη μέσα σε όλους τους οργανισμούς, σε όλα τα φυτά και σε όλα τα ζώα, και η οποία από τη μια τα δημιουργεί και από την άλλη τα ενεργοποιεί - διεγείρει και καθοδηγεί σε όλες τις βιολογικές τους ενέργειες μέσω των οργάνων που τους δημιούργησε και των συναισθημάτων που προκαλούν (έρωτα, βουλιμίας, δίψας, πείνας κ.α.).

Ειδικότερα τα έμβια όντα είναι μηχανισμοί (όργανα εξ ου και οργανισμοί), όπως τα κομπιούτερ, τα πλοία, τα αεροπλάνα, τα αυτοκίνητα κ.α., που κατασκευάζει ο άνθρωπος, μόνο που οι μηχανισμοί στα έμβια όντα είναι ζωντανοί και δημιουργία της φύσης, του Θεού. Και όπως π.χ. τα κομπιούτερ υπάρχουν όργανα και εγκέφαλος που κάποιος τα εφεύρε και συνάμα τα ενεργοποιεί και προγραμματίζει έτσι συμβαίνει και με τους οργανισμούς των φυτών και των ζώων μέσω του εγκεφάλου και των άλλων οργάνων τους.

Παρατηρώντας κατά δεύτερον τα άβια όντα, ήτοι τις πέτρες, το χώμα, το νερό κ.α. , σχετικά με το πως δημιουργούνται, βλέπουμε ότι δημιουργούνται- γεννιούνται με την ένωση των επιμέρους στοιχείων της ύλης, όμως η ένωσή τους αυτή δε γίνεται τυχαία ή όπως να 'ναι, αλλά με το συγκεκριμένο προγραμματισμό και συνθήκες που φέρουν χαραγμένες μέσα τους, τις καλούμενες ποιότητες και ιδιότητες τους. Για παράδειγμα το νερό είναι προγραμματισμένο να γίνεται μόνο με συνδυασμό δυο υδρογόνων συν ένα οξυγόνο και επίσης το υδρογόνο είναι προγραμματισμένο να μπορεί να ενώνεται με το οξυγόνο, ενώ δεν μπορεί να ενώνεται με το σίδηρο κ.α.. Για το ίδιο λόγο ίδιον του οξυγόνου είναι να αναφλέγεται, ενώ άλλα στοιχεία όχι. Ίδιον όλων των στοιχείων της ύλης είναι να μεταπλάθονται, όμως σε άλλο βαθμό θερμοκρασίας π.χ. λιώνει ο πάγος και σε άλλη το σίδηρο, σε άλλη καίγεται το ξύλο και σε άλλη το σίδηρο κ.α. Το νερό γίνεται χιόνι-πάγος κάτω από τους 0 βαθμούς θερμοκρασίας και υδρατμοί, αέρας, πάνω από τους 100 βαθμούς θερμοκρασίας, κάτι που δεν ισχύει σε άλλα υγρά. Ίδιον του οξυγόνου είναι να αναφλέγεται, ενώ άλλων στοιχείων όχι .κ.α.

Συνεπώς ο Θεός υπάρχει παντού, αφού τίποτε δεν υπάρχει που να μην το αίτιο που έχει δημιουργηθεί ή που να μην υπάρχει μέσα του ο προγραμματισμός του. Είναι η προσωποποίηση της παραγωγικής-δημιουργικής ενέργειας, που έχουν κατανεμημένη μέσα τους .όλα τα όντα, άβια και έμβια, και η οποία τα διεγείρει και καθοδηγεί σε όλες τις βιολογικές τους και μη ενέργειες τους.

5) Η θεωρία της εξέλιξης, όπως είδαμε πιο πριν, είναι παντελώς εκτός πραγματικότητας, γιατί από τη μια δε μας λέει ποιος δημιούργησε την ύλη που μετά αυτή δημιούργησε τους υποτυπώδεις οργανισμούς των φυτών και των ζώων και από την άλλη λέει ότι υπάρχει εξέλιξη, ενώ δεν υπάρχει. Τα είδη των φυτών και των ζώων δεν είναι εξελιγμένοι και μη εξελιγμένοι οργανισμοί, αλλά αλληλένδετοι τύποι οργανισμών που αποτελούν τη διατροφική αλυσίδα και το οικοσύστημα της ζωής κ.α. (Περισσότερα βλέπε «Η θεωρία της εξέλιξης και γιατί είναι εκτός πραγματικότητας»)

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

6) Το ότι στα έμβια όντα (φυτά και ζώα) υπάρχει εγκέφαλος που συντονίζει τα όργανά τους στις βιολογικές τους ενέργειες δε σημαίνει και ότι δεν υπάρχει Θεός ή ότι ο εγκέφαλος αυτός δημιουργήθηκε από μόνος του, γιατί και τα κομπιούτερ έχουν εγκέφαλο, όμως κάποιος άλλος τους τον κατασκεύασε και συνάμα τους τον προγραμματίσε για το πως να λειτουργεί. Άλλωστε, αν ο εγκέφαλός του κάθε όντος δημιουργούνταν από μόνος του και με εξέλιξη, δε θα είχαν τον ίδιο επακριβώς εγκέφαλο όλα τα αμέτρητα άτομα σε κάθε είδος των φυτών και ζώων και κάπως διαφορετικό από τα άτομα των άλλων ειδών. Ωστόσο τα αμέτρητα άτομα του κάθε είδους των φυτών και των ζώων έχουν όμοιο εγκέφαλο, που είναι διαφορετικός από αυτόν των άλλων ειδών. Έπειτα ο κάθε εγκέφαλος όλων των οργανισμών - μηχανισμών δε λειτουργεί από μόνος του, αλλά διεγείρεται από μια ενέργεια που έρχεται από άλλο όργανο και αυτό είτε βρίσκεται μέσα στον ίδιο τον οργανισμό ή μηχανισμό είτε από κάπου αλλού. οπότε αν λείπει αυτή η ενέργεια ο εγκέφαλός είναι άχρηστος, κάτι όπως συμβαίνει και με τα κομπιούτερ..

Γ. ΠΟΙΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΤΟ ΘΕΟ

Οι άθεοι ισχυρίζονται ότι αφού τα πάντα που γνωρίζουμε κάποιος τα δημιούργησε και αφού ο Θεός δημιούργησε τα πάντα από το μηδέν, το Θεό ποιος τον δημιούργησε;

Καταρχήν το ότι δε γνωρίζουν κάποιους το ποιος δημιούργησε το θεό δε σημαίνει και ότι δεν υπάρχει, όπως υπονοούν οι άθεοι στο εν λόγω ερώτημά τους, γιατί με την ίδια λογική θα λέγαμε ότι δεν υπάρχουν ο χρόνος, οι άνθρωποι, η γη, τα ζώα, τα φυτά κ.α., αφού και γι αυτά δε γνωρίζουμε ποιος τα δημιούργησε, αν όχι ο Θεός.

Κατά δεύτερον το ότι ο Θεός δημιουργεί τα πάντα δε σημαίνει και ότι το Θεό τον δημιούργησε κάποιος άλλος ή κάτι άλλο. Αυτός που δημιουργεί τα πάντα, δημιουργεί πρώτα τον εαυτό του και μετά αυτός δημιουργεί τα άλλα, άλλως δε δημιουργεί τα πάντα και γενικά δεν υπάρχει, αλλά και δεν είναι θεός. Και ο χρόνος, ο χώρος, η βαρύτητας κ.α., που είναι υπαρκτές οντότητες, και δημιουργούν επιπτώσεις στα όντα, δημιουργούνται απο το μηδέν και αυτόματα όπου δημιουργηθεί ύλη, όπως θα δούμε πιο κάτω.

Κατά τρίτον ο Θεός δεν είναι υλικό ον, δηλαδή φυτό, ζώο ή πράγμα, για να λέμε ότι είναι κάτι που το γέννησε κάτι άλλο, όπως συμβαίνει σ' αυτά, αλλά είναι κάτι το άυλο, ον άυλο και συνεπώς ως τέτοιο δημιουργείται από το μηδέν και από μόνο του, όπως συμβαίνει και με τη βαρύτητα, το χώρο, το χρόνο, τον έρωτα, την αγάπη κ.α.

Α.Γ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΛΠ

Πιο απλά ο Θεός είναι κάτι όπως και η βαρύτητα, ο χρόνος, ο χώρος, ο ήχος κ.α., που από τη μια είναι και αυτά οντότητες υπαρκτές, όχι όμως υλικές και από την άλλη δημιουργούνται αυτόματα από το μηδέν με τη γέννησή ενός υλικού όντος. Και αυτό γιατί οι οντότητες αυτές τις έχει μέσα της μόνο η ύλη, κάτι όπως και οι ποιότητες-ιδιότητες: πικρό, γλυκό κ.α., άρα και κάθε υλικό - ον. Η βαρύτητα είναι η έλξη με την οποία 'έλκουν και έλκονται τα σωματίδια της ύλης ενός όντος, άσχετα αν είναι έμβιο ή άβιο, και προ αυτού όπου δεν υπάρχει ύλη δεν υπάρχει βαρύτητα. Ο χώρος είναι το μέρος όπου βρίσκονται όντα ύλης, άβια ή έμβια, άρα όπου δεν υπάρχει ύλη δεν υπάρχει χώρος. Ο χρόνος είναι η διάρκεια του βίου των όντων της ύλης, έμβιων ή άβιων, και προ αυτού όπου δεν υπάρχει ύλη δεν υπάρχει χρόνος.

Και όπως ο χρόνος (= ο Θεός Κρόνος στην αρχαία μυθολογία) στη διάρκεια του φέρνει το θάνατο στα φυτά και στα ζώα, καθώς και τη φθορά ή αλλοίωση στα πράγματα, ενώ δεν είναι υλική οντότητα, έτσι και ο Θεός (= ο θεός Deus > Ζευσ, το Ζειν, σύμφωνα με την αρχαία μυθολογία) με την παρουσία του στα έμβια όντα, στα φυτά και στα ζώα, τους δίδει τη ζωή κ.α.

Φυσικά άλλο ύλη και άλλο Θεός. Δεν υπάρχει υπαρκτό ον, άβιο ή έμβιο, που να μην έχει ύλη (γη), αλλά και Θεό. Η ύλη χωρίς θεό δεν υπάρχει όπως δεν υπάρχει και Θεός χωρίς ύλη,. Η ύλη είναι το υλικό στοιχείο των όντων και ο Θεός είναι η δημιουργική ενέργεια, η ανώτερη δύναμη που έχει μέσα του το κάθε υλικό ον και που το δημιουργεί, αλλά και που το διεγείρει και καθοδηγεί σε όλες τις βιολογικές ή άλλως προγραμματισμένες εκ κατασκευής ενέργειες, όπως στο να ζει, να δημιουργεί άλλα όντα κ.α.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το παρόν βιβλίο είναι μια πρωτότυπη μελέτη, η οποία βασίζεται αποκλειστικά και μόνο σε επίσημες πηγές, αρχαίες και νέες, των οποίων τα ονόματα αναφέρονται εντός του βιβλίου, εκεί όπου αναφέρονται και τα λεγόμενά τους.

ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Ο συγγραφέας Αδαμάντιος (Μάκης) Γ. Κρασανάκης έχει γράψει πάρα πολλές μελέτες και άρθρα, που έχουν δημοσιευτεί στις Κρητικές και Αθηναϊκές εφημερίδες, καθώς και πάρα πολλά άλλα βιβλία, όπως τα εξής:

1. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ
2. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ (ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΡΑΦΗΣ)
3. Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
4. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
5. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗ
6. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ: ΜΑΝΤΙΝΑΔΑ, ΚΑΝΤΑΔΑ, ΡΙΜΑ, ΡΙΖΙΤΙΚΟ, ΑΜΑΝΕΣ ΚΛΠ
7. Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
8. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΦΗ (ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΦΟΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ)
9. Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑ
10. ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
11. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΘΕΩΝ
12. ΟΙΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΟΤΟΠΟΙΙΑ (ΙΣΤΟΡΙΑ, ΕΙΔΗ ΠΟΤΩΝ ΚΛΠ)
13. Η ΑΘΗΝΑ (ΟΝΟΜΑΣΙΑ, ΙΔΡΥΣΗ, ΙΣΤΟΡΙΑ, ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΛΠ)
14. Η ΘΗΒΑ (ΟΝΟΜΑΣΙΑ, ΙΔΡΥΣΗ ΚΛΠ)
15. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (ΟΝΟΜΑΣΙΑ, ΙΣΤΟΡΙΑ, ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΚΛΠ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ)
16. Η ΣΠΑΡΤΗ (ΟΝΟΜΑΣΙΑ, ΙΔΡΥΣΗ, ΙΣΤΟΡΙΑ, ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΛΠ)
17. Η ΚΡΗΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (ΟΝΟΜΑΣΙΑ, ΚΑΤΑΓΩΓΗ, ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ)
18. Ο ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ ΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΤΡΟ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ
19. ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΦΟΡΕΣΙΕΣ
20. ΟΙ ΑΡΧΑΙΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥΣ
21. Η ΜΙΝΩΙΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ
22. Ο ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ (ΙΔΡΥΣΗ, ΟΝΟΜΑΣΙΑ, ΔΗΜΟΙ ΚΛΠ)
23. ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΟΡΟΠΕΔΙΟ ΛΑΣΙΘΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
24. ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΟΠΕΔΙΟΥ ΛΑΣΙΘΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
25. ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ – ΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΝΟΗΣΗ
26. ΙΣΤΟΡΙΑ ΧΟΡΟΥ- & ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ-ΧΟΡΟΙ
27. ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ (ΕΙΔΗ, ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΚΛΠ),
28. ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ
29. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ (ΕΙΔΗ ΚΛΠ)
30. ΠΕΡΙ ΘΥΣΙΩΝ, ΑΝΘΡΩΠΟΘΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΡΕΑΤΟΦΑΓΙΑΣ
31. ΠΕΡΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ, ΜΑΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΝΤΕΙΑΣ
32. ΨΕΥΔΗ ΠΟΥ ΛΕΓΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΦΗ
33. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ: (ΔΥΣΛΕΞΙΑ, ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΣ κ.α.).
34. ΘΡΗΣΚΕΙΑ: ΤΙ ΕΝΑΙ ΘΕΟΣ, ΨΥΧΗ, ΑΔΗΣ ΚΑΙ Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥΣ Ή ΟΧΙ
35. Η ΚΙΘΑΡΑ, Η ΛΥΡΑ ΚΑΙ Ο ΑΥΛΟΣΜΕ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΝΟΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΚΡΗΤΕΣ
36. Ο ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΙΣΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΛΟΥ (ΥΔΡΑΛΕΤΗ, ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΥ κ.α.).
37. Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΛΑΘΟΣ

